

சுவாமி

கௌங்காத்திராணந்த

நீர்ண மண்டலம்
ஆலயம்
வஜ்ஜாமிருதம்

ஞான மண்டலம்

ஆலயம்

வஜ்ஜனாமருதம்

ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தர்

குமரன் வெளியீடு

13/2, கஜபதி தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.

அக்டோபர், 1992

பிரதிகள் கிடைக்குமிடம்:

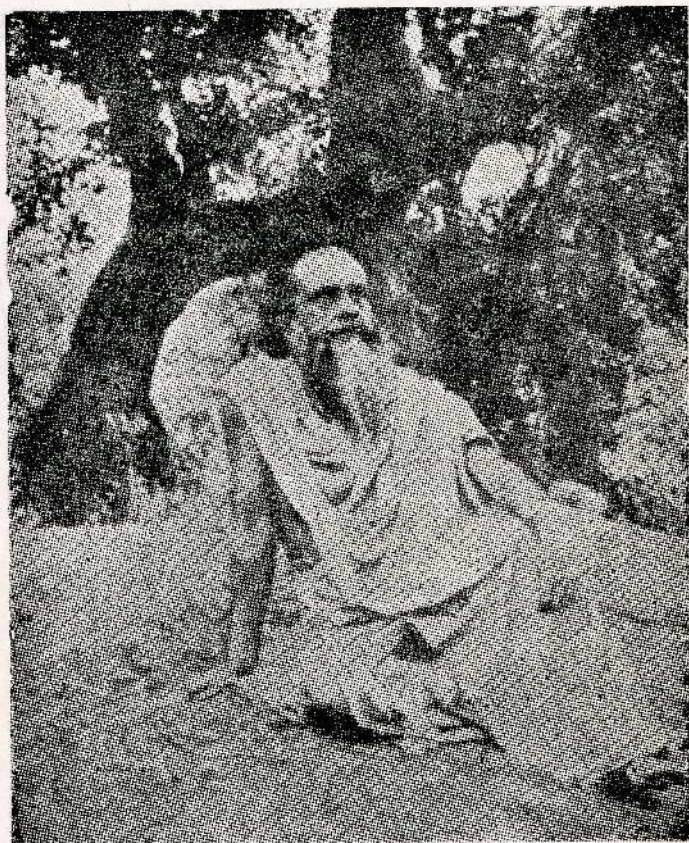
சிவயோக சமாஜம்
பிரதான வீதி,
திருகோணமலை,
இலங்கை.

Copies Available at :

SIVAYOGA SAMAJAM
Main Street,
Trincomalee,
Sri Lanka

அச்சிட்டோர் :

அடைகள் அச்சகம்,
36, தெற்குச் சிவன் கோயில் தெரு,
கோடம்பாக்கம், சென்னை-600 024.

ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தா

நூல் தொகுப்பின் முகவுரை

ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தா அவர்களின் சுட்டுரைகள் சிலவற்றை உள்ளடக்கிய நூன் மண்டலம் என்னும் நூல் 1984 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் பிரதிகள் யாவும் செலவாகிவிட்டன.

அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந்நூலினை மறுமதிப்புச் செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தா அவர்களால் இயற்றப்பட்ட மேலும் இரண்டு சுட்டுரைகளும், வஜனாபிருதமும்-(முதற்பாகமும், இரண்டாம் பாகமும்) பஜனைப்பாடல்கள் பிறவும் இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவை யாவும் ஏற்கனவே வெவ்வே அன்பர்களால் தனித்தனியாக வெளியிடப்பட்டவைறு சுவாமிகளின் ஆலயம் என்னும் சுட்டுரை எமது நாட்டு. பஞ்ச சகவரங்களில் ஒன்றான, தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருக்கோண சுவரக் குடமுழுக்கு மலரில் வெளி வந்தது. இவற்றினை ஒரே நூலாகத் தொகுத்து வெளியிடத் திருவருள் கிடைத்துள்ளது.

சுவாமிகள் 1991 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 16 ஆம் திகதியன்று பூத உடலைவிட்டு நீங்கிய பின்பு சுவாமிகளின் சீடரான சுவாமி கெஜதீஸ்வரானந்தா அவர்களே சிவயோக சமாஜம் செவ்வனே நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய பொறுப்பினை ஏற்று நிருவகித்து வருகின்றனர். இவர்கள் எமது இம்முயற்சிக்கு அனுமதி தந்து ஆசீர்வதித்தனர். அவர்களுக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றி உரியதாகுக.

யின்வலு எரிபொருள்

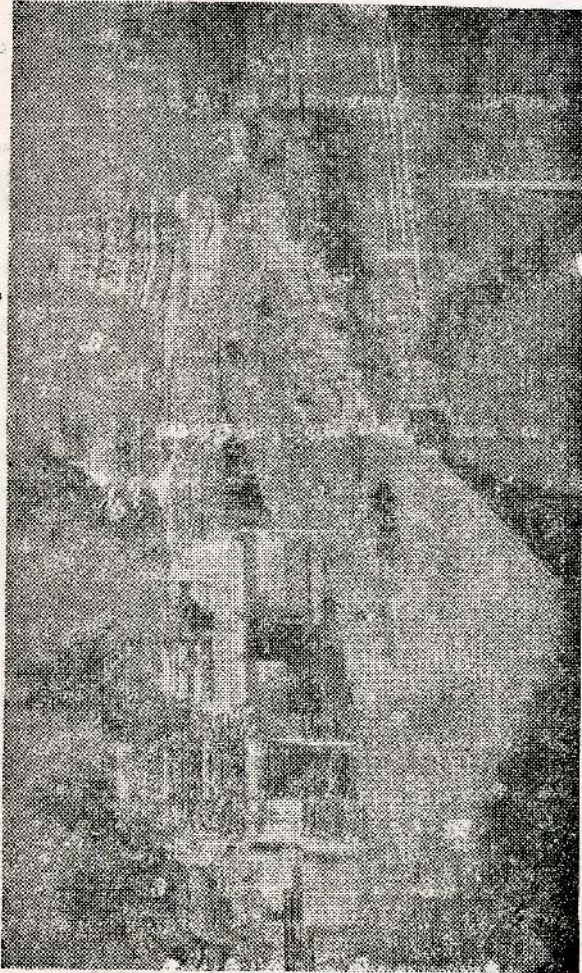
சிவ. சி. மாணிக்கவாசகர்

அமைச்சு

16-08-1992

கொழும்பு

இலங்கை

திருக்கோணஸ்வரர் ஆலயம்

ஞான மண்டலம்

	பக்கம்
1. பரமேஸ்வரா	14
2. சரணாகதி	18
3. ஞான மண்டலம்	20
4. ஞான சுகம்	25
5. அநாதியான சிவயோக மார்க்கம்	28
6. இல்லறம்	32
7. மனம் கெட்டால் மாநிலம் கெடும்	6
8. சுயாதீன மனம்	40
9. சனாதன தர்மம்	43
10. ஹடயோகம்	46
11. மெய்யுணர்வு	51
12. இதயத் தியானம்	55
13. மரணத்திற்குப் பின்	59
14. பாரதக்கதை தரும் போதனை	63
15. கீதையின் அருளுரை	66
16. பலாபலனில் பற்றுதல் வையாதே	76
17. இந்து	79
18. கதிர்காம சேஷத்திரம் I	88
19. கதிர்காம சேஷத்திரம் II	91
20. சன்மார்க்க சுகம்	95

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
1. ஞான மண்டலம்	14
2. ஆலயம்	106
3. வஜனாம்ருதம் முதற்பாகம்	121
4. வஜனாம்ருதம் இரண்டாம் பாகம்	148
5. பஜனை வழி	155
6. ஸ்ரீ கிருஷ்ண அஷ்டோத்திரம்	162
7. பஜனைப் பாடல்கள்	166
8. திருக்கோணேசர் பாடல்	173
9. திருக்கோணமலை காளி ஆச்சிப்பாடல்	175

ஓம் கீதா கெங்காதராய நம:

ஸ்ரீமத் சிவ. சி. மாணிக்க வாசகர்

அவர்கள் அருவிய

முகவுரை

பாரத நாட்டிலிருந்து காலத்திற்குக் காலம் பஸ் ஞானிகளும் யோகிகளும் எங்கள் நாட்டிற்கு வருகை தந்து எங்கள் நாட்டையும் மக்களையும் ஞான வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்தி, இந்த நாட்டில் தெய்வீக ஒளியை ஏற்றி வைத்திருக்கிறார்கள்.

புத்த பகவானே இந்த நாட்டிற்கு விஜயம் செய்து களனி, நாகதீபம் போன்ற இடங்களில் உபதேசம் செய்த தாகப் புத்த ஏடுகள் பெருமைப்படுகின்றன. கோரக்கர் முதலாம் மகாமுனிவர்கள் இங்கு வருகை தந்து திருமணையில் தவம் இயற்றியதாக ஹிந்து ஏடுகள் கூறுகின்றன.

சமீப காலத்தில் முத்துலிங்க சுவாமிகள், நவநாத சித்தர், கடையிற் சுவாமிகள், சித்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் போன்றவர்கள் இங்கு வருகை தந்து இந்த நாட்டு மக்கள் பலரையும் ஆத்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபடச் செய்தார்கள். தெற்கில் முத்துலிங்க சுவாமிகளும், கிழக்கில் சித்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகளும்,

வடக்கில் கடையிற் சுவாமிகளும், மேற்கில் பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகளும், தானையான் பாவாவும், நாட்டின் மத்தியிலே நவநாத சித்தரும் வாழ்ந்து அருள் சுரந்த தனாலும், அவர்களுடைய சமாதிக் கோயில்கள் இன்றும் அந்த ஆத்ம சக்தியின் பொக்கிஷங்களாகத் திகழ்வதாலுந்தான் இந்த நாடு பல இன்னல்களின் மத்தியிலுங்கூட நிலை குலையாமல் தெய்வீக அருளுடன் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இத்தகைய ஞானிகளின் ஞானப் பரம்பரையில் உதித்தவர்தான் இன்று ஞான ஒளிபெருக்கிய வண்ணம் வாழ்ந்து வருகின்ற அருள் வள்ளல் சுவாமி கெங்காதரானந்தாஜி அவர்கள்.

1940-ஆம் ஆண்டளவில் இந்த நாட்டிற்கு வருகை தந்து, திருமலையிலே 12 வருடங்களாகத் தவமியற்றி பரிபூரணநிலை அடைந்து ஞான தீபமாகத் திகழும் சுவாமிகள் பல திசைகளிலும் தமதருளைப் பரப்பிய வண்ணமிருக்கின்றார்.

“வித்திலிருந்து மரமும், மரத்திலிருந்து காய், கனியும் உண்டானாலும், மரத்தில காய்த்துக் கனிந்த கனியானது மரத்திற்கு உரியதன்று. இது மரத்தின் நியதி. அதே போன்று தவத்திலிருந்து ஞானமும், ஞானத்திலிருந்து சுகமும் பிறந்தாலும் ஞானத்தின் சுகமானது ஞானிக்கு மட்டும் உரியதன்று” என்று சுவாமிகள் “ஜீவனாம்ருதம்” என்கின்ற நூலிலே அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே கூற்றிற்கிணங்கச் சுவாமிகள் தம் ஞானத்தின் பயனைப் பக்திகோடிகளில் ஆத்மீக முன்னேற்றத்திற்காக வழங்கிய வண்ணமிருக்கின்றார்.

ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் தனது பக்தர்களுக்குச் செய்யும் உபதேசங்கள் பல வகைப்படும்.

ஒவ்வொரு பக்தனின் பரிபக்குவத்திற்கேற்பக் கொடுக்கப்படும் உபதேசம் ஒருவகை. அத்தகைய உபதேசம் அந்தப் பக்தனுக்கு மட்டுமே உரியது; பயன் கொடுக்கக் கூடியது; மற்றையோர் அந்த உபதேசத்திற்கு உரிய பலனை அடைவர் என்று கூறமுடியாது. அவ்வுபதேசத்தை அறிய வேண்டிய அவசியமுமில்லை. இந்த உபதேசமானது ஒரு வைத்தியர் நோயாளியின் நிலைக்கு ஏற்ப எழுதிக்கொடுக்கும் மருந்துப் பட்டியல் போன்றது.

இன்னும், சுவாமிகளின் ஆச்சிரமமான "சிவயோக சமாஜத்தில்" சுவாமிஜி அவர்களினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, பாங்குளம் நடேசர் கோவிலில், ஏகாதசி, சிவராத்திரி போன்ற புனித நாட்களிலே அல்லது சனிக்கிழமைகளில் நடாத்தப்படும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளின்போது சில சமயங்களில், சுவாமிகள் உபந்நியாசம் செய்வது வழக்கம். இத்தகைய உபந்நியாசங்கள் பொதுவாக ஆத்மீக வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையானவை. இந்த உபந்நியாசங்களைப் பல பக்தர்கள் குறிப்பேடுகளில் பதிவு செய்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இவை இன்னும் அச்சேறவில்லை; அதற்கான அனுமதியுங் கிடைக்கவில்லை.

இவற்றைத் தவிர சுவாமிஜி அவர்கள் சில துண்டுப் பிரகரங்கள் வாயிலாகவும், இந்நாட்டின் தின ஏடுகளில் வெளியிட்ட கட்டுரைகள் வாயிலாகவும் பலவிதமான அரிய கருத்துக்களை மக்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். "தினபதி" ஏட்டில் "வெள்ளி விருந்திலும்", அதற்கு முன்பு "தினகரன்", "வீரகேசரி" போன்ற தின ஏடுகளிலும் இந்தக் கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்தக் கட்டுரைகளின் மூலப்பிரதிகளில் சிலவற்றைத் தேடி எடுத்து ஒரு சிறு நூலாக வெளியிடுவதற்குத் திருவுளம் அருள் பாலித்திருக்கின்றது.

இந்த நூலிலும் இதர கட்டுரைகளிலும், உபந்நியாசங்கள்¹ிலும் சுவாமிஜி மூன்றே அடிப்படை உபதேசங்களைப் பல பல கோணங்களிலிருந்து எடுத்துரைக்கின்றார்.

முதவாவது உபதேசம் கடமையைப் பற்றியது. தனக்குள்ள கடமைகளை ஒருவன் சரிவரச் செய்ய வேண்டும். ஒருவன் குடும்பஸ்தனாகவிருக்கில் தன் தாய், தந்தை, மனைவி, மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் பலவுண்டு. அவன் செய்யுந் தொழிலில், தொழில்துறையில் சேர்ந்தவர்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் உண்டு. இனசனத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் உண்டு. துறவிகளுக்குஞ் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் உண்டு. தன்னை வளர்த்தெடுத்த நாட்டிற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் உண்டு. இந்தக் கடமைகள் யாவும் சித்த சுத்தியுடனும், நிறை மனதுடனும், அன்புடனும், ஆர்வத்துடனும் செய்யப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

சுவாமிஜியின் இரண்டாவது அருளுரை "பரிசுத்தமான இதயத்தோடு ஒருவன் வாழவேண்டுமென்பத்யாகும்." இருதய சுத்தி மிக முக்கியமானது. கறள் நீக்கிய இரும்பைக் காந்தம் கவர்ந்திழுப்பதைப் போன்று பரிசுத்தமான மனதைத் தெய்வ சக்தி ஆகர்ஷிக்கும். தெய்வகிருபையும், கடாட்சமும் என்றும் உண்டு. அவன் அருளைப் பெறச் சுத்தமான இருதயம் முக்கியமானது.

சுவாமிஜியின் மூன்றாவது அருளுரை "தெய்வ சரணாகதி" பற்றியது. தெய்வ சரணாகதி நினைப்பதைப் போல் அவ்வளவு சுலபமல்ல. மேலே கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு முறைகளையும் நன்றாகக் கடைப்பிடித்தொழுபவர்களுக்குத்தான் தெய்வ சரணாகதி சாத்தியமாகும்.

இந்த மூன்று மாரீக்க முறைகளையும், வாழ்க்கை நெறிகளையுந்தான் சுவாமிஜி அவர்களது கட்டுரைகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

“ஞான மண்டலம்” என்னும் இந்தச் சிறுநூல் மக்களின் ஆத்மீக வாழ்விற்கு உறுதுணையாக விளங்கும் என்ற நம்பிக்கையினால் இதனைப் பிரசுரிப்பதில் பேரானந்தம் அடைகின்றோம்.

சிவ. சி. மாணிக்கவாசகர்.

கைத்தொழில் விஞ்ஞான

அலுவல்கள் - அமைச்சு

கொழும்பு-2.

1984-07-10

ஞான மண்டலம்

1. பரமேஸ்வரா

பிரபோ!! பரமேஸ்வரா! சமஸ்த ரூப பாவங்களிலும் நீ பரமீந்திருக்கின்றாய். எங்கும் எதிலும் உன் தெய்வபணம் வீசுகிறது. அவ்யக்த தத்துவமான உன்னை, தத்துவரீதியாக எங்ஙனம் நிரூபிக்க முடியும். சிந்தனைக் கதிதமான உனைச் சொற்களால் வர்ணிப்பதெப்படி? மனாதீதமான பரமசத்தியமே! உன்னுடைய வியாபக சக்தியை உணருகின்றேன். யேலே உன் திருக்கரங்கள்; கீழே உன் திருவடிகள்; மத்தியில் பிரபஞ்சம்: இப் பிரபஞ்சத்தில் இந்தச் சரீரம் தோன்றி உலாவுகின்றது. இடறி விழுந்தாலும் உன் திருவடியில் வீழ்வேன். உயர்ந்தாலும் உன் திருக்கரத்தை அடைவேன். உமது திருவடியும் திருக்கரமும் பரமசுகமுடையது. ஆகையால் உயர்விலும், தாழ்விலும், பரமசுகமே தவிர துன்பம் என்பதில்லை. உன் அருட் பொழிவில் தோய்ந்தபின் பயம் என்பதில்லை. சங்கடமென்பது மில்லை. எல்லாம் உன் ஒளி மயம்! அருள்மயம்!! நன்மை தீமைகள் உன் திருவடி ஸ்பரிசு மகிமையால் ஒழிந்தன. எஞ்சியிருப்பது எல்லாம் ஆத்மசுகம். ஈடு இணையற்ற இந்த தெய்வ சுகத்திற்கு முன் இப்பிரபஞ்ச சுகமெல்லாம் எய்யாத்திரம்? சாட்சி மாத்திரமாய் நிற்கும் பரமானந்தமே! என்னை பறந்த நிலையில் உமது கருணையை உணருகின்றேன். உன்னைத் தவிர பற்றொன்றும் இல்லை என்பதை மீண்டும் மீண்டும் உணருகின்றேன். அந்த மெய்யுணர்விலே வாழும் வாழ்க்கைதான் வாழ்க்கை.

சருணை உள்ளே! அஞ்ஞானத்தால் தனக்குத் தானே துண்டமிழந்துக் கொண்டிருக்கும் பனித சமுதாயத்திற்கு தெளிந்த மெய்யுணர்வைக் கொடுப்பாயாக! அவர்களைத் தேவ்வ வாசனை உடையவர்களாக்குக! ஆத்மசுகமென்ற ஆயிரத்தின் ஒரு துளியை என்றாலும் அவர்களுடைய நெஞ்சில் ஊற்றிவிடுக.

விஞ்ஞானம் இப் பூவுலகத்திற்குப் புதிதாய் வந்த தொரு நவீன சாஸ்திரம் என்று கருதுவது பிழை. இதற்கு முன்பும் அது அநேக தரம் வந்தும் போய்க் கொண்டிருந்திருக்கின்றது. மின்சார சேமிப்பு நிலையங்கள் வெறும் சேமிப்பு நிலையங்களே தவிர, உற்பத்தி நிலையங்களல்ல. அது வேறொரு இடத்தில் உற்பத்தியாகிச் சேமிப்பு நிலையங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகின்றன. விஞ்ஞான அறிவும் மனிதர்களுடைய மூளையிலிருந்துதான் உற்பத்தியாகின்ற தெனக் கருதுவது மிகத் தவறு. வெறும் ஜடப் பொருளாகிய மூளை, அறிவு மண்டலத்தில் ஒரு வானொலிப் பெட்டியின் 'வால்ப் (F)' போன்றது. அதற்கு மேற்பட அதற்கொரு ஸ்தானமும் உபயோகமுமில்லை. அப்படியென்றால் இந்த அறிவேல்லாம் மூளைக்கு எங்கிருந்து வருகின்றது? பரபஞ்சத்தின் கருவூலத்திற்கும் ஞானமய கோசத்திலிருந்து உருவாகி எமது பிண்டத்திலிருக்கும் ஞானமய கோசத்தின் வழியாக மூளைக்குச் செல்கின்றது. இந்த உண்மையை உணராமல் மனிதருடைய மூளைதான் விஞ்ஞானம் முதலிய அறிவுக்கு மூலகர்த்தா என்று நினைக்கும்பொழுது அவனுக்கொரு அகந்தை வருகின்றது. நான்தான் சிருஷ்டி கர்த்தா என்பதுதான் அந்த அகந்தை. இந்த ஆணவத் திமிர்தான் பொல்லா வினைகளை வரவழைக்கின்ற பெரும் பூதங்கள். மனிதன் காரண காரியங்களைப் பற்றிய யதார்த்த அறிவுடையவனாகும் பொழுது பெரும் குழப்பங்களை விளைவிக்கின்ற இந்த ஆணவத் திமிர் தானாகவே ஒடுங்கி ஒழியும்.

குறியில்லாமல் அம்பெய்தால் எய்த அம்பால் ஆபத்துக்களே விளையும். இவ்வாறானதுதான் வாழ்க்கையும். மனிதன் ஒரு உயர்ந்த இலட்சியத்துடன் வாழ வேண்டும். அன்றாடக் கடமைகளை இலட்சியத்தில் பொருந்தும் வண்ணம் செய்து கடமையின் பலாபலனாகிய இன்ப துன்பங்களை இலட்சியத்துக்காகச் சமர்ப்பணம் பண்ண வேண்டும். இவ்விதம் வாழுகின்றவன் சிரிய குறிக் கோளையடைந்த ஒரு பெருமகனுக்குரிய சுதந்திரத்தையும் சுகத்தையும் அனுபவிக்கின்றான்.

ஞானம்! இதுதான் இலட்சியம். ஜீவித தர்மங்கள் இந்த இலட்சியத்துடன் இணையாவிட்டால் வாழ்க்கையின் அச்சாணி உடையும். பணமும் பொருளும் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான போதிலும் மனிதன் 114 9 95 31 5 11 தாரப் பிராணியாக மாறுவது ஆபத்தானது. ஜீவாதாரத் தேவைகளில் தன்னிறைவெய்தினாற் கூட மனிதன் திருப்திப்படுவதில்லை. அதற்கப்பால் ஒரு இருதய தாகம் இருக்கின்றது. மனிதருடைய மன வேட்கைக்கு முடிவு காணும் அந்த அந்தரங்க ஆன்மீக மூல உணர்வுகளை மனித சமுதாயம் புறக்கணிக்கும்போது நீர் வற்றி வரண்டுபோன குளத்தை விட்டு நீர்ப்பறவைகள் பறந்து செல்வது போன்று அமைதியும் அகமும் உலகத்தை விட்டுப் பறந்து செல்கின்றது. மனித இருதயங்களுக்குள் ஞான கலசங்களாகப் பரிணமிக்கும் போது சமுதாயங்களுக்கிடையில் தெய்வீக உறவு நிலவிச் சாந்தியும் சமாதானமும் வேருன்றித் தழைக்கும்.

ஒரு ஆசிரியர் தனது மாணாக்கர்களின் கல்வித் தராதரத்தை அறிவதற்காக இடையிடையே பல சோதனை நடத்துகின்றார். மாணாக்கர் கற்ற கல்வியில் எவ்வளவு தூரம் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக ஒரு ஆசிரியருக்கு கிரகிக்க முடியாமையால் ஒரு பரீட்சை மூலம் கிரகிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இவ்வாறும்

தினது பக்தர்களை அடிக்கடி சோதனை செய்து பார்க்கின்றார் என்பது இறை பக்தர்களின் நம்பிக்கை. இறைவனோ சர்வஞன். எல்லாம் அறிபவனாகிய இறைவனுக்கு சோதனையென்றொரு மத்திமம் மூலமாகவா பக்தர்களின் உள்ளத்தை அறிய வேண்டும்? முக்காலமும் உணர்ந்த முழுமுதல் மூர்த்திக்கு தமது மனதிலிருக்கும் அதி சூக்குமமான அசைவுகளைக் கூட சோதனையொன்றுமில்லாமலே நன்கு அறியமுடியும். பின்னர் நம்மையெல்லாம் சோதிப்பது எதற்காக? அது நம்மை நாம் அறிவதற்கு. மறிவொன்றுக்கு மாகவல்ல. இதை உணர்ந்தவர்களுக்குத் துன்பமும் துயரமும் இல்லை. மனக் கலக்கம் அன்னவர்களைத் தீண்டுவதுமில்லை. தெய்வம் நம்மை வருத்துவதன் நோக்கத்தை உணர்ந்து அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழ்கின்றவர்கள் ஞானத்தின் ஏழு படிகளாகிய சுபேச்சை. விஜாரணை. தனுமானசி, சத்துவாபத்தி. அசம்ஸத்தி. பதார்த்தாபாவனை, துரியம் என்ற ஏழு நிலைகளையும் கடந்து சாயுச்சியம் என்ற பரம பதத்தை அடைகின்றன.

துரியோதனன் முழுமுதற் கடவுளாகிய கார்வண்ணனைத் தரிசித்தவன். அவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய முப்பெரும் சக்தியை உணர்ந்திருந்தான். அது மாத்திரமல்ல. தினசரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் உறவாடும் அரிய சந்தர்ப்பங்களும் துரியோதனனுக்குக் கிடைத்திருந்தது. கிடைப்பதற்கரிய பெரும்பேறு அவனுக்கு கிடைத்திருந்தும் இறையவதாரமாகிய ஸ்ரீ ஹரிக்கு எதிர்மாறாகவே செயல் புரிந்தான். இறுதியில் பகவானுடைய பகைவனாகவே மாறிவிட்டான். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் போன்ற முப்பெரும் சக்தி வாய்ந்த இறைவனுடன் நேர்முகமாகப் பகை கொள்வதற்குரிய துணிச்சல் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? அவனுடைய கடும் ஆணவத்தாலும் பேராசையாலும் அந்தத் துணிச்சல் உண்டாயிற்று. இவ்விருகொடிய குணங்களால் அவனுடைய ஆட்சியும்

அந்தஸ்தும் உயிரும் பறிக்கப்பட்டன. உலகம் எத்தகைய நற்பேறுகளெய்தினாலும் சரி, ஆணவத் திமிரும் பேராசையும் அடங்காவிட்டால் துரியோதனன் சதை போன்றுதான் முடியும். புராண இதிகாசங்களும் சரித்திர வரலாறுகளும் இதனை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

2. சரணாகதி

பல ஜென்மங்களில் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாக ஒருவருடைய மனதில் பகவத் பக்தி தோன்றுகின்றது. களஞ்சியத்தில் கிடக்கின்ற வித்து, அங்கு கிடந்தபடி முளை விட்டுக் காய்த்தப் பலன் தருவதில்லை. பண்படுத்திய நிலத்தில் விதையை விதைத்து, நீரிறைத்து உரமும் போட்டுப் பக்குவமாய் வளர்த்தெடுத்தால்தான் அது பலன் தருகின்றது.

அதே போன்று, மனிதனுடைய மனதில் பீஜாவஸ்தையில் இருக்கின்ற பக்தியுணர்வை, ஞானானுஷ்டானங்களால் விருத்தி செய்து இறையருளைப் பெறவேண்டும்.

இந்தப் பிரதான தர்மத்தில் யாதொரு முயற்சியும் செய்யாத ஜனங்கள், கற்பூரம் கொளுத்தி, தேங்காயுடைத்து ஒரு தோத்திரத்தையும் பாடினால், ஆகாத காரியமெல்லாம் கடவுள் ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று எண்ணுகின்றனர். இந்த லட்சணத்தில் தான் அநேக பக்தர்கள் பக்தி விகவாசங்கள் இருக்கின்றன.

துரியோதனாதியர் பாஞ்சாலியை வஸ்திராபகரணம் செய்தபோது ஒரு கையில் சேலையை பிடித்தபடி, மற்றக் கை உயர்த்தி கண்ணா! கண்ணா!! என்று அரற்றி

அழுதாள். கண்ணன் வரவேயில்லை. இறுதியில் இரு கரங்களையும் உயர்த்தி, நெஞ்சருகி அழுத பொழுதுதான் கண்ணன் தரிசனம் கொடுத்தார்.

பாஞ்சாலியைப் போன்று தன்னை மறந்து, கண்ணை இழந்த நிலையில் கடவுளிடம் சரணாகதி அடையும் மனப் பக்குவம் நமக்கு வரும் பொழுது மாத்திரந்தான், இறைவனுடைய அருளாசிகள் கிடைக்கும்.

கடவுள் நமக்கு எல்லாவற்றையும் தருவார் என்ற நம்பிக்கையை விட, எல்லாம் தந்திருக்கிறார் என்ற உண்மையை உணரும்பொழுது, எல்லாம் நமக்கு முன்னே இருப்பதாகத் தெரியும்.

நாம் இப்பூமண்டலத்திற்கு வருமுன், சீவியத்திற்குத் தேவையானவற்றை எல்லாம் ஒரு குறையுமில்லாமல் நமக்கு முன்னே ஆக்கி வைத்தபின் தான் எங்களை இறைவன் இங்கு இறக்கி விடுகின்றான்.

கர்ப்பப் பையிலிருந்து வெளிவரும் குழந்தைக்கு பசி, தாகம் தணிப்பதற்குரிய பாலமுதைத் தாயினுடைய தனத்தில் சுரக்க விட்ட பின்புதானே குழந்தையும் வெளி வருகின்றது.

இவ்வளவு தூரம் பெருங் கருணை காட்டிப் பாதுகாப்பளிக்கின்ற இறைவனுடைய மகா தயாள குணத்தை ஒரு கணம் நினைத்தால் போதும், மனம் அவன்பால் பற்றிப் பக்திமயமாவதற்கு.

இவ்வாறு உயிரினங்களை மறவாது கருணை கூர்ந்து சம்ரக்ஷணை செய்து வருகின்றவனை மறந்து, கர்வங்கொள்கின்ற பொழுதுதான் வினையும் வந்து சூழ்கின்றது. அடுத்தவருக்கு ஒரு சிறு உபகாரம் செய்தால் அதற்குப் பிரதிபலனை மனிதர் எதிர்பார்க்கின்றனர். கிடைக்காத

விடத்தில் அவர்களை நன்றி கெட்டவர்களாகவும், பெரும் பகைவர்களாகவும் கருதிக் கொள்கின்றனர். அவ்வித மாயின் மனிதரைப் படைத்து, இமைப் பொழுதும் மறவாமல் காத்து வருகின்ற இறைவனுக்கு நெஞ்சார உபசாரம் செய்யாவிட்டால் அவனுக்கு மனிதர்கள் நன்றி கெட்டவர்களாகவும், பகைவர்களாகவும்தானே இருக்க வேண்டும். ஆனால் இறைவன் நம்மவர்களைப் போன்று அப்படியெல்லாம் நினைப்பதில்லை.

அவன் தன்னை நினைப்பவருக்கும், நினையாதவருக்கும் தன்னுடைய கருணா கடாசுத்தைச் சமமாகப் பொழிகின்ற பெருங்குணமுடையவன்.

மனப்பயம், மனக்கலக்கம் வரும் பொழுதும், வராத பொழுதும் அவனையே தஞ்சமென்றெண்ணி நின்றால் பொல்லாப்பு அகன்று வாழலாம்.

மனம் நொந்து போய்த் தளர்ந்த நிலையில் இறைவன் பாற் கொள்ளும் சரணாகதியைத் தவிர, மனத்துயரம் தீர்ப்பதற்கு வேறென்ன வழி? வேறென்ன கதி? இதனை மக்கள் நன்கு சிந்தித்து செயல்பட்டால், முக்தி இன்பம் பெறலாம் என்பது திண்ணம்.

3. ஞான மண்டலம்

மனிதன் என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தமென்ன? எதை ஆதாரமாக வைத்து இச்சொல் வழங்கி வருகின்றது? கை, கால், கண் என்பவற்றுடன் ஒன்பது துவாரங்களுடன் கூடிய உயிர்த் துடிப்பிருக்கும் வெறும் ஒரு மாமிச பிண்டத்தை மாத்திரம் கருத்தில் கொண்டானா இப்பெயர் வழங்கி வருகின்றது? அல்லது அதை விட ஆழமும்

விசாலமுமான பொருள் வேறேதுமிருக்கின்றதா? ஒரு யந்திரத்தைச் சரியான முறையில் இயக்குவதற்கு அதைப் பற்றிய தக்க அறிவிருந்தாற்றான் முறையாக அதனை இயக்க முடியும். அதேபோன்று மனிதன் தன்னைப் பற்றிய தெளிந்த ஞானமுடையவனாயிருந்தாற்றான் வாழ்க்கை என்ற யந்திரத்தை நெறி தவறாமல் இயக்க முடியும். தற்சமயம் கல்வி முறைகள் உலகாயதப் பொருள்களை அறிவதற்கும் அதைச் சம்பாத்தியம் பண்ணுவதற்கும் உபயோகப்படுமே தவிர மனிதன் தன்னையும் தன் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அறிவதற்குச் சிறிதளவேனும் பயன் பெறக்கூடிய வகையிலில்லை. ஜீவிதத்தைப் பற்றிய யதார்த்த ஞானக் குறைவுதான் தனி மனிதனிலிருந்து சமுதாயம் முழுவதிலும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும் சகல சங்கடங்களுக்கும் மூலகாரணம். மனிதன் தெளிந்த தன்னறிவின் ஒளியைக் கொண்டு வாழ்க்கையைப் பார்க்க வேண்டும். அதன் வெளிச்சத்தில் தேட வேண்டியதைத் தேடியெடுத்து அனுபவிக்க வேண்டும். மனிதன் இவ்வழியில் வாழ்ந்தால் ஜீவிதம் சம்பூரண சுகமுடையதாய் அமையும்.

மனதைக் கொண்டு வாழ்கிறவன் மனிதன். ஆகையால், 'மனம் போல மாங்கல்யம்' என்றதோர் பழமொழியும் இருக்கின்றது. மனம் மனிதனை ஆளாமல் மனிதன் மனத்தை ஆளுகின்ற திறமையும் சக்தியும் பெற்றால் வண்டரிக்காமல் பூத்து மலரும் நறுமலர் போன்று வாழ்வும் ஆனந்தப் பொன்மலராய் மலர்ந்து மணம் கமழும். மனம் என்ற வஸ்துவை உன்னிப் பார்க்குக. அதில் சந்தோஷம், திருப்தி, அன்பு, ஐக்கியம் போன்ற பசுமையான சுகவுணர்வுகளும், பகை, பொறாமை, சினம், கோபம், வஞ்சனை முதலிய புன்னெறி உணர்வுகளும் நீர்க் குமிழி போன்று மறைவதும் தோன்றுவதுமாயிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இத்தகைய நல்லதும் கெட்டதுமாகிய எண்ணரிய எண்ணங்களின் பிரதிபலிப்பால் மனதின் சமநிலை அல்லது ஏகாக்கிரியை கலைந்து இயல்பான சாந்தியும் சுகமும் இழக்கப்

படுகின்றது. மனிதனுடைய அறிவாற்றலும் திறமையும் சுகமும் மனதின் சமநிலையில் தான் தங்கியிருக்கின்றது. மனம் குழம்பினால் ஜீவிதம் குழம்பும். சாசுவதமான இன்பத்தையும் அறிவாற்றலையும் செல்லரித்து விடுகின்ற உணர்வலைகளின் தாக்கம், மனிதனை வாழ்க்கையின் யதார்த்த வசங்களிலிருந்து இருளடைந்த மாயா மார்க்கங்களுக்கும் திசை திரும்பிவிடுகின்றது.

தூலப் பிராண சக்தி மனதைத் தாக்கும்பொழுது வெடித்துச் சிதறிப் பறந்து திரியும் பஞ்சுத் துகள்கள் போன்று மனமும் சிதறி விடுகின்றது. சிதறிய மனம் தொட்டடுத்து நிற்கும் விஷயாதிகளில் கலந்து அதனதன் குணரூப வடிவங்கொண்டு அதற்கேற்ற சுக துக்கங்களை அனுபவித்து நிற்கும். புல்லுருவி போன்ற மனம் எதில் கலந்து நின்றதோ அதன் வடிவங் கொள்வது தான் மனதின் இயல்பு. இப்படி விஷய வாசனைகளில் சென்று விழுந்த மனம் வாசனா குணங்களாகிய எண்ணச் சுழிகளில் சுழன்று சுழன்று சமுத்திர அலைகளிலகப்பட்ட றப்பர்ப் பந்து போன்று அங்குமிங்குமில்லாத நிலையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும். இதுதான் பெரும்பாலும் மனிதருடைய மானசீக அனுபவம். சகாராப் பாலைவனங்களில் ஒரு வகையான நீண்ட முள்ளுடைய முட்செடிகள் இடையிடையே முளைத்து வளருகின்றன. அங்கு வரமும் ஒட்டகங்கள் அச்செடியின் நீண்ட முட்களுக்கிடையிலிருக்கும் பொடியிலைகளைத் தின்ன முயற்சிக்கும்பொழுது முகத்தில் முட்கள் குத்தி இரத்தம் தாரை தாரையாக வழியத் தொடங்கும். இரத்தம் வழிய வழிய ஒட்டகம் அதைத் தான் தின்ன முயற்சிக்குமே தவிர தின்னும் ஆசையை விட்டுவிட மனமில்லாமல் அங்கேயே மாண்டு மடிகின்றது. இதைப் போன்றதுதான் சிற்றின்பப் பற்றுடைய மனிதனுடைய நிலையும். ஆயினும் மனதன் பகுத்தறிவற்ற மிருகமல்ல. பகுத்தறியும் விவேகமுடையவன். நிலையற்ற

அற்ப சுகங்களில் மயங்கிக் கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டா மலும், வாய்க்கெட்டியதை உட்செலுத்த முடியாமலும் வேதனைப்படும் பாரிசுவாத நோயாளிகளைப் போன்று தானா பெரும் பேறுகளையுடைய மனிதன் வாழ்ந்து மடிய வேண்டும்?

எண்ணங்களை வைத்துக் கால்பந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் மனதை அவ் விளையாட்டரங்கினின் றெடுத்து ஆத்மாவின் பிரசாந்த மதுரமயமான வெளியரங்கில் வைத்து வாழ்கின்ற மனிதன்தான் மனிதன். இதற்குரிய சக்தி மனிதனுக்கில்லையென்னும் மனிதனில் அது இருக்கின்றது. நீரில் கலந்திருக்கும் பால் போன்று மனதில் கலந்திருக்கும் அந்த மகா சக்திக்குக் கீழ்ப்பணிந்து அதன் வழி நடத்தலுக்கு நம்மை ஆளாக்கிக் கொண்டால் மார்க்க தரிசனம் சுகமாயிருக்கும். அப்பெருஞ் சக்தியின் அருளாகியால் மனதை மாயா மயக்க உணர்வு மண்டலத்திலிருந்து ஆனந்தமயமான ஞானப் பேருணர்வு மண்டலத்தில் நுழைய விட்டால் அம் மண்டலத்தின் ஈர்ப்புச் சக்தியால் ஈர்க்கப்பட்டு அது அங்கேயே சஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும். சூரியனைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் பூமியும் இடையிடையே சூரியனை அண்டி வருவது போன்று இறையழகொழுகும் ஞானமய மண்டலத்தையடைந்த மனமும் அங்கேயே சுற்றிச் சுற்றி இறுதியில் அம்மண்டல மத்தியில் ஞான பிந்துவாயொளிரும் சர்வேஸ்வரனில், நீரில் கலந்த உப்புப் போன்று இரண்டறக் கலந்து விடுகின்றது. இதுவே யோகமென்பது. இதற்குப் பின் மனம் ஒரு பொழுதும் இந்தக் கர்ம பூமியை நோக்கித் திரும்பி வருவதில்லை. ஜீவன் எண்ணற்ற ஜடங்கள் வழி பிரயாணம் செய்து தனது யாத்திரையை இனிது முடிக்கின்றது. சாயுச்சியமென்ற இந்நிலையை ஜீவன் அடையும் பொழுது ஜீவனின் வளர்ச்சி பரிபூரணமடைகின்றது. உயிர்கள் இயற்கையாகவே ஒருநாள இந்நிலையை அடைந்துதானாக வேண்டும். ஆயினும் விவேகமுடைய

மனிதன் சம்சாரசாகரத்திலிருந்து விரைவில் கரையேறுவதற்கு முயற்சியென்பதொன்று அவசியமிருந்து தானாக வேண்டும். இயற்கை நியதிகளுடன் தன் முயற்சியும் சேரும் பொழுது நீரும் உரமும் போட்ட செடியின் வளர்ச்சி துரிதப்படுவது போன்று ஜீவனுடைய வளர்ச்சியும் துரிதமடைகின்றது. இதற்காகத்தான் ஆத்மீக சாதனைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆத்மீக சாதனைகளென்றால் யோக ஞான மார்க்கங்களென்று மாத்திரம் கருதக்கூடாது. சமயாசார அனுஷ்டானங்களும் ஏனைய வழிபாட்டு முறைகளெல்லாம் இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. ஆகையால் இது தான் சரி, மற்றவையெல்லாம் பிழையென்று கூறுவதற்கில்லை. அவரவர்களுடைய பக்குவத்திற்கும் ருஜிக்கும் ஜீரண சக்திக்கும் ஏற்றவாறு எந்தவொரு மார்க்கத்தை வேண்டுமானாலும் கடைப்பிடித்தொழுகலாம். செய்யும் சாதனைகள் உயிரணுக்களைத் தொடும் வண்ணம் செய்யப்பட்டால் எந்தவொரு சாதனையிலும் நிச்சயம் சித்திகிடைக்கும். கண்ணப்பர், சபரி, ஹனுமார், குகன் போன்றவர்கள் இதற்கு உதாரணமாயிருக்கின்றனர்.

எண்ணங்களாகிய சித்த விருத்திகளால் ஜீவன் சம்சார துக்கத்தை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. சித்த விருத்திகளைத் தடை செய்தால் கிரகண பீடை நீங்கிய சந்திரனைப் போன்று மனம் ஒரு நிலைப்பட்டு ஒன்றாகப் பிரகாசிக்கும். தெளிந்து அசைவற்றிருக்கும் மனதில் பிரம்மப் பிரகாசம் தானாகவே ஒளிரும். இந்த ஒளியின் மகிமையால் கவர்ப்பட்ட மனம் காலக் கிரமத்தில் அதனில் கலந்து அது மயமாய் விடுகின்றது. இதுதான் பிறவிப் பேறென்று சாஸ்திரங்கள் புசமும் சாயுச்சியம் அல்லது முக்தி பதம். நமக்கு அரிய மனித ஜென்மம் கிடைத்திருப்பது எதற்காகவென்று ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். பஞ்சமா பாதகங்களால் ஜம்பொறிகளையும் கெடுத்து

ஜென்மத்தையும் பாழாக்கி விடுவதற்காகவா? அல்லது கிடைத்த ஜென்மத்தைக் கடைத்தேற்றுவதற்காகவா? இதனைப் பகுத்தறிய முடியாத ஜென்மம் பாபக் கறை படிந்ததேயாகும். சிந்தித்துத் தெளிவடைந்து கடைத்தேற முயற்சிக்க வேண்டும். வானம்பாடி வானத்தில் பறந்து திரியும் பறவையாயினும் பூமியில் இறங்கித்தான் இரை தேடுகின்றது. மனிதனும் தனது மனதை இறை மண்டலத்தில் சஞ்சாரம் செய்யவிட்டு இந்தக் கர்ம பூமியில் வாழும் வரை தன் தன் கருமங்களைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டும். முயற்சிக்கு முன்னுக்கும், முயற்சியின்மைக்குப் பின்னுக்கும் கடவுள் நிற்கின்றார் என்பதை உணருவாயாக! பேசுவதிலும் கேட்பதிலும் வாசிப்பதிலும் மாத்திரம் நிற்காமல் சிறிதேனும் சாதனை செய்து பயனடைவாயாக!

4- ஞான சூகம்

உலகம் நியதி தவறாமல் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. அதில் பிசகேற்படுவதில்லை. பிசகு இருந்தால் அது நம்முடையதன்றி உலகத்தினுடையதல்ல. ஒவ்வொருவரும் வைத்துப் பார்க்கும் கண்ணாடியின் நிற வித்தியாசத்திற்குத் தக்கவாறு எல்லாம் காட்சியளிப்பதன்றிச் சத்தியம் இன்னதென்று மனதில் தெளிந்தால் வித்தியாசமாய்த் தோன்றியதெல்லாம் ஒன்றின் பிரதிபலிப்பென்ற உண்மையை விளங்க வேண்டும். இது விளங்கினால் மனிதனின் குதர்க்க சுபாவங்கள் தீர்ந்து சந்தேக நிவிர்த்தி வரும். மனதிற்குச் சாந்தியும் கிடைக்கும். சத்தியம் தெளிந்து நேர்முக ஞானம் வந்தால் கலக்கமெல்லாம் தீரும். கிவச மிராது. இது விளங்குவதற்கேற்ற முறையில் வாழ்க்கையைத் திருத்தி அமைப்பது தான் புருஷ தர்மம்.

மது, மாமிசம், விபசாரம், கொலை, களவு, கொள்ளை, இலஞ்சம் போன்ற மகா பாதகங்களை அடிமனதிலிருந்து அறவே விலக்கி உண்மையைப் பேசுதல் தர்மத்தின் வழி வாழவேண்டும். அசுத்தங்களை மனதில் வைத்து இறைவனை வழிபட்டால் அது கருணை காட்டாது. இரக்கமுங் கொள்ளாது. மனதிலிருந்து கழிவுகளை நீக்கி வழிபாடியற்றினால் ஆகாததும் ஆகும். வேண்டி நின்றால் பெரும் ஞானமும் கிடைக்கும். இந்த ஞானம் வெளிப்படும் வரையில் இருளில் தடவித் திரியும் குருடனைப் போன்றுதான் வாழ்க்கையும், வாழ்க்கை அனுபவங்களுமிருக்கும். ஆகையால் குருடனைப் போன்று தட்டுத் தடுமாறி வாழ்ந்து மடியாமல் இருட்டிலும் ஒளி விட்டுக்கொண்டிருக்கும் சரீர்பமணி போன்று மாயா இருள் இடைந்த இந்த மயக்க உலகத்தில் ஞான ஒளியின் துணையால் சேர வேண்டிய கரையைச் சேர வேண்டும். இதற்காகத்தான் மனிதன் இங்கு தோன்றியிருக்கிறான், இந்த மேலான ஞான நிலவில் இளைப்பாறியிருந்தால் பிறவிக் கிலேசங்களெல்லாம் தீரும். ஆத்மாவுக்குப் பரம திருப்தியும் சுகமும் கிடைக்கும், கண் கூசாத இந்த நிழலிலிருந்து பார்த்தால் உலகத்தின் திருகு தாளங்களெல்லாம் விளங்கும், அது விளங்க விளங்க ஞானம் ஸ்திரப்படும். இது ஸ்திரப்படும் வரையில் ஜென்மக் கிலேசம் இருந்தே தீரும். இவையெல்லாம் பலரும் பலகாலமாய்க் கேட்டுப் பழகிய பாடல்கள். இருந்தும் ஏதோ ஒருவனுக்குத் தவிர மற்றவர்களுக்கு இதில் உள்ளார்வம் உண்டாவதில்லை. அதற்குத் தக்க காரணம் உண்டு. புண்ணியக் குறைவு, அதுதான் காரணம். ஆகையால் அந்த ஆர்வம் இல்லாதவர்களுக்கு ஞான வாசனை வருவதற்கு நிறையப் புண்ணிய கருமங்களைச் செய்து வரவேண்டும். கடுகளவேனும் சுயநலமில்லாமல் புண்ணிய சீலராய் வாழ்ந்தால் ஒரு நாள் ஞானக் கதவு நிச்சயம் திறக்கப்படும்.

மரங்கொத்திப் பறவை என்றொரு பறவை இருக்கின்றது. அதற்கு நல்ல மரத்தில் கூடுகட்டி முட்டையிட வேண்டுமென்றொரு ஆசையிருப்பதால் நல்ல மரத்தைத் தேடி எல்லா மரங்களையும் கொத்திப் பார்த்துக் கொண்டு திரியும். ஒரு மரத்திலும் திருப்தி வருவதுமில்லை. இதற்கிடையில் ஆகாசத்திலே முட்டையும் போட்டு முட்டைக் குழை விழுந்து உடைகின்றது. இதைப் போலவே மனிதனும் எல்லாவற்றையும் ருசிபார்த்துத் திரிகின்றான். ஒன்றிலும் போதுமென்ற திருப்தியும் சுகமும் உண்டாவதில்லை. நிரந்தரமான திருப்திக்குரிய ருசி எதில் இருக்கிறதென்று அறிவதற்கிடையில் மரணம் மனிதனைக் கொளிக் கொள்கின்றது. இதே நிலை மாறி மாறி நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் ஜீவனுக்கு ஈடேற்றங் கிடைப்பதில்லை. எத்தகைய சுகங்களை அனுபவித்தாலும் அவற்றிலெல்லாம் ஒரு பற்றாக்குறை அல்லது ஒரு திருப்திக் குறை இருப்பதாகத் தோன்றும். அந்தப் பற்றாக்குறைதான் ஜீவிதாசைகளைப் பரிபூரணப் படுத்தும் ஞானம். ஞானம் மிளிர்ந்தால் குறையிலும் நிறையிலும் நிரந்தரமான திருப்தி, நிரந்தரமான சுகம். இந்த அனுபவத்திற்கு வரவேண்டிய மனிதர் மரங்கொத்திப் பறவையைப் போல் வாழ்வதென்றால் அது பெரும் சங்கடத்தில் முடியும். மனிதனுடைய முயற்சியின்பங்களுக்குப் பரிபூரணத்துவம் வராது. ஆகையால் ஜென்ம சுகம் சம்பூரணமடைவதற்கு நேர காலத்துடன் ஞான வழியில் முயற்சிக்க வேண்டும். முகத்தில் தாக்கப்படும் அலை உணர்வுகளைக் கொண்டு அனுபூலப் பிரதிகூலகளை அறிந்து வாழும் வெளவால் போன்று மனிதன் தனது மெய்யுணர்வு அலைகளுக்குள் ஐம்புல வாசனைகளைச் சுருட்டி எறிந்தால் மெய்யுணர்வு அலைகள் அவனை ஞானக் கரையில் ஏற்றி விடும். இனிமேலாவது கிடைத்த ஜென்மத்தைப் பாழாக்காமல் உறுதியான வைராக்கியத்துடன் அப்பியாசித்து ஞானமாகிய பெரும் பேற்றைப் பெறுக.

5. அநாதியான சிவயோக மார்க்கம்

இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் நானாவித மதங்களுடைய தத்துவச் சிந்தனைகளும், ஆரியாஷ்டாங்க யோக (பௌத்த தர்மம்) நெறிகள் உட்பட சகல யோக மார்க்கங்களும் அநாதியான சிவயோக மார்க்க விளக்கொளியில் நின்று காலாகாலத்தில் கொளுத்தியெடுத்த தீபச் சுடர்களாகும். சகல மதங்களுடைய ஆத்மீக தத்துவ தரிசன மார்க்கத்திற்கும், எல்லாவிதமான சந்நியாச (துறவறம்) தர்மத்திற்கும் இந்த சித்த சிவயோக மார்க்கந்தான் ஆதிமூல காரணமாயிருந்தது. கலியுகாரம்ப காலத்திற்கு முன் சிவயோக நெறிகள் உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்ததற்குப் புராண, இதிகாச, சரித்திரச் சான்றுகள் பல இருக்கின்றன. ஜம்புத்தீவம் (ஆசியா), புஷ்கர தீவம் (வட அமெரிக்கா), ப்ளாஸ்க தீவம் (தென் அமெரிக்கா), குச தீவம் (அவுஸ்திரேலியா), க்னெஞ்ச தீவம் (ஆபிரிக்கா) முதலிய பெரிய கண்டங்களிலும், சகஸ்தானம் (பேஷியா), காந்தார தேசம், (பாபிலோனியா), நீல தேசம் (எகிப்து), பாலஸ்தீனம் முதலிய தூர தேசங்களில் இந்த யோக மார்க்கம் பிரசித்தமான ரீதியில் பரவியிருந்தது. சிவயோகத் திருக்கூட்டங்கள் ஆங்காங்கு சென்று குகைகளில் தங்கியிருந்து தவயோக மியற்றியவாறு சிவயோக வித்தியாசாலைகளை அமைத்து சிவயோக நெறிகளை ஸ்தலவாசிகளிடம் பிரசாரஞ் செய்து வாழ்ந்தனர். அக்காலத்தில் அநாகரிகமான முறையில் வாழ்ந்திருந்த ஸ்தலவாசிகளைத் தார்மீக நெறியில் வாழ நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். சுத்த சைவ போசனிகளாயிருந்த சிவயோகத் துறவிகள் விவசாயம், வைத்தியம், பாற்பண்ணைகள் முதலியவைகள் மூலமாகச் சமுதாய சேவையும் செய்து வந்தார்கள்.

ஆத்மாவின் ஜீவ சங்கற்பத்தால் தோன்றிய நான், எனது என்ற சுயநலத்தைத் துறந்து உலக சுகத்திற்கும்

ஆத்மாக்களுடைய விடுதலைக்கும் தங்களை அர்ப்பணித்து வாழ்கின்றவர்களே சந்நியாசிகளாவர். நேபாள தேசத்தில் பிறந்த சதாசிவ குருமகேஸ்வரன் என்ற மகா சிவயோகி சிவயோகமார்க்கத்தின் யோககர்த்தாவாகவும், பரமாச்சாரியருமாயிருந்தவர். காலாந்தரத்தில் ஈசானன் என்று அறியப்பட்டு வந்த ஞான நிஷ்டையுடைய இந்த யோக மார்க்க சிவாசாரியார் கலியுகாரம்பத்திற்கு முன் வாழ்ந்தவர். பாசுபதம், சைவம், சாக்தம், ஈசானம், ஐஸ்வரியம், பைரவம், சபாலிகம், வாமதேவம், பதஞ்சலம், ஸ்தவிர பௌத்தம் (தேர புத்தம்) போன்ற பிரசித்தியோக மார்க்கங்களுக்கெல்லாம் தாய்மையாயிருந்தது சிவயோகமென்பது சந்தேகமேமில்லை. விஞ்ஞான பாதம் (Gnostics) சிராமணீகம் (சமணம்) போன்ற விதேச நாமங்களாலறியப்படும் சந்நியாச மார்க்கக்கிலிருந்து பகிர்ந்தெடுக்கப்பட்டவைகளேயாகும்.

பாரத தேசத்திற்கு வெளியில் வாழ்ந்து வந்த சிவயோகிகளைப் பிற்காலத்தில் மூர்க்க குணம் படைத்த ஹிப்புறு வர்க்கத்தினர் மெல்ல மெல்லக் கொன்றொடுக்கினார்கள். அதனால் தூர தேசங்களில் சிவயோக நெறிகள் மங்கி விட்டன. பாரத நாட்டில் பிரச்சாரத்திலிருந்த சிவயோக தத்துவ சாஸ்திரங்கள் கலியுகம் ஆரம்பித்த சிறிது காலத்திற்குப் பின் ஏற்பட்ட பிரளயத்தால் முக்கால் பங்கும் அழிந்துவிட்டது. பாரத யுத்தம் கி.மு. 3080 இல் தடைபெற்றது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய தேகவியோகம் கி. மு. 3067 இல் நிகழ்ந்தது. பகவானுடைய தேகவியோகத்திற்குப் பின்னர் தான் முன் குறிப்பிட்ட பிரளயம் நிகழ்ந்தது. அதற்குப்பின் அங்கும் இங்குமாகச் சிதறிக் கிடந்த சிவயோக நெறிச் சாஸ்திரங்களை நகுலீசமுனி போன்ற சில மகாயோகிகள் நர்மதாநதிக் கரையோரங்களிலும், விந்திய மலைப்பிரதேசங்களிலும் பிரசாரஞ் செய்து புனர்ஸ்தாபனம் செய்தார்கள்.

புத்தாவதாரத்திற்குப் பின் முற்றிலும் சைவமாயிருந்த சிவயோக நெறிகள் சில மாற்றங்களுடன் புரையெழுந்திருந்த செய்தப்பட்டு ஆரியாஷ்டாங்க யோகமென்ற (பௌத்த தர்ம யோகம்) ஒரு தனி பௌத்த யோக மார்க்கம் உருவாக்கப்பட்டது. சிவயோக மார்க்க நெறிகள் பரவியிருந்த தேசங்களிலெல்லாம் ஆரியாஷ்டாங்க யோகிகளாயிருந்த புத்த பிக்குகள் சென்று அதிதீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்தமையால் சிவயோக மார்க்க நெறிகள் பலவினமடையத் தொடங்கின. எனினும் இன்று உலகம் முழுவதும் பல ரூபத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் யோக மார்க்கங்களெல்லாம் ஆதிச் சிவயோக மார்க்க அக்கினிசிகவாலையினின்றேழுந்த பொறிகளாகும். இந்துக்களுடைய தத்துவ தரிசனத்தாலறியப்பட்ட சிவயோக மார்க்கமும் அதிலிருந்து உடலெடுத்த ஆரியாஷ்டாங்க யோகமும் சனாதன தர்மம் என்ற ஒரு தாயின் வயிற்றிற் பிறந்த குழந்தைகள்.

யோகம் என்றால் என்ன? அது மனித சமுதாயத்திற்கு எவ்வகையில் பயன்படுகின்றது? நமது மனம் இறைவனிடத்தில் இரண்டறக் கலந்திருந்தால் அது யோகம் எனப்படும். பிரவித் தன்பங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற சித்த விருத்திகளைத் தடைசெய்வதால் ஜீவனுடைய தனித்துவம் நீங்கி ஜீவன் சிவத்தோடு ஐக்கியப்படுகின்றது. சிவ உபாசனையால் இந்த ஐக்கிய நிலை அடைவது சிவயோகம் எனப்படும்.

சித்த விருத்திகளைத் தடைசெய்வதால் மனம் யோக நிலை அடைகின்றது. மனம் இடையறாது உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் எண்ணரிய எண்ண அலைகளை சித்த விருத்திகள் என்று குறிப்பிடுவர். பிறவித் துன்பங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற சித்த விருத்திகள் ஒழிந்த மனதில், தெளிந்த நீரில் பிரகாசிக்கும் சந்திர பிம்பம் போன்று இறையொளி நன்றாக ஒளிருகின்றது. இத்தகைய பெரும் பேறு

பெற்ற மனம் வசந்த காலசுகத்தை நுகரும் பூங்குயில் போன்று புலநுகர்ச்சிளை நீக்கிச் சதா இறையின்பத்தில் லயித்திருக்கும் காலகதியில் சதாசிவமாகிய இறைவனில் இரண்டறக் கலந்து அதுவாகவே மாறிவிடும். இதுதான் ஜீவாத்மாக்களுடைய பரமலட்சியமாயிருக்கின்ற சிவயோக பதம் அல்லது ஜீவாத்ம டரமாத்ம ஐக்கியம்.

பிறவித் துன்பங்களைத் தீர்த்து சாசுவதமானசுகத்தைத் தரும் இந்த யோக உணர்வு இயற்கையாகவே ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் மறைமுகமாக மறைந்திருக்கின்றது. ஒருவர் உலகியலின்பங்களையும் வேண்டும் வண்ணம் அனுபவித்த பின்னும் இன்னும் ஏதோ ஒன்றை அனுபவிக்க வேண்டியிருப்பதாகவுள்ள ஆவல் அவரிடம் ஒன்றிருப்பதாக உணருகின்றார். எனினும் அது இன்னதென்பதை மனக் குழப்பத்தால் அறிந்து கொள்வதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதர்களுடைய இருதயக் கருவறையிலும் மறைந்திருந்து தூண்டிக் கொண்டிருக்கும் இந்த வாஞ்சைதான் இறை இன்பத்திற்குரிய அந்தர்முக தாகம்.

நெல்லையும் பதரையும் வேறு பிரித்தறிய முடியாத விவசாயிகள் போன்று மனிதர்கள் மாயா வசத்தால் பலதையும் எடுப்பதற்கும் பிடிப்பதற்குமாய் ஓடியோடி முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அயராமல் முயற்சிகள் பலசெய்தும் கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவில்லை. வாய்க்கெட்டியதுவயிற்றுக்கெட்டவில்லை யென்ற நிலையில் காலம் கழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. நீரென்று சருதி காலை நீருக்குப் பின்னால் திரிந்து மடியும் மான் கூட்டங்களைப் போன்று மேலும் மேலும் துயரங்களைத் தரும் அற்ப சுகத்திற்குப் பின்னால் சென்று விரக்தியுடனும், அதிருப்தியுடனும் ஜீவன் பிரிகின்றது.

எண்ணரிய பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பின் மிக அபூர்வமாகக் கிடைத்த புனிதமான மனித ஜென்மம் இவ்வாறு

வினாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆகையால் சாக்ஸதமான சுகத்தைத் தரும் ஜீவித தர்மங்களை அனுசரித்து வாழ்ந்து, ஜீவித இலட்சியத்தை அநுபூதி மயமாக்குவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். முக்காரணங்களைச் (மனம், வாக்கு, காயம்) சுத்திகரித்துப் பலப்படுத்தக் கூடியதும் அனைவராலும் அப்பியாசிக்கக் கூடியதுமாகிய சில பரிசீலனங்கள் (இயமம், நியமம், ஆசனம்) போன்றவை யோக மார்க்கங்களில் இருக்கின்றன. இவைகளையாவது சித்த சுத்தியுடன் நித்தியமும் பழகி வந்தால் சிறந்த மனச் சுகத்துடனாவது வாழலாம். இத்தகைய ஆத்மீகப் பரிசீலனங்களுக்கு நமது சிந்தனையைச் செலுத்தத் தவறினால் எதிர்கால சமுதாயம் விலங்குணர்வுகளை விட மோசமடையும்.

6. இல்லறம்

ஆகாய விமானம் பூமியில் சிறிது நேரம் ஓடிய பின்பு தான் மேலெழுந்து பறக்கின்றது. விமானம் மேலெழுந்து பறக்கின்ற சக்தியும் வேகமும் ஓடுகின்ற ஓட்டத்தில் இருந்து தான் பெறுகின்றது.

அதே போன்று இப்பூவுலக வாழ்க்கையைக் கிரமமாய் வாழ்ந்து முடிப்பவர்களுக்குத்தான் மேலான ஞானவாழ்க்கைக்குரிய சக்தியும் மனபரிபாகமும் கிடைக்கின்றன.

இல்லற தர்மத்தின் ஒவ்வொரு படியையும் ஒழுங்காக ஏறிச் செல்கின்றவர்களே இறுதியில் ஞானத்திற்கு அருகதையுடையவர்களாயிருப்பார்கள்.

சகல சராசரங்களும் திவ்விய ஞானத்தை நோக்கிப் பருணமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

பரிணாம வளர்ச்சியின் மேல்நிலைக்கு வந்திருக்கின்ற மனிதன் தனது சம்பூரண வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவதற்காகச் சில விஷேச தர்மங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும்.

இல்லற தர்மம்:

அவைகளை அனுசரித்து வாழ்கின்றவர்களே உத்தமமான மனிதர்கள். உத்தமமான மனிதன்தான் ஞானவானாகப் பரிணமிக்க முடியும்.

மனிதனை மேல்நிலைக்கு உயர்த்துகின்ற தர்மங்களில் இல்லற தர்மமே முதல் தர்மம்.

இந்த ஆரம்ப தர்மத்தைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி முடிக்காதவர்கள் எவ்வுலகத்திலிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் கர்ம தோசத்தினால் சதா துன்பப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பார்கள். அவர்களுக்குக் கெதி மோட்சமென்பதில்லை,

முதல் தர்மமாகிய இல்லற தர்மத்தின் மகிமையையும் பெருமையையும் எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே நமது தெய்வங்களும் அவதார புருஷர்களாகிய இராமரும், கிருஷ்ணரும் மற்றையோரும் இல்லறவாசிகளாகவே திகழ்ந்தனர்.

பிரசித்தமான கர்மயோக மார்க்கம் இல்லற தர்மத்திற்கு ஒரு அழுக்கற்ற கண்ணாடிபோல் பிரகாசிக்கின்றது.

கர்மயோக மார்க்கத்தை அறிந்து அதன் வழி வாழுகின்ற இல்லற தர்மிகள், இந்த விசாலமான சம்சார சாகரத்தை வெகு சாதுரியமாய்க் கடந்து நற்கதியடைவார்கள்.

ஒவ்வொருவருக்கும் தமது சொந்தக் கடமையிலிருந்து தேசக்கடமை வரையிலும் பலவாறான கடமைகள் இருக்கின்றன.

தன் தன் கடமைகளைச் செயற்படுத்தும்போது வரும் இடையூறுகளைத்தான் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் என்று சொல்கிறோம்.

இப்பொழுது மனிதர்கள் பெரும் மூளைசாலிகளாகவே வளர்ந்து வருகின்ற போதிலும், வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளும் எல்லை மீறி வளர்ந்து வருகின்றன. கெட்டிக் காரர்கள் கூட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முன் தடுமாறி நிற்பதைக் காணும் பொழுது, இவர்களுடைய அறிவாற்றல்களெல்லாம் வாழ்க்கை மர்மங்களை அறிவ தற்குப் பயனற்றவை எனத் தோன்றுகிறது.

காட்டுப் பன்றி:

ஒரு காட்டுப் பன்றி தனது குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டும் பொழுதெல்லாம், தனது வீரபராக்கிரமங்களைக் குட்டிகளுக்குப் புனைந்து கூறுவது வழக்கம்.

ஒரு நாள் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு வெடிச் சத்தம் கேட்டது. சத்தம் கேட்டவுடனே, தாய்ப் பன்றி குட்டிகளையும் விட்டு ஓடிப் போய் விட்டது.

பின்பு பன்றிக் குட்டிகள் தாய்ப் பன்றியைத் தேடிப் பிடித்துத் தங்களை விட்டோடியதன் காரணத்தை விசாரித்தன.

தாய்ப் பன்றி “என் அருமை மக்களே! வெடிச் சத்தத்திற்கு முன் எனது துணிச்சலெல்லாம் பறந்து விடுகின்றது” என்று கூறியது.

இதே போன்றுதான் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுடன் நேர்முகப் பலப் பரீட்சை நடத்தும் பொழுதுள்ள மனிதர்களுடைய நிலையும்.

விஞ்ஞானம், அரசியல் போன்ற உலகாயத அறிவுகளைல்லாம் இப்போராட்டத்திற்கு முன் முழந்தாளிடுகின்றன. அவ்விடத்தில் மகா மேதைகளும் தளர்ந்து விடுகின்றனர்.

வாழ்க்கைத் தர்மங்களைச் சரிவரக் கற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தால் இன்று தனி மனிதனிலிருந்து உலகம் முழுவதிலும் குழப்பங்களும், தற்கொலைகளும், வெட்டுக் குத்துகளும் நடைபெறுகின்றன.

மனிதன் செயலாற்றும் திறமைசாலியாய் மட்டுமிருந்தால் போதாது. அதிலிருந்தெழும் பிரச்சினைகளைச் சாதரியமாய்த் தீர்த்துக் கருமமாற்றும் நுண்ணறிவும் ஆற்றலும் பெற வேண்டும்.

இதனைப் பெறாவிட்டால் மேலும் அனர்த்தமும் வெறுப்பும், வீரத்தியும்தான் வாழ்க்கையில் கண்ட பலனாயிருக்கும்.

கர்ம ரகசியம்:

கரும மாற்றும் நியதி நியமங்கனையறியாமல் வந்த வீரத்தியும் வெறுப்பும் அயோத்தியில் வைத்து இராமனுக்கும், குருஷேத்திரத்தில் வைத்து அர்ச்சுனனுக்கும் உண்டாயின.

தக்க தருணத்தில் இராமனுக்குத் தனது குலகுருவாகிய வசிஷ்டரிடத்திலிருந்தும், அருச்சுனனுக்குக் கிருஷ்ணரிடத்திலிருந்தும் கர்ம ரகசியங்கள் உபதேசமாகக் கிடைத்தன.

வாழ்க்கையில் விரக்தியடைந்த அவர்கள் மீண்டும் கர்மத் திறமையுடையவர் களாயினார்கள்.

அதே கர்ம ரகசியங்களை மானிடர் தமது வாழ்க்கையிலும் பகிர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான்

தன் தன் கடமைகளில் துறுக்கிடும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதென்பதற்குரிய நுண்ணறிவும் கர்மத் திறமையும் கிடைக்கும்.

குடும்பச் சண்டையிலிருந்து தேசியக் கலவரங்கள் வரை தோன்றுகின்ற சகல பிரச்சினைகளுக்குரிய காரண காரியங்களும் இராமாயண காவியத்தில் அதி நுட்பமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

மனிதருடைய மனம் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலம் வரையில் இராமாயண சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

இராமர் மனித வாழ்க்கைக்கு ஒரு உதாரண புருஷர். இந்த மகா புருஷன் கையாண்ட வாழ்க்கை நெறிகளை ஏனைய மனிதர்களும் வாழ்கையில் கையாளுவார்களே யாகில் இம் மண்ணிலகில் தாமரை இலையில் நீர் போல் வாழ்ந்து சால்வதமான சத்தியத்தை இங்கேயே அனுபூதி மயமாக்கலாம்.

7. மனம் கெட்டால் மாநிலம் கெடும்

பிரமாண்டமான இப்பிரபஞ்ச நியமங்களைப் பற்றிய ஒரு சாமானிய அறிவு உணர்வுக்காவது இம் மண்ணிலக மனிதன் ஒரு கணமேனும் தலைவணங்கி நிற்பானேயானால் இவ்வையகம் பெருஞ் சுகமடைய வழியுண்டு.

மனிதன் இப்பூவுலகில் வாழ்ந்தும் அதன் உண்மைகளை உள்ளபடி அறியாமல் ஒன்றை இன்னென்றாகவே கருதி வாழ்வதில் ஏமாற்றங்கள் பல சம்பவிக்கின்றன.

உண்மையைக் கிரகிக்க முடியாத மனம், மாறி மாறி வரும் எமாற்றங்களால் தன்னம்பிக்கை இழந்து வாழுந்திறமையுமற்று இறுதியில் மன வெறுப்பால தரந்தாழ்ந்த குணமுடையதாகவும் மாறி விடுகின்றது.

மனித சபாவம்:

மனிதருடைய அந்தரங்க உணர்வு தனது சக ஜீவிகளிடம் அன்பும் சமரச பாவனையும் உடையதாயிருந்த போதிலும், சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளுக்குப் பங்கம் விளையும் பொழுது மனித சபாவம் கொடிய விலங்குகளை விட மூர்க்க குணமுடையதாகின்றது.

நேற்று வரையிலும் இனிமையாகவும் நன்மையாகவும் போற்றிப் புகழ்ந்து வந்தவைகள் எல்லாம் கசப்பும் பகைமையும் உடையவைகளாகவே மாறிவிடுகின்றன. பகைமை கொண்ட மனமும் பாகனில்லாத யானையும் ஒன்றே. இங்ஙனம் கயநலத்தால் வெறுப்பும் பகைமையும் கொண்டு சீறும் மனம் நல்ல குணங்களெல்லாமிழந்து மதயானை போன்று தனக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பெருங்கேடுகளை விளைவிக்கின்றது.

இ படியானகரவுக் குணத்திலிருந்தெழுந்த விளைவுகள் தனி மனிதனிலிருந்து உலக ரீதியில் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும் சகல தொல்லைகளுக்கும் மூல காரணம்.

மிக அரிது :

காலம் போகப் போகச் சிறிதேனும் உள்ளக் களிப்புடன் அமைதி நிறைந்த ஆத்மார்த்தமான ஒருவரைக் காண்பதே அரிதாகிவிட்டது.

மனிதன் தன் தன் உணர்வுகளை, செயல்பாடுகளை உன்னிக் கவனிப்பதில்லை. மனம் தோற்றுவிக்கும் விருப்பு வெறுப்புகளின் பலாபலன்களை அலசி ஆராய்வதில்லை.

கெடுபிடிக்குரிய யதார்த்த காரணங்கள் வேறெங்கேயோ இருக்கையில், விருப்பு வெறுப்புகளை மாத்திரம் முன்வைத்துப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கப் பார்த்தால் மேலும் புதிய பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

மனிதன் மனச் சாட்சியைநேர் கோட்டில் வைத்துக் காரிய காரணங்களைப் பார்த்தறியப் பழக வேண்டும்.

மனித மனம் :

பால் அதிக சத்து நிறைந்த உணவாயினும் கெட்டால் நச்சுத் தன்மையடைகின்றது.

மனத்தால் வாழுகின்றவன் மனிதன். மனிதருடைய மனம் கெட்டுவிட்டால் இவ்வையகம் முழுவதும் கெடும்,

அடிமனம் விஷக் கலப்பில்லாத அமிர்த துல்லியமானது. பேராசையும் அகங்காரமும் மனமென்ற பொதிக்குள் விஷத்தை ஊற்றிவிடுகின்றது.

அக்கினியின் ஒளியால் கவரப்பட்டு அதிலேயே மாண்டு மடிகின்ற விட்டில் பூச்சி போன்று உலக வாசனையால் தடிப்பேறிய அகங்காரமும் பேராசையும் அதற்குரியவரைச் சுட்டெரிக்கின்றன.

உலகின் நிலை :

கேடுகள் பூமியில் இருந்தும் வானத்தில் இருந்தும் உருக் கொள்வதில்லை. அவைகள் மனித மனத்தில் இருந்து சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன.

பேராசையும் சுயநலமும் கேடுகளை வளர்த்தெடுக்கின்றன.

இவ்விரு நீச குணங்களுடைய பராமரிப்பில் வளர்ந்து வருகின்ற உலகம் சர்வ நாசத்திற்கு ஊர்ந்து செல்லக்கூடும்.

மலேச்ச குணங்கள் கண்களைத் திசைமாறிப் பார்ப்பதற்குப் பழக்கி வைத்திருக்கின்றபடியால் அது நேரான மார்க்கத்தைப் பார்ப்பதற்குரிய ஒளியை இழந்து வருகின்றது.

ஜனங்களுடைய நல்ல சுபாவந்தான் உலக சேமத்தின் ஆதார பீஜம். இதை ஒவ்வொருவரும் திடமாகவே கருத்தில் ஊன்ற வேண்டும்.

மனிதர் களங்கமற்ற நற்குண சீரராய் வாழ்ந்தால் கலகமும் கலக்கமும் இருக்க மாட்டா. எதார்த்தம் இவ்வாறிருக்கையில் வெவ்வேறு மார்க்கங்களில் யோக சேமங்களைத் தேடப் பார்ப்பது அர்த்தமற்றதாகி விடுகின்றது.

ஆத்மீக சிட்ஷணங்கள் சமய ஆசார அனுஷ்டானங்கள் எல்லாம் மனக் கசடுகளை உருக்கி மனிதர்களை நல்ல சுபாவ சுத்தியுடையவர்களாக்குவதற்கு உரிய உபாயங்கயாகும்.

மனிதர் சர்வ சசிதிகளையும் உபயோகித்து நற்குணங்களை விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

உபத்திரவங்கள் :

துர்க்குணம் உடையவர்கள் வாழுகின்ற இடங்களில் பெரும் உபத்திரவங்கள் நிகழ்கின்றன. இதுதான் இன்றைய உலகநிலை.

மென்மேலும் வனக்காடுகள் வளர்ந்துகொண்டே போனால் மனிதனுக்கும் விஷக்கிருமிகளுக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லாதுவிடும்.

நமது உணர்வு மாற்றத்திற்காகக் காலம் காத்து நிற்க இல்லை. இனியாவது மனிதர்கள், சமுதாயம் போய்க்

கொண்டிருக்கும் பாதையைப் பற்றிச் சரியான அறிவுடையவர்களாகாவிட்டால் எதிர்காலம் அமங்கலகரமான பலசம்பவங்களால் பாதிக்கப்படும்,

மனிதருடைய துர்க்குணங்களே சாசுவதமான சுகத்திற்கும் சுதந்திரமான வளர்ச்சிக்கும் இடையூறாயிருக்கின்றன.

உலக சமுதாயத்தின் இரு பெருங் கண்களாகிய அரச தர்மமும் ஆத்மீக தர்மமும் அந்தரங்க சுத்தியுடன் சரியான இலட்சியத்தில் செயல்பட்டால் உயர்ந்த சீலமுடைய ஒரு மனித சமுதாயத்தை உருவாக்குவது சுலபமானதாகும்.

மனிதர் துர்க்குணங்களிலிருந்து முக்தராகுவது தான் உலக சமாதானத்திற்கும் மாயக் கலப்பில்லாத சாந்த மதுரமான வாழ்க்கைக்கும் ஏக மார்க்கம்.

8. சுயாதீன மனம்

காட்டில் சூரப்பற்றை என்று கூறப்படும் ஒரு இன முட்செடி இருக்கின்றது.

இது வளைந்த கூரிய சிறு முட்களையுடையதாய் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருக்கும் ஒருவகை முட்புதர்.

இந்த முட்செடிகள் காய்த்துப் பழுக்கும் சிறு பழங்கள் வெளவாலுக்கு மிக உருசியான உணவு.

வெளவால்

இதைத் தின்பதற்காகப் பறந்து வந்து இச்செடியில் தொங்கும் வெளவாலின் தோற் செட்டைகள் இம்மரத்தில் கொழுவிக்க கொள்ளும்.

கொழுவிக்க கொள்ளும் பகுதியை விடுவிக்க முயற்சிக்கும் பொழுது, ஏனைய பகுதிகளும் முள்ளில் கொழுவிக்க கொள்கின்றன. இதனால் வெளவால் தன்னை விடுவிக்க முடியாமல் அதிலே கிடந்து மாண்டு மடிக்கின்றது.

இதே போன்று மனிதரும் விஷய சுகங்களென்ற சிறு பழங்களை உண்பதற்காக ஜென்ம வாசனைகளென்ற முட்புதரிற் சிக்கி, மீள முடியாமல் அந்தரப் படுகின்றனர்.

விவேகத்தை உபயோகித்துச் சிரத்தையோடும் பொறுமையோடும் இதிலிருந்து மீள முயற்சிக்காதவர் களுடைய ஜீவன் மீண்டும் இதனையே பற்றிக்கொண்டு வீணாக மாய்கின்றது.

மழை

மழை உயிரினங்களை உயிர்ப்பிக்கின்றது. இருள் மயமான முகில்கள் இல்லாமல் மழையாகிய அமிர்தம் வர்ஷிப்பதில்லை.

அதே போன்று சுக துக்கங்களாகிய கருக்கூட்டல் இல்லாமல் ஈஸ்வர அனுபூதி என்ற தேவாமிர்தம் மனிதரில் பொழிவதில்லை.

ஆகாய விமானங்கள் ஏறி இறங்கும் விமானத்தளம் போன்று ஜீவாத்மாக்கள் ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெருந்தளந்தான் இந்தக் கர்ம பூமி.

ஜீவிகளுடைய பிரயாண இலட்சியத்தை அடைவதற்கு இதைத் தவிர பிறிதோரிடமில்லை. எனவே முட்புதர் நிறைந்ததாயினும் மண்டலங்களிற் சிறந்த மண்டலமாகிய இந்தக் கர்ம பூமியில் மனிதராய்ப் பிறந்தவர்கள் எல்லாம் பெரும் புண்ணியசாலிகள்.

நாம் காலூன்றி நிற்கும் இத்தளத்தை வெறுக்காமலும், அதே சமயம் இதிலிருக்கும் முட்புதரிற் கொழுவிக்க கொள்ளாமலும் ஜீவிதத்தைச் சம்பூர்ணமாக்க வேண்டும்.

ஞா—3

பாஷாணம்

நமக்கு பந்த மோட்சங்களைத் தருவது மனம்தான் என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். மனம் பாஷாணம் போன்று மிகக் கெட்டதும், நல்லதுமாயிருக்கின்றது.

பாஷாணத்தைச் சுத்திகரித்து ஒளஷத வீரியமாகினால் அதைக் கொண்டு தீராத வியாதிகளையெல்லாம் தீர்க்கலாம்.

அதே போன்று அழுக்காறு நீங்கிய மனம் பிறவித்துன்பங்கள் என்னும் மகா ரோகத்தைத் தீர்க்கும் பெரும் சித்த ஒளஷதமாகப் பரிணமிக்கின்றது.

உனிதரால் இலகுவில் கிரகிக்க முடியாத மனதின் இரகசிய நுண்ணியக்கக் கேந்திர ஸ்தானங்களைத் தடவிப் பார்த்துப் பிடிக்க வேண்டிய இடத்தில் பிடித்தால், 'நாககெந்தி' மூலிகை நுகர்ந்த நாகம் போன்று மனம் அடங்கி நிற்கும்.

அடங்கிய மனம் நில்லென்றால் நிற்கும். போன்றால் போகும். இவ்வாறு அடங்கிச் சுயாதீனப்பட்ட மனதை விட ஒருவர் வேறென்ன பேறு பெற வேண்டியிருக்கின்றது?

இதற்குரிய மாணசீகப் பயிற்சிகளை ஆத்மீக தர்மங்கள் நமக்குத் தருகின்றன.

ஒருவர் தன் மனம் சுயாதீனமடைந்த பின்னர் வாழுகின்ற வாழ்க்கைதான் எதார்த்தமான வாழ்க்கை.

உலகியல் இன்பங்களுக்காக பல வழியிலும் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் நாள்தோறும் சிறிது நேரமாவது மனப்பூர்வமாக ஜெபம், தியானம், பிரார்த்தனை, நாமசங்கீர்த்தனங்களாகிய ஆத்மீகம்

பரிசீலனங்களைச் சிரத்தையோடு செய்து வருவார்களாகில் லௌகீகமும் ஆத்மீகமுமான வாழ்க்கையில், இன்றிருப்பதை விடக் கூடுதலான திருப்தியும் சுகமும் முன்னேற்றமும் அடைவார்கள்.

சிறிது சிறிதாகச் செய்யும் ஆத்மீகப் பயிற்சியால் காலக் கிரமத்தில் தன்னைத்தான் அறியும் ஞானம் என்ற பேரறிவைப் பெறலாம். இந்தப் பேரறிவுதானே பிறவிப் பயன் தரும் பேறு!

9. சனாதன தர்மம்

இறைவனுக்குச் சனாதனன் என்றொரு விசேட நாமம் இருக்கின்றது. சனாதனன் என்றால் என்றும் இருப்பவன் என்று பொருள்.

தர்மம் சனாதனனாகிய இறைவனிடத்திலிருந்து தோன்றியதாகையால், அதற்குச் சனாதன தர்மம் அல்லது எப்பொழுதும் இருக்கின்ற தர்மம் என்பது அர்த்தம்.

தர்மம் என்பது ஒரு மத விஸ்வாச சம்பிரதாயமன்று. தர்மம் வாழ்க்கையின் பீஜ சக்தி.

இதன் கர்ப்பாசயத்தில் கருக் கொண்டு வளரும் மனிதர்கள் ஜீவித தர்மங்களை நல்லவண்ணம் அனுபவித்து ஜீவித இலட்சியத்தை அடைகின்றனர்.

இணைக்கும் கருவி:

மின்சார சக்தியையும், மின் விளக்கையும் இணைக்கின்ற மின்கம்பி போன்று, இறைவனுடைய தெய்வீக சக்தியை மனித இருதயத்துடன் இணைக்கும் இணைப்புக் கருவிதான் சனாதன தர்மம்.

உலகம் என்னென்ன அபிவிருத்திகளைப் பெற்றிருந்த போதிலும் தார்மீக நெறிகளையிழந்த மனித வார்க்கம் மின்சார இணைப்பற்ற மின் விளக்கை போன்றதே.

பஞ்சமா பாதகங்களைத் தீண்டாத ஜீவிதம், இருதய சக்தியோடு கூடிய ஈஸ்வர பக்தி, சமபாவனை, பரோபகாரம், இணங்கி வாழும் குணம், தன்னலம் குறைந்த சபாவம் இவைகள் தர்மத்தின் அவயவங்கள்.

மனித சக்திக்கும் அறிவுக்கும் மீறிய உலகப் பிரச்சினைகள், இன மத துவேஷங்கள், அதிகரித்து வரும் சமுதாய விரோதச் செயல்கள், அனுசூலமில்லாத கால நிலைகள் போன்ற விபரீத சம்பவங்களெல்லாம் தர்மத்தின் அவயவ சக்திகள் தளர்ந்து வருவதன் அறிகுறிகள்.

ஜனங்களுக்கிடையில் பக்தி விஸ்வாசம் மேம்பட்டு வருவதாகத் தோன்றினாலும்கூட, தற்பொழுது தர்மத்தின் உண்மையான நிலை, "தர்மங்கரோத பறவை"களின் கதைபோன்றிருக்கிறது.

வினோத பறவை

ஒரு தேசத்தில் தர்மம் குன்றி அதர்மம் பெருகிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் தர்மப் பிரசாரத்திற்காகப் "தர்மங்கரோத பறவைகள்" என்ற பேரில் ஒரு பறவைக் கூட்டம் அங்கு வந்து சேர்ந்தது.

அப்பறவைகள் மக்கள் போற்றும் வண்ணம் தர்மப் பிரசாரம் செய்து வந்தன.

அந்த நாடு பசு சம்ரட்சனையில் பேர் பெற்ற நாடு. காலப் போக்கில் அங்கு வளரிக்கப்படும் பசுக்களுடைய கண்கள் இராக் காலங்களில் களவு போய்க் கொண்டிருந்தன.

ஊர் மக்கள் இதனைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமையால் மன்னனிடம் முறையிட்டனர்.

இதன் காரணத்தைக் கண்டறிவதற்கு மன்னன் தனது அதிகாரிகளைப் பணித்தார். சில நாட்களின் பின்னர் அதிகாரிகள் மன்னனிடம் வந்து காரணத்தை அறிவித்தனர். “தர்மம் கரோது பக்ஷீணாம் இராத்தி ரௌகோ நேத்திரௌ பக்ஷணம்” என்பதுதான் காரணம் என்றனர்.

“பகல் முழுவதும் தர்மப் பிரசாரம் செய்தவரும் பறவைகளே இராக் காலத்தில் பகக்களின் கண்களைக் களவெடுத்து வருகின்றன. அவைகளுக்குப் பசுக் கண்களே உணவு. வேறொன்றும் உண்பதில்லை” என்று சொல்லி முடித்தார்கள்.

இந்தப் பறவைகளின் கதை போன்றதுதான் இன்றைய உலகப் போக்கு.

இன்னும் இதே நிலையில் போய்க் கொண்டிருந்தால் பாரத யுத்தத்திற்குப் பின் கௌரவர் குலத்திற்கு நேர்ந்தது தான் நமது எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு நேரலாம்.

ஆகையால் மனிதர்களைப் பேயராய்ப் பித்தராய் அலைய விடாமல் தடுத்தாட் கொண்டுவரும் சனாதன தர்மம் சிறப்புற வளருவதற்கு ஒவ்வொருவரும் தன் தன் சருமத்தைச் சுத்திகரிக்க வேண்டும்.

தார்மீக சமுதாயம்

தேசத் தலைவர்கள், மதகுருமார்கள், சமயப் பிரசாரர்கள், கல்விமாண்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், போன்ற தேசத்தின் இரத்த நாளங்களாயிருப்பவர்கள், ஆசார சீலராயிருந்து சிரத்தையோடும், கருணையோடும் பாமர மக்களைத் தார்மீக போதமுடையவர்களாக்க வேண்டும்.

தேசாபிவிருத்திக்குரிய சகல துறைகளிலும் சனாதன தீர்மத்தின் அமிர்தம் பொழியும்பொழுது இன்று வரையும் உபத்திரவப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் சகல கஷ்டங்களும் சகஜமாகவே தீர்ந்து சாந்தியும் சுகமும் நிறைந்த ஒரு தார்மீக சமுதாயம் உதயமாகும்.

10. ஹட யோகம்

“சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்” என்பது பழமொழி. வாழ்க்கையின் அடிகல் போன்ற அதி முக்கியமான ஒரு காரியத்தை இந்தப் பழமொழி நமக்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

வாழ்க்கை என்பது கர்மங்களின் ஒரு தொகுப்பு. உறங்குவது கூட ஒரு கர்மம் அல்லது ஒரு செயல். சரீர சுகம் இல்லாதவர்களிடத்தில் உறக்கம் என்ற கர்மம் ஒழுங்காக நிகழ்வதில்லை.

இதே போன்று தேகாரோக்கியமில்லாதவரால் யாதொரு கர்மமும் சரீரரச் செய்து முடிக்க முடியாத தால் ஆரோக்கியத்தைப் பேணி வளர்க்க வேண்டியது மனிதருடைய முதற் கடமையாகும். இதுதான் முன்கூறிய பழமொழியின் அர்த்தம்.

ஜீவித தர்மங்களைச் செவ்வனே செய்வதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் சரீரம் முதற் காரணமாயிருப்பதால் அதைப் பலப்படுத்திச் சுகமாய் வைத்திருக்க வேண்டும்.

யோக மார்க்கம்

மனித ஜென்மத்தைக் கடைத்தேற்றி எடுப்பதற்கு அநேக யோக மார்க்கங்களிருக்கின்றன.

அதில் ஹடயோகம் பிரசித்தமானது. ஹடயோகம் சரீர மன சாஸ்திரங்களுடைய ஒரு சம்பூர்ண ஞானக் களஞ்சியம்.

ஹடயோகம் முக் கரணங்களிலிருக்கின்ற மலங்களை நீக்கி ஞான மார்க்கத்தில் தடையின்றிச் சஞ்சாரம் செய்வதற்குத் தகுதி உடையவராக்கித் திகழ்வதுதான் இதன் அந்தரங்க நோக்கம்.

எனினும் ஞானயோக மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடித் தொழுகாதவரும் சரீர மன சுத்திக்கு மாத்திரம் பிரயோசனப்படக்கூடிய பகுதிகளை அப்பியாசித்து சுகமடைவதற்கும் தடையேதுமில்லை.

இதன் ஆரம்பப் பயிற்சிகள் ஒருவருக்குப் போதிய மன வலிமையையும் தேகாரோக்கியத்தையும் கொடுக்கத் தக்கது.

தீர்க்காயுள், நோயற்ற வாழ்க்கை, மனச்சாந்தி முதலியவற்றை விரும்புகிறவர்கள் மூப்பு, பிணி, ஆண் பெண் வித்தியாசமில்லாமல் நோக்கத்திற்குரிய சாதனைகளைச் செய்து சுகமாய் வாழலாம்.

ஹடயோகம்

‘ஹ’ என்றால் இட கலையில் (இடது நாசியில்) ஓடிக் கொண்டிருக்கும் சுவாசத்தையும், ‘ட’ என்றால் பிங்கலை என்ற வலது நாசியில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற சுவாசத்தையும் குறிக்கின்றன.

இடகலை பிங்கலையை ஒன்று சேர்த்து இணைப்பதற்குரிய யோக மார்க்கத்திற்குக் ஹடயோகம் என்று பெயர்.

வலது இடது கலையில் ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் சுவாசத்தை பிராணாயாமத்தால் ஜடராக்கினியுடன் சேர்ந்து மூலாதார பத்மத்தில் உறக்க நிலையில் கிடக்கும் சூண்டலினி என்ற மகாசக்தியைத் தட்டி உணர்த்தி, முது

செலும்பிலிருக்கும் சுழுமுனைத் துவாரம் வழியாக உச்சியிலிருக்கும் பிரமாந்திர வாசலில் ஏற்றி நிறுத்த வேண்டும்.

உப்படி நிறுத்தினால் பிரமாந்திர வாசல் திறக்கப்படும்- இது திறந்த பின், பகிர்முக மனம் அல்லது வெளிமனம் அடங்கி, அந்தர் முக மனம் (உள்மனம்) பிரகாசிக்கத் தொடங்கும்.

அந்தர்முக மனப் பிரகாசத்தால் சமாதியென்றொரு அவஸ்தை மூலமாக ஞானம் சித்திக்கின்றது.

இந்த இறுதி வைபவத்தை நோக்கித்தான் மனிதனிலிருந்து பிராணிகளீறாக வாழ்க்கை என்ற யாத்திரையைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

உயிர்ச் சக்தி

சரீரத்தில் அந் பிரதான பகுதி சுவாசம். யோக பரிபாஷையில் இதைக் கலையென்றும் சரமென்றும் கூறுவார்கள்.

உடம்பில் ஒரு சில நிமிஷங்கள் சுவாசங்கள் ஓடாதிருந்தால் தேசம் உயிர்ற்று விடுவதால் உயிர்ச்சக்தி சுவாசத்தில் தான் தங்கியிருக்கின்றதென்பதை அறியலாம்.

சசல சராசரங்களும் இந்தப் பிரதான சக்தியால் இயக்கப்படுகின்றன.

தேசம் தனது இயக்கத்திற்குத் தேவையான பிராண சக்தியைப் டஞ்சபூதங்களிலிருந்து பெறுகின்றது.

சரீரத்தில் பிராண சக்தி குறைந்தால் வியாதி வரும். நின்றால் மரணமும் சம்பவிக்கும்.

இரத்தத்தை ஓடச் செய்வது, உண்ணும் உணவைச் சீரணிக்கக் கூடிய ஜீரணச் சக்தியைக் கொடுப்பது, ஹிருதயத் தடிப்புண்டாக்குவது, நுண் சுரப்பிகள் இருந்து

சரக்கும் பலவிதமான ரசங்களை உற்பத்தி செய்வது போன்ற அதி அற்புதகரமான வேலைகள் பிராண சக்தியால் நிசம்நீது கொண்டிருக்கின்றன.

இதே பிராண சைதன்னியம்தான் ஜீவிகளுடைய ஜீவனாகவும் அந்தராத்மாவாகவும் குடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

நரம்பு மண்டலம்:

மனித சரீரத்தில் அநேகம் கரந்திகள் அல்லது நரம்பு மண்டலங்கள் இருக்கின்றன:

நரம்பு மண்டலங்கள் நாடி நரம்புகளிலிருக்கின்ற வாத, பித்த, கப தோஷங்களைச் சமப்படுத்தி அவைகளை நிலை தவறாமல் இயக்குதல், மனம், புத்தி, காயங்களை இணக்கிச் செயல்படுத்துவது போன்ற நுட்பமான கருமங்களை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

வெளி மனதின் விகாரங்கள் உணர்வுகளையெல்லாம் உள் மனம் வாங்கி அதற்குரிய சுக துக்கங்களை நாடி நரம்புகள் வழியாகச் சரீரம் முழுவதற்கும் அனுப்பி வைப்பதில் நரம்பு மண்டலங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

இப்படித்தான் நாம் சுக துக்கங்களை உணர்ந்து கொள்ளுகின்றோம்.

ஆசனம், நாடி சுத்திப் பிராணாயாமம், சும்பசப் பிராணாயாமம், பந்தனம், கிரியைகள் போன்றவை ஹடயோ சக்தின் அதிமுக்கியமான பகுதிகள்.

சாஸ்திர ரீதியான ஆசனங்கள் எண்பத்தி நான்கு. இவைகள் சரீரத்திற்கும் மனதிற்கும் உபாதினை உண்டாக்குகின்ற ராஜச தமோகுண தர்மங்களை நாசஞ் செய்து, சோம்பல், சோர்வு, தடுமாற்றம், சந்தேகம்.

சஞ்சலம் போன்றவைகளை நீக்கி மனதிற்கு ஸ்திரத்தன்மையையும், சரீரத்திற்கு ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கின்றன.

பிரதான பிராணாயாமங்கள் எட்டு. அவைகள்—சூரிய பேதனம், உஜ்ஜாயி, சீல்க்காரி, சீதவி, பஸ்திரிகா, பிராமரி, மூர்ச்சை, ப்ளாவினி என்பவைகளாகும்.

இந்த எட்டுவித பிராணாயாமத்தால் வியாதிகள் குணமடைவதுடன் நாடி நரம்புகளிலிருக்கின்ற கொழுப்பையும் கரைத்துச் சுவாசத்தை முழுச்சரீரத்திலும் தட்டுத்தடையில்லாமல் ஏற்றவும் இறக்கவும் வேண்டிய நேரம் வரை சுவாச பந்தனம் செய்வதற்கும் இதனால் முடியும்.

முத்திரைகள் பத்து. அவைகள்: மகாமுத்திரை, மகாபந்தம், மகாவேதம், கேசரி, உட்டியாணா, மூலபந்தம், ஜாலத்திர பந்தம், விபரீத கரணி, வச்சிரோளி, சக்தி சாலனம் என்பவைகள்.

இந்தப் பத்து முத்திரைகளையும் குரு சந்நிதானத்தில் தக்க சில நோன்புகளுடனிருந்து சாதனை செய்து சித்தியடைந்தால் சப்த தாதுகள் சுத்திகரிக்கப்பட்டு பெரும் பயன் பெறலாம்.

அதி நுட்பமான சித்திகளால் சகஸ்ராதாரக் கதவு திறந்து அதிலிருக்கின்ற ஞானானந்த ரசத்தைச் சரீரத்திலும் ஜீவனிலும் ஒழுகச் செய்து ஜீவிதம் ஆனந்தமாகித் திகழ்கின்றது.

இப்படி தேகத்திற்கும், தேகிக்கும் பரம சுகத்தைத் தருவதாகிய ஹட யோக வித்தைகள் நமது பூர்வீக சொத்தாகவே இருக்கையில் அவற்றை அறிவதிலும் அப்பியாசிப்பதிலும் உதாசீனர்களாயிருப்பது ஏனோ?

11. மெய்யுணர்வு

உலகம் உணர்வு மயம். பதியிலிருந்து பசுக்கள் வரை சங்கிலித் தொடர்பு போல் நீண்டு விரிந்து நிற்கின்றது உணர்வு. உணர்வின் மாற்றத்திற்குத் தக்கபடி உயிர் பல வடிவங்கொள்ளும். உணர்வு இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று சிற்றுணர்வு அல்லது பொய்யுணர்வு. மற்றது உள்ளுணர்வாம் மெய்யுணர்வு. சிற்றுணர்வு மனம், புத்தி, காயங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டு புறவாழ்வைத் தூண்டி நிற்கும். மெய்யுணர்வு இதயத்தின் ஆழ்ந்த பகுதியில் மெய்ப் பொருளை ஊடுருவி நின்று அகவாழ்வை உணர்த்தி நிற்கும். அறிவும் உணர்வும் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்டவை. உணர்வு விரிந்து இறுதியில் எப்பொருளில் கலந்து நிற்குமோ அதில் அறிவும் வளர்ந்து முற்றுப்பெறும். அதாவது சிற்றுணர்வு மாறி மெய்யுணர்வாகுங்கால் சிற்றறிவு மெய்யறிவாக மாறும். புறஉணர்வு புறவாழ்வின்னால் வரும் அற்ப சுகங்களைத் தந்து இறுதியில் துன்பத்தி லாழ்த்தி நிறுத்தும். உள்ளுணர்வு அகவாழ்வை உணர்த்தி அகப் பொருள் ஒன்றையே நாடி நின்று அதன் வழிவரும் முடிவில்லாத இறை இன்பத்தை அனுபவிக்கச் செய்யும். மனிதனில் இந்த இரண்டுவித உணர்வுகளும் கலந்து நிற்கின்றன. சிற்றுணர்வும் மெய்யுணர்வும் கலந்த கலவையின் வடிவமே மனிதன். மனித உணர்வில் ஒளியும், இருளும், அறிவும், அறியாமையும் கலந்திருக்கும்.

புறவுணர்வு மேலோங்கி நிற்குங்கால் நிலையற்ற குறுகிய இன்பங்களைத் தரும் விஷயாதிகளை நாடிச் செல்ல மனம் தூண்டி நிற்கும். உள்ளுணர்வு மேலோங்கி நிற்கும் பொழுது பந்த பாசங்களைக் கடந்த மெய்ப் பொருளின் இன்பத்தை நாடி மனம் உயர்ந்து செல்லும். நிலையற்ற பொருளை வருந்தி அடைவதும் அதன்பின்

இழக்க நேரிடும் பொழுது சினம் கொள்வதும், சினத்தினால் கோபமும், கோபத்தினால் மனங்கலங்கிப் புத்தி தடுமாறுவதும், புத்தித் தடுமாற்றத்தினால் அழிவும் உண்டாவதற்குச் சிற்றுணர்வின் ஆதிக்கமே காரணம். சமூகத்திற்காணும் புன்மையான குணங்களும், கபட முயற்சியால் வரும் அழிவுகளும் புறஉணர்வின் விழைவால் வருவனவே. சிற்றுணர்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நிற்கும் மனமானது நஞ்சு கலந்து அமைதியும் இன்பமும் காணமுடியாமற் கலங்கி நிற்கும். உலகமனைத்தையும் அடக்கியாள வலிமை பெற்றாலும் சிற்றுணர்வின் வழி நிற்பவன் தன்னில் ஒளியும் இன்பமும், அமைதியும் காண்பது அரிது. புற உணர்வுக்குப் பின்னால் சத்தியத்தை நாடி நிற்கும் மெய்யுணர்வின் வழிச்சென்று, உட்புருஷனின் தொடர்பால் வரும் அருற்சக்திக்கு நமது வாழ்வைத் திறந்து கொடுத்து நிற்போமாகில் ஒளியும், ஆற்றலும், தன்னறிவும் நிறைந்த ஒரு பகுதிக்கு நாம் உயர்ந்து சென்று அத்வைத இன்பத்தில் கலந்து நிற்போம்.

அநேக குறைபாடுகள் நிறைந்து, குழப்ப நிலையிலும் தீராத துன்பத்திலும் திரும்பத் திரும்பச் செல்லும் சங்கட நிலை மாறவேண்டுமாகில் சிற்றுணர்வைப் புறக்கணித்து உள்ளுணர்வின் வழி ஊடுருவிச் சென்று, உட்புருஷனைக் கண்டு தெளிந்து, அவன் ஆணையின் கீழ்ப்படிந்து வினையாற்றுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. துவேஷமும், வஞ்சனையும், வேற்றுமைகளும் வளர்ந்து அமைதி குறைந்து அழிவின் வரம்பை மோதி நிற்கும் மனித குலம் இருளில் நின்று ஒளிக்கும், அறியாமையினின்று அறிவுக்கும் வேற்றுமையினின்று ஒற்றுமைக்கும், சென்று பூரண அமைதியும், அன்பும், இன்பமும் நிறைந்த ஒரு புது உலகம் காண அருள் வழியை நாடிச் செல்ல வேண்டியிருக்கின்றது.

மனம், புத்தி, பிராணைகளில் வீறிட்டு நிற்கும் புன்மெறியை நீக்கி மெய்யுணர்வால் அப்பகுதிகளை நிரப்பி

அதனால் வரும் பக்தி, ஞானம், ஆனந்தம் என்ற ஈஸ்வர குணங்களை வாழ்வுடன் சம்பந்தப் படுத்த முடியுமானால் கற்பனையில் இருக்கும் சகல நன்மைகளும் அனுபவத்துக்கு வந்தே தீரும். உள்ளுணர்வு அல்லது மெய்யுணர்வின் வழியே அருள் வழியாம்'' அருள் செல்பவன் அருளாளன். அவன் குறைவற்றிருப்பான். பந்த பாசங்களைத் தரும் சிற்றுணர்வின் முடிச்சறுத்து, உள்ளுணர்வின் வழி நடத்து தலுக்கு நெஞ்சந் திறந்து கொடுப்போமாகில் அது நம்மை ஆணவ மலங்கள் நிறைந்த துன்பப் பாதையினின்று விலக்கி யெடுத்து அருள் பொழியும் ஒளி பொருந்திய பாதையில் வழி நடத்திச் சென்று இறுதியில் தனது இருப்பாகிய மெய்ப் பொருளில் அழுத்தி நிறுத்தும். சக்தியத்தின் அல்லது அந்தராத்மாவின உணர்வுக்கு இசைந்து நின்று அது வழி வரும் அருட்சக்தி வழி நடத்திச் செல்லும் பொருட்டு நம்மை ஒரு சாதனமாய்க் கருதி நிற்பதே ''சும்மா இரு'' என்று சான்றோர்களால் கூறப்படுவதின் சாரமாகும்.

கிணற்றுத் தவளையின் பூலோக அறிவு போலிருக்கும் மனமும், புத்தியும், தனக்குப் பின்னால் உண்மையின் வழி நிற்கும் மெய்யுணர்வை ஆராய்ந்தறிய இடந்தருவதில்லை. தகுந்த ஆத்ம சாதனங்களால் மெய்யுணர்வு அல்லது கடவுளுணர்வு விருத்தியடைந்து வருங்கால் பலவீனங்களும், அறியாமையும், இடங்களும் படிப்படியாய் விலகி நின்று அருளின்பம் ததும்பிப் பரவத் தொடங்கும். மெய்யுணர்வு கிளம்பி வருமிடத்து உட்பார்வையால் உன்னிப்பார்த்து, அறிந்து, தெளிந்து, அதுவழி மெய்ப் பொருளின் இருப்பை அகமுகமாய்க் கண்டறிவதே ''தன்னைத் தானறிதல்'' என்றதன் பொருளாம். மெய்யுணர்வு கிளம்பிப் பரவத் தொடங்குங்கால் உட்பகுதிகள் அனைத்திலும் விளக்க முடியாத அமைதியும், இன்பமும், தூய்மையும் குடிகொள்ளும். மனப் பிராணன்களின் கிளர்ச்சிகள் அடங்கி அமைதி பெறும். மெய்யுணர்வின் வெளிப்பாட்டை விளிப்புடனிருந்து கவனித்து வருவோமாகில் பண்பற்ற

ஆஞ்ஞான உணர்வு விலகி அமைதியும் இன்பமும் நிறைந்த ஒளிமயமான ஒரு தூயசக்தி நம்மில் இறங்கி வந்து அலலது வெளிப்பட்டு நின்று சகல துறைகளிலும் அது தானாக நம்மை வழி நடத்திச் செல்வதைக் கண்கூடாகக் காணலாம்.

இது மிகச் சிரமமான காரியமாயிருந்தாலும் முயற்சி யால் சாதிக்க முடியாததொன்றல்ல. ஆர்வத்தோடு தக்க சாதனா முறைகளை மேற்கொண்டொழுகினால் நிச்சயம் பயனளிக்கும். ஆத்ம சாதனா முறைகள் சகலதும் பொய்யுணர்வை அடக்கி மெய்யுணர்வை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டே வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிற்றுணர்வாம் பொய்யுணர்வு மெலிந்து மெய்யுணர்வு தடிப்பேற ராஜஸ, தாமஸ குணங்களின் தன்மை மாறி அகந்தையின் எழுச்சியும் அடங்கி நின்று தெய்வீக குண விசேஷங்கள் மலர்ந்து நிற்கும். பொய்யுணர்வடங்கி மெய்யுணர்வின் வழிவரும் அருட்பொழிவுக்கு நம்மை முற்றாக அர்ப்பணித்து நிற்போமாகில் பழைய வாசனைகளையும், இன்னும் கேடுடைய யாவற்றையும் அதுவே விலக்கித் தந்து குறைவற்ற அருளின்பத்தில் நம்மை அணைத்துச் சேர்த்து நிறுத்தும். கேவல புத்தியால் புரியும் படிப்பினாலும், தர்க்க வாதங்களினாலும் பலனில்லை. அவைகள் குழப்பத்தைப் பெருக்கும். தெளிவு காணமுடியாது. சாதனையினாலேயே சாத்தியம் கைவரும். விதிப்படி "இதயத் தியானம்" பழகி வந்தால் மெய்யுணர்வின் வழி தெளிந்து காணும். மெய்யுணர்வின் எழுச்சியாலும் அருள்நிறைந்த ஒளியின் பொழிவினாலும் சக்தியும், ஞானமும் வாழ்வில் படர்ந்து நின்று குறைவற்ற தெய்வீக இன்பத்தை அனுபவிக்க இதயத்தியானத்தை மேற்கொள்வீராக.

12. இதயத் தீயானம்

மனிதன் மங்களகரமான பல சங்கற்பங்களுடன் தான் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறான். காலக்கிரமத்தில், குடும்பம், உற்றார் உறவினர் பொருளாதாரம், சரீரம், தன்மனம் போன்றவைகளிலிருந்தெழும் உபாதிசங்களுடைய உபத்திரவங்களால் மனதின் சமநிலைகெட்டு மனம் தொல்லை கொடுக்க ஆரம்பிக்கிறது.

சிறுகச் சிறுகப் பெருகி வரும் மனத் தொல்லைகளுடன் சில காலங் கழிய, ஏற்கனவே மனதில் வைத்திருந்த சங்கற்பங்களுக்கு எதிர்மாறாக அன்றாட அனுபவங்களும் நிகழ்ந்து கொண்டு வர, மனமானது மென்மேலும் கலக்க மடைந்து புத்தியும் தடுமாறி சமுத்திர அலைகளில் அகப்பட்ட பந்து போல் தத்தளிக்கின்றது.

எண்பத்து நான்கு லட்சம் பிறவிகளில் அபூர்வமாகப் பெற்றெடுத்த இந்த மனித ஜென்மம் அஞ்ஞானத்தால் இப்படியொரு சோக நாடகமாய் முடிவடைகிறது.

ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் உலகியல் இன்பங்கள் எல்லாம் இன்று வரும், நாளை வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் காலத்தை விரயமாக்காது எஞ்சிய காலத்தையாவது ஞான தர்மங்களை அனுசரித்து வாழ்ந்து இருளில் ஒளிக்கு வர முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஜீவிதக் கிலேசங்களில் இருந்து விமோசனம் அடைவதற்கு ஞான தர்மங்களை அன்றாட வாழ்க்கையுடன் இணைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதையும் உணர வேண்டும்.

பரிசுத்தமான இருதயத்தில் இருந்துதான் களங்கமற்ற பெரும் சுகத்தைத் தரும் தெய்வீக அமிர்தக்

கசிவு ஊற்றெடுக்கின்றது. அந்த அமிர்தக் கசிவில் இருந்து ஒரு சிறு துளியேனும் ஒருவன் ஒருமுறை உட்கொள்ள முடியுமேயானால் அவனுடைய வாழ்க்கைச் சேற்றில் முளைத்த வெண்டாமரை போல் அருள் மழை பொழிந்து மலரும்.

இந்தத் தெய்வீக மாற்றங்கள் வெறுமனே ஞான நூல்களை வாசிப்பதாலோ அருளுரை கேட்பதாலோ உண்டாவது இல்லை. அப்பியாசம்-அதொன்றினாலன்றி வேறொன்றினும் அது சித்திப்பதில்லை. எனவே உறுதியான வைராக் கியத்துடன் ஒரு ஆத்மீக உள்முகப் பயிற்சிக்கு உங்களைத் தயார்படுத்திக் கொள்வீர்களாக!

முத்துச் சிப்பியில் விழும் ஒரு சிறு மழைத்துளி விலை மதிக்க முடியாத ஒரு முத்தை உருவாக்குவது போன்று ஒழுங்கான ஒரு சிறு ஆத்மீகப் பயிற்சி கூட ஒருவனைக் கடைத்தேறச் செய்யப் போதுமானது.

வைகறையில் உறக்கமுணர்ந்து சிறிதளவு குளிர்ந்த ஜலம் பருகிக் காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொள்க. நேர வசதிக்கேற்றவாறு தேகப் பயிற்சிகள் செய்து முடிந்த பின்னர் நீராடுக. தேகசுகம் குறைந்தவர்கள் ஈரச் சீலையால் சரீர சுத்தி செய்தல் போதுமானது.

அதற்குப்பின் வழிபாட்டு அறையில் அல்லது தூய்மையான இடத்தில் விளக்கேற்றி நறுமணம் வீசும் மலர்களை வைத்துத் தக்க ஆசனத்தில் நேரே நிமிர்ந்து அமர்ந்திருக்கவும். மனம் கசிந்துருகும் வண்ணம் பக்திப்பாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடிய பின்னர் குரு வணக்கமும் இறை வணக்கமும் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

பின்னர் சுருக்கமான முறையில் ஆராதனைகளைச் செய்க. உடம்பை நேராக வைத்திருந்து மூக்கு நுனியைப் பார்த்தபடி சிறிது நேரம் இருந்த பின்

நாசியை விரலால் பிடிக்காமல், இரு நாசித் துவாரங்களாலும் சுவாசத்தை நிதானமாக உள்ளிழுக்கவும், நெஞ்சில் வைத்திருக்கக் கூடிய அளவுக்கு வைத்திருந்து மெல்ல மெல்ல வெளிவிடவும். சுவாசத்தை உள்ளுக்கு இழுக்கும் பொழுதும், வெளி விடும் பொழுதும் சுவாசம் ஆடாமல் முறியாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும்.

சுவாசத்தை ஏற்றி இறக்கும் பொழுது மனதை அதில் லயப்படுத்துவது அவசியம், இதனைச் செய்யக் கூடிய அளவுக்குச் செய்து (ஆரம்பத்தில ஐந்திலிருந்து பதினைந்து தடவை) முடிக்கவும்.

பின்னர் நாசி வழியாக ஓடித்திரிந்து கொண்டிருக்கும் சுவாசத்தை ஊன்றிக் கவனித்தபடியே இருக்கவும். இது சரியாக அமைந்தால் கொஞ்ச நேரத்திற்குள் எண்ணங்களடங்கி மனம் சாந்த நிலையடையும்.

சாந்த நிலை அடைந்து வரும் மனதைச் சகுணத்தியானத்தில் நிறுத்திப் பழக வேண்டும். இறைவனுடைய ஏதாவதொரு திருவுருவத்தை நெற்றி, இருதயம் நாசி போன்ற தியானஸ் தானங்களில் சங்கல்பித்து அதில் மனதை இடையறாது நிறுத்திப் பழகுவதுதான் சகுணத்தியானம் என்பது.

இதனை இருவேளை செய்க, தியானம் முடிந்த பின் எழுந்து தியான சித்திக்காக இறைவனுடைய தாளிணைகளை மனப்பூர்வமாக வணங்கி சாந்த சீலனாய் அன்றாடக் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்து வருக. வீட்டில் இடவசதி இல்லாவிடில் ஆலயம் போன்ற இடங்களில் செய்வது நலம்.

பயிற்சிக் காலத்தில் தாது புஷ்டிக்கும் மன ஒருமைப் பாட்டிற்கும் உதவக் கூடிய பசும்பால், பசு நெய், தேன்

போன்றவைகளை உட்கொள்ளக் கூடிய வசதியும் தேக நிலையும் இருப்பவர்கள் பகல் வேளையில் மாத்திரம் உட்கொள்ளவும். இரவு படுக்கைக்குப் போகும் முன் திரிபலாதி சூரணம் ஒரு களஞ்சியளவில் எடுத்துச் சர்க்கரையில் குழைத்து உண்டு கொஞ்சம் இளம் வெந்நீர் பருகிப் படுக்கவும். இது மல சுத்தியைச் செய்து வாத, பித்த கப தோஷங்களைத் தீர்க்கும். தேகத்தை ஆரோக்கியமாய் வைத்திருக்க உதவும்.

ஆசார சீராயிருந்து ஒரு மண்டலம் தொடக்கம் மூன்று மண்டல காலம் வரையில் (ஒரு மண்டலம் நாற்பத் தொரு நாள்) தொடர்ந்து பழகி வரும் பொழுது உடலிலும் உணர்விலும் நல்ல மாற்றங்கள் தென்படும்.

சுபாவத்திலும் இம்மாற்றங்களைக் காணலாம். இடையிடையே தெய்வீக தரிசனங்கள் கிடைக்கும். அவை மனம் ஒரு முகப்பட்டு வரும் பொழுது காணும் மாணசீக தரிசனங்களைத் தவிர ஞான சித்திகளல்ல.

அனுபவங்களை அடக்கமாக வைத்திருக்கவும். இந்த சாதனையை அன்றாட வாழ்க்கையுடன் இணைத்து வாழ்கின்ற ஒருவருக்கு அருளொளி வீசும் ஒரு புதுக் கோணத்தில் இருந்து வாழ்க்கையைப் பார்ப்பதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் முடியும்.

அது மாத்திரமல்ல. ஜீவிதப் பிரச்சினைகளில் யதார்த்த காரணத்தைக் கண்டறிந்து, அதில் இருந்து விமோசன மடைவதற்குரிய மார்க்கங்களைத் தெளிந்து காண்பான். பட்ட மரத்தைத் துளிர்க்க வைக்கும் விருஷாயுர்வேத காயகற்ப சிகிச்சை போன்று, இச்சிறு ஆன்மீகப் பயிற்சி தளர்ந்து போன வாழ்க்கையை மீண்டும் துளிர்க்க வைக்கும்.

பயிற்சியின் ஆழமும் சக்தியும் கூடிவரும் பொழுது அண்ட சராசரங்களுடைய சூத்திரதாரியாகிய இறை

வனுடைய குத்திரக் கயிற்றில் கோத்து ஆடிக் கொண்டிருக்கும் பாவைகள்தான் இப் பிரபஞ்சமும், பிரபஞ்ச வஸ்துக்களும், அதில் உட்பட்ட நாங்களும் என்ற பரமார்த்தீக போதம் வரும் இந்தப் பெரும் அனுபவ அறிவுதான் ஜன்மக் கிலேசங்களைத் தீர்க்கும் சம்பூரண ஞானம்.

13. மரணத்திற்குப் பின்

வாழ்க்கையின் முடிவு மரணம் என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். மரணத்திற்குப் பின் என்ன? என்பதையாரும் அறிவதில்லை.

விஷய ஞானம் இல்லாத இடத்தில் பயம், பீதி முதலிய மனக் கஷ்டங்கள் தோன்றுவது சகஜம்.

மரணம் என்று நினைக்கும் பொழுது மரணத்திற்குப் பின் என்ன நிகழ்சின்றதென்ற சரியான அறிவில்லாததால் மரண பயம் உண்டாகின்றது.

மரணம் என்பது ஜீவனைப் பொறுத்தவரையில் புதிய சக்தியும், உற்சாகமும், புது ஆற்றல் திறமையும் உயிரில் உருவாகும் ஒரு புனிதமான நிகழ்ச்சி. |

பகல் முழுவதும் உழைத்துக் களைப்படைந்தவர்களுக்கு இரவு உறக்கம் களை தீர்த்துப் புத்துணர்வும், தென்பும் அளிப்பது போன்று, வாழ்நாள் முழுவதும் பல துறைகளிலும் செயலாற்றி வாழ்வில் களைப்படைந்த மனிதர்களுடைய ஜீவன் சுயமாகவே ஏற்றெடுத்த ஒரு தீர்க்க கால உறக்கம் அல்லது ஓய்வுதான் மரணம்.

பழுதடைந்த உடையை மாற்றிப் புது உடை அணிவது போன்று ஜீவன் தனது இலட்சியத்தை அடையும் வரையும்

பழுதடைந்த சரீரத்தை மாற்றிப் புது சரீரத்தில் நுழைய வேண்டியிருக்கின்றது.

மரணத்திற்குப் பின் உயிர் என்ன நிலையடைகின்ற தென்பதைப் பற்றி இந்து சமய சாஸ்திரங்கள் விளக்கம் தருகின்றன.

கண்ணுவன், கபிலன் போன்ற மகா ரிஷிகளின் பரிணாம சித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் இது விஞ்ஞான பூர்வ மாகத் தெளிவு படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

நசிகேதன் நமனைக் குருவாக ஏற்பதற்குரிய காரணம். மரணத்திற்குப் பின் ஜீவனுடைய நிலையை அறிவதற்குரிய பெரும் அவாதான் என்பதை கடோப நிஷதம் கூறுகின்றது.

ஒரு நோயாளி நோயைக் குணப்படுத்துவதற்காக ஒரு வைத்தியரைச் சந்திக்கச் செல்கின்றான். பின்னர் சந்திக்க முடியாமல் திரும்பி வருகின்றான். மீண்டும், மீண்டும் செல்லும் பொழுதும் அதே நிலைதான்.

மருத்துவரைச் சந்திக்கும் வரையும் வருத்தமுடையவர் வருவதும் போவதுமாகிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

மருத்துவரைச் சந்திப்பதுதான் நோயுடையவரின் நோக்கமாகையால் அது கைகூடும் வரையும் இவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஜீவன் சிவத்துடன் ஐக்கியப் படுவதுதான் பிறவியின் நோக்கம் என்ற காரணத்தினால், ஜீவன் சுத்த சிவநிலை அடையும் வரையும் பிறப்பு, இறப்பு என்பன நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

உயிரைப் பற்றிய சில அடிப்படைத் தத்துவங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் பட்சத்தில் இவ்விஷயத்தினிருக்கும் பண்புகள் தீர்க்கப்பட்டு விடுகின்றன.

உயிரியல் சாஸ்திரம்

இந்துமத உயிரியல் சாஸ்திரப்படி சகல சராசரங்களும் உயிருடையன. தூணிலும், துரும்பிலும், உயிர் ஊடுருவி நிற்கின்றது. மனிதனும், மனிதனுடைய நிழலும் போன்று உயிர் பரமாத்மாவின் பிரதி பாசம்.

ஆகையால் உயிரை ஆக்கவும், அழிக்கவும் முடியாது. உயிரை உண்டாக்க முடியாத காரணத்தால் ஒரு புதுச் சரீரம் உருவாகும் பொழுது, நிலையான பழைய உயிரைத் திரும்பவும் சுவீகரிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பழைய உடல் அழிந்து புதுப் புது உடல் உருவாகிக் கொண்டிருப்பதாலும் என்றும் இருக்கின்ற உயிரை அழிக்கவும் ஆக்கவும் முடியாதிருப்பதாலும் மறு பிறப்பென்பது நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

மரணம்

ஒரு திரவத்தின் அடிப்படையான இறுதி அணுக்களிலிருந்து விசேஷ ரீதியில் உருவாகும் அலை நீளச் சலன சக்தியே உயிரென்று நவீன அலைச் சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

ஜீவன் தேகத்திலிருந்து பிரிவது (மரணம்) ஒரே நேரத்தில் ஒரே முறையில் நிகழ்வதில்லை. ஒரு குறிக்கப் பட்ட நேரத்திற்குள் இரண்டு தரமாக ஜீவன் பிரிந்து செல்கின்றது.

முதல் தரம் நிகழ்கின்ற மரணம் தைதீக மரணம் என்றும் இரண்டாம் முறை நிகழ்வது கோச மரணம் என்று சொல்லப்படும்.

வெறும் சரீரத்திலிருந்து மாத்திரம் உயிர் பிரிந்து சரீரம் செயலற்றுப் போகும் நிலைக்கு தைதீக மரணம் என்றும், இறுதியில் பஞ்ச கோசத்திலிருந்து உயிர் பிரிவதை

கோசிக மரணம் என்றும், பஞ்ச கோசத்திலிருந்து முற்றாக ஜீவன் பிரிந்தாற்றான் உண்மையான மரணம் சம்பவிக் கின்றது என்றும் கூறப்படுகிறது.

தைதிக மரணத்திற்குப் பின் இரண்டு அல்லது மூன்று மணித்தி யாலத்திற்குள் கோசிக மரணம் நிசழ்கிறது.

அபூர்வமாக சில சந்தர்ப்பங்களில் கோசிக மரணம் நிகழ்வதற்கு முன், சரீரத்திலிருந்து பிரிந்து நின்ற ஜீவன் திரும்பவும் சரீரத்தில் நுழைவதுண்டு.

இதைத்தான் இறந்தவர் திரும்பவும் உயிர் பெற்ற சம்பவமாகக் கேள்விப்படுகிறோம்.

எனவே சில சந்தர்ப்பங்களில் இவ்விதம் நிகழ்வதால் சரீரம் அதிகம் பழுதடையாத நிலையில் மரணம் சம்பவிக்கும் போது, குறைந்தது ஆறு அல்லது எட்டு மணித்தியாலங்களின் பின்னர் தகனம் செய்வதுதான் உசிதமானதாகும்.

ஞானம்

முன் ஜென்மங்களைப் பற்றி அறிவதற்கு "பரித்து வாஜ தர்சனம்" என்ற ஒரு சாஸ்திரக் கிரந்தம் இன்றும் நடைமுறையில் இருக்கின்றது. இதை இதய சுத்தமுடையவர்கள், நாலு ஆண்டுகள் அப்பியாசித்தால் தமது சொந்தப் பூர்வ ஜென்மங்களைப் பற்றியும், எட்டாண்டு பயின்றால் மற்றவர்களுடைய பூர்வ ஜென்ம விருத்தாந்தங்களைப் பற்றியும் அறியத்தக்க ஞானம் சித்திக்கும்.

அல்லது மூலாதார சக்தியை ஆதார சக்கரங்கள் வழியே சகஸ்ராரத்தில் ஏற்றி நிறுத்திப் பழகிய மகாயோகிகள், சித்தத்தில் அடங்கிக் கிடக்கும். பூர்வ ஜென்ம வாசனைகளில் சம்யமனம் செய்து பார்க்கும் பொழுது முன் ஜென்மங்களைப் பற்றிய அறிவு கிடைக்கின்றது.

ஜீவன் பிறவி தோறும் செய்த கர்ம பலாபலன்களுக்குத் தக்கபடி, அடுத்தடுத்துப் பிறவிகளெடுத்துச் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றது.

முற்சென்மங்களிற் செய்த கர்ம பலன்களைப் பற்றி மனிதன் அறிவானாகில் பாப கர்மங்களைப் புரிவதற்கு அஞ்சி வாழ்வான்.

ஆகையால் பிறவி தோறும் வினையாற்றிக் களைப் படைந்த ஜீவன் களையைத் தீர்த்துப் புத்துணர்வு பெறுவதற்காக மரணம் என்ற ஒரு இடைக்கால ஓய்வெடுப்பதைப் பற்றிச் சந்தோஷம் அடையாமல் பயப்படுவதேன்?

14. பாரதக் கதை தரும் போதனை

மனித ஜீவிதம் ஒரு அமார்க்களம். சுகம் துக்கம் இரண்டுக்குமிடையே நடைபெறும் இப் போராட்டத்தின் மத்தியில் நின்று வாழ்க்கையை ஆனந்த மயமாக்கித் தீர்க்க வேண்டும்.

இததான் வாழ்க்கையின் யதார்த்த தத்துவ தரிசனம்.

பாரதப் போர்முனையில் வைத்துக் கிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனுக்கு இதற்குரிய சித்தாந்தத்தை உபதேசித்தார்.

மகா காவியம்

அர்ச்சுனன் போர்க்களத்தில் வைத்தே அதை அனுபூதி மடமாக்கினான். பாரதக் கதை ஒரு வெறும் கதையல்ல. அது ஒரு முழுமையான ஜீவித சாஸ்திரம்.

இந்த மகா காவியம் தரும் ஜீவித மார்க்கங்களை மனித சமுதாயம் கடைப்பிடித் தொழுகுமேயானால் உலகம் உய்யும்.

பாரதக் கதையில் வரும் உத்தம பாத்திரங்களாகிய பஞ்ச பாண்டவர்கள் அனுபவித்த கஷ்ட நஷ்டங்கள் கொஞ்சமல்ல.

அரசாட்சி, உடைமைகள், மானாபிமானம் எல்லாம் இழந்து வசிப்பதற்கொரு இடமும் வீடும் இல்லாமல் வனத்திலே நாடோடிகளாய்த் திரிந்தனர்.

மனக்கலக்கமின்றி ஆனந்தமயமான மனத்துடனியாவற்றையும் வரவேற்றனர். மனந் தளராமல் அவ்வளவு தூரம் பொறுமையோடு சாந்த சீலராய் வாழ்வதற்கு இறைவனிடத்தில் வைத்திருந்த பக்தியும் சரணாகதியுமே காரணமாயிருந்தன.

பக்தியும் சரணாகதியும் மனிதரை அப்பேர்ப்பட்ட மனபரிபாகமுடையவர்களாக்கித் தீர்க்கின்றன.

மனிதன் தனது துன்பங்களை ஒழிக்க முயற்சிப்பதற்கு முன் அவைகளைப் பொறுமையோடு சகிப்பதற்குரிய மனப் பக்குவத்தைத்தான் முதல் பெற வேண்டும்.

அதற்குப் பயன்படக்கூடிய பக்தியைத்தான் உண்மையான பக்தியென்று சொல்லலாம்.

பக்தர்கள் தமக்கு மிகப் பிரியமானதையும், இறை பக்திக்காக அர்ப்பணம் பண்ணத் தயாராயிருக்கும் தியாக சீலமுடையவர்களாக மாறும் பொழுது மாத்திரந்தான் பகவத் பக்தியின் பரிபூரண சுகம் பக்தர்களுக்கு கிடைக்கும்.

அங்குசம்

யானையை அங்குசத்தால் மடக்குவது போன்று தொல்லைகளைச் சிருஷ்டிக்கும் மனதைப் பக்தியென்ற அங்குசத்தால் மடக்கிச் சுயாதீனப்படுத்தும் பக்தன், சமுத்திர அலைகளுக்கிடையில் மிகச் சந்தோஷமாக நீந்திக்

கரையேறும் சிறந்த ஒரு நீச்சல் வீரனைப் போன்று இம் மண்ணுலக வாழ்க்கையின் வெப்பம், குளிரால் தாக்கப் படாமல் நீந்திக் கரையேறுகின்றான்.

ஆகையால் பக்தர்களுடைய பக்தி விசுவாசங்களைப் பாண்டவர்களைப் போன்று நிலை குலையாமல் உறுதிப் படுத்தினால் இப் பூவுலகப் பிரச்சினைகளெல்லாம் பக்தனுக்கு அர்ச்சனை மலர்கள் போன்றவையாகவே இருக்கும்.

பாரத மகா காவியம் போன்ற நூல்களைக் கற்றறிவ தால் மாத்திரம் பெறும் பயனென்ன?

பாரதக் கதையை நன்றாகக் கற்றறிந்த ஏழைப் பிராமணன் இருந்தான். பெருத்த குடும்பம். வறுமையால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தப் பிராமணனுக்கு வறுமையைப் போக்குவதற்கு அவனுடைய மனைவி ஒரு ஆலோசனை கூறினாள்.

“மிக நல்லவராகிய நமது மன்னர் ஒரு பெரும் புலவர் சபையை வைத்திருக்கிறார். நீங்கள் மன்னரிடம் போய்ப் புலவர் சபையில் பாரதக் கதையை விரிவுரை செய்வதற்குரிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கேளுங்கள். கிடைத்தால் அதற்கொரு மானியத்தையும் தந்து கொண்டிருப்பார். அதனைக் கொண்டு நாம் சீவிக்கலாம்” என்று கூறிப் பிராமணனை வழியனுப்பினாள்.

பிராமணன் மன்னரிடத்தில் சென்று வந்த நோக்கத்தைத் தெரிவித்தான். மன்னர் அதற்குச் சம்மதித்தார். ஆனால் அதற்கு முன் பாரதக் கதையை நன்கு மீண்டும் படித்து விட்டு வாருங்கள் என்று கூறி அனுப்பி விட்டான்.

ஏகாந்தமான இடத்திற்குச் சென்று தனிமையிலிருந்து பாராயணம் செய்யத் தொடங்கினான். அந்தப் பிராமணன்.

நாளடைவில் பாரதக் கதையின் உட்பொருளில் இரண்டறக் கலந்து குடும்பம், வறுமை யாவற்றையும் மறக்கலாயினான்.

இறுதியில் இவ்வையக ஆசைகளெல்லாம் பிராமணனை விட்டு அழிந்தொழிந்தன. மாசு படியாத இறையின்பத்தில் லயித்தான்.

கற்ற ஞானம் வாழ்வாக மலரும் போதுதான் கற்ற தனால் பலன் ஏற்படும்.

இப் பிரபஞ்சத்தைப் பந்தாக்கி விளையாடிக் கொண்டு இருக்கும் இறைவனுடைய திருவிளையாடலை ஞானானுபூதியால் உணர்ந்தவர்களுக்கு இவ்வையக வாழ்வு பேராணந்தம் தரும் ஒரு விளையாட்டு.

பேராசையால் மதயானைகள் போன்று கலகஞ் செய்து திரியும் மனிதர்கள், கற்றவைகளில் நல்லவற்றை ஜீவிதமயமாக்கினால் இந்த உலகம் ஆனந்தவயமாயிருக்கும்.

15. கீதையின் அருளுரை

ஸ்ரீ பகவத் கீதையைப் பற்றி இங்கு விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பாரத யுத்தத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அருச்சுனனுக்கு உபதேசித்தருளிய இப்புனித நூல் சகல உலகத்தவராலும் அறியப்பட்டது. வராக புராணத்தில் சாட்சாத் விஷ்ணுவால் விளக்கப்பட்ட கீதையின் மகத்துவத்தின் ஒரு சிறு பகுதி இச் சிறு நூலின் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. வியாச பகவான் இயற்றிய மகாபாரதத்தில் வரும் பீஷ்ம பர்வத்தில் கீதா தத்துவம் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பதினெட்டு அத்தியாயங்களில் எழுநூறு சுலோகங்களால் கீதை எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இகபரங்களைப் பற்றி அறிய வேண்டிய சகல விளக்கங்

களையும் மனிதன் சடைத்தேற வேண்டிய சகல வழிவகைகளையும் இதில் பகவான் கிருஷ்ணன் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார். கிதை தனி ஒரு சமயத்தவருக்கோ, இனத்தவருக்கோ சார்புடையதன்று இதன் உபதேசங்களும் கருத்துக்களும் சகல மனித சமூகத்தவருக்கும், சமயத்தவருக்கும் உரியது. ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கது. சொந்தமானது. கிதையை முழுதும் படித்துப் பயன் பெற முடியாத அன்பர்சளுக்கு அதன் முக்கிய கருத்துக்களையாவது இதனாலறிந்து பயனடையலாமென்று கருதுகின்றோம். கிதையின் முக்கிய போதனைகளும், சாதனா முறைகளும் இச் சிறு நூலில் தரப்பட்டிருக்கின்றன. மெய்யன்பர்கள் யாவரும் மன ஒருமையுடன் ஊன்றிப் படித்து அவ்வழி நின்று இறைவனருளால் பூரண விடுதலையின் மிகச் சிறந்ததை அடைவீர்களாக.

சாங்கிய யோகம் : (ஆத்ம தத்துவ விளக்கம்)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா கூறுகிறார்.

சுலோகம் 3. பார்த்தா! கோழையின் இயல்பை அடையாதே. இது உனக்குப் பொருந்தாது. இழிவான மனத்தளர்ச்சியை நீக்கி எழுந்து நில்.

அர்ச்சுனன் கேட்டது :

சுலோ. 6. சிறுமை என்ற குறையால் நல்லியல்பு இழந்தவனாய் அறநெறி இன்னதென்றுணராமல் கலங்கிய அறிவுடன் உன்னைக் கேட்கின்றேன்.

சுலோ. 7. கண்ணா! எது எனக்குச் சிறந்ததென்பதை நீ நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வாயாக. நான் உனது சீடன். உன்னிடம் தஞ்சமடைகிறேன். உபதேசித்தருளுக.

கலோ. 12 கண்ணன் உபதேசித்தது :

முன்பு எப்பொழுதாவது நான். நீ. இங்குள்ள வேந்தர் யாவரும் இல்லாதிருந்ததில்லை. இனி இந்தச் சடலங்கள் அழிந்தாலும் நாம் என்றைக்கும் இல்லாமற் போகவும் மாட்டோம்.

கலோ. 14. குந்தியின் மகனே! குளிர், வெப்பம், சுகம், துக்கம் யாவும் இயற்கையின் நடைமுறையால் தோன்றி மறைவன. என்றும் நிலை பெற்றிருப்பனவல்ல. பாரதா! அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளப் பழகு.

கலோ. 15. எவன் இவற்றால் கலங்காமல் இன்ப துன்பங்களைச் சமனாகக் கொள்வானோ அந்தத் தீரன் சாகாநிலைக்கு (மோட்சத்திற்கு) தகுந்தவனாகின்றான்.

கலோ. 16. இல்லாதது உள்ளதாகாது. உள்ளது இல்லாததாகாது. பேரறிஞர்கள் இவை இரண்டுக்குமுள்ள வேற்றுமைகளை உணர்வார்கள்.

கலோ. 20. ஆத்மா பிறப்பதுமில்லை. இறப்பதுமில்லை. இது முன் இல்லாதிருந்து பிறகு பிறந்ததுமல்ல. ஆத்மா பிறப்பு இறப்பற்றது. குன்றாதது, வளராதது, காயம் அழிக்கப்பட்டாலும் அவன் அழியான்.

கலோ. 22. பழைய துணிகளைக் கழற்றி எறிந்து புதியதைப் போட்டுக் கொள்வது போல் ஆத்மா நைந்த உடல்களைக்கொண்டு புதியவற்றில் புகுகின்றது.

- சுலோ. 17. பிறந்தவன் இறப்பதும் இறந்தவன் பிறப்பதும் நிச்சயமெனில் இத் தவிர்க்க முடியாத விஷயத்தில் நீ வருந்துவது தகுதியன்று.
- சுலோ. 28. உயிர்கள் தொடக்கத்தில் தோன்றாமலும் இடையில் தோன்றியும் முடிவில் தோன்றாமலும் இருக்கின்றன. இதைக் குறித்து நீ துயரப்படுவானேன்.
- சுலோ. 30. பாரதா! எல்லாவற்றிலும் உறைகின்ற இந்த ஆத்மா கொல்ல முடியாதது. ஆசையால் நீ எந்த உயிரின் பொருட்டும் வருந்துதல் வேண்டாம்.
- சுலோ. 33. அறப் போராகிய இதனைச் செய்யாது விட்டால் தவ தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் இழந்த பாவத்தை அடைவாய்.
- சுலோ. 35. நீ பயத்தினால் போரை விட்டு விலகியதாக மகாரதர் எண்ணுவார்கள். உன்னை எவர்கள் போற்றினார்களோ அவர்களால் இசழப்படுவாய்.
- சுலோ. 37. அறப் போரில் மடிந்தால் வானுலகை எய்துவாய், ஆசையால் போரின் பொருட்டு உறுதிக்கொண்டு எழுந்திரு, (நம் வாழ்வும் ஒரு போராட்டம்தானே).

மனிதனின் துக்கத்துக்கும் அழிவுக்குமுள்ள காரணங்களை பசுவான் சொல்லுகிறார் :

- சுலோ. 62. விஷய சுகங்களை நினைப்பதால் பற்றுண்டாகிறது. பற்றுதல் ஆசையாகவும், ஆசை சினமாகவும் வடிவெடுக்கின்றது.

- சுலோ. 63. சினத்தால் மனக்குழப்பமும், மனக் குழப்பத்தால் மறதியும், மறதியினால் புத்தி நாசமும், புத்தி நாசத்தால் மனிதனுக்கு அழிவும் உண்டாகின்றது.
- சுலோ. 66. மனோலயம் இல்லாதவனுக்கு ஆத்ம போதமும் ஆத்ம பாவனையுமில்லை. ஆத்மத்தியானம் இல்லாதவனுக்கு சாந்தியில்லை. சாந்தியில்லாதவனுக்கு சுகமேது?
- சுலோ. 68. எவன் ஒருவன் ஆசைகளை அறவே அகற்றி நான் எனது, என்பதற்கு அகங்காரமின்றி நடமாடுகிறானோ அவன் அமைதி பெறுகின்றான்.

தியான யோகம்.

- சுலோ. 5. தன்னைத்தான் உயர்த்திக் கொள்க. தன்னைத் தன்னால் இழிவுறுத்த வேண்டாம். தனக்குத் தானே நண்பனுமாவான்; பகைவனுமாவான்.
- சுலோ. 6 தன்னைத் தான் வென்றவனை தனக்குத் தான் நண்பன். தன்னைத் தான் வெல்லாதவன் தனக்குத் தானே பகைவன்போல் கேடு விளைவிப்பான்.
- சுலோ. 7. தன்னை வென்று, சித்தம் தெளித்தவனுக்குக் குளிர் வெப்பங்களிலும், சுகம், துக்கம், இகழ்ச்சி புகழ்ச்சிகளிலும் ஈஸ்வர தரிசனம் நிலைத்திருக்கும்.

தியான யோகப் பயிற்சி விளக்கம் :

- சுலோ. 11. சுத்தமான இடத்தில் அதிக உயரமில்லாமலும், அதிக தாழ்வில்லாமலும், மான்

தோல், துணி, தர்ப்பை இவைகளை விரித்து அதன்மேல் உறுதியாய் ஆசனத் தமர்ந்து,

சுலோ. 12. மனதை ஒருமுகமாக்கி புலச்செயல்களையும் நன்கு கட்டுப்படுத்திச் சித்தசுத்தியின் பொருட்டு யோகம் பயில்க.

சுலோ. 13. உடல் தலை கழுத்து நேராக அசைவின்றி வைத்து உறுதியுடன் மூக்கு நுணியைப் பார்த்துக் கொண்டு திசைகளைப் பாராமல்

சுலோ. 14. மன அமைதியுடையவனாய் அச்சத்தைப் போக்கி பிரமச்சரிய விரதம் பூண்டு மனதை வசப்படுத்திச் சித்தத்தை என்பால் வைத்து என்னையே குறியாகக் கொண்டு யோகத்தில் இருக்கக் கடவாய்.

சுலோ. 15. இவ்விதம் எப்போதும் மனதைத் தியானத்தில் பயிற்றி உள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்திய யோகி, என்பால் நிலைபெற்றதாகிய மிகச் சிறந்த விடுதலையால் உண்டாகும் ஆறுதலை அறிவான்.

சாதகன் அனுசரிக்க வேண்டிய நியமங்களின் சுருக்கம்,

சுலோ. 16. மிகைபட உண்போனுக்கும், உணவற்றோனுக்கும் யோகமில்லை. அதிகம் உறங்குபவனுக்கும் அதிகம் விழித்திருப்பவனுக்கும் யோகம் கைகூடுவதில்லை.

சுலோ. 25. உறுதியான புத்தியால் மனதை ஆத்மாவில் நிறுத்தி மெல்ல மெல்ல அமைதி பெறுக. எதற்கும் கவலையுறாதிருக்கக் கடவாய்.

சுலோ. 26. எங்கெங்கே மனம் சஞ்சலமாய் உறுதியின்றி உழல்கின்றதோ அங்கங்கே அதைக் கட்டுப்படுத்தி ஆன்மாவின் வசத்துக்குக் கொண்டு வருக.

சுலோ. 28. இங்ஙனம் குற்றங்களைப் போக்கி எப்போதும் ஆத்மாவில் லயித்திருப்பா னாகில் அந்த யோகி பிரம்மத்தைத் தொடுவதாகிய மிக உயர்ந்த இன்பத்தை எளிதில் எய்துவான்.

மனிதன் இயல்பு விளக்கப்படுகிறது :
அர்ச்சுனன் உரைத்தது :

சுலோ. 34. கண்ணா! மனம் சஞ்சலமுடையது. தவறு செய்யும் இயல்புடையது. வலிவுடையது. அதைக் கட்டுப்படுத்துதல் காற்றைக் கட்டுவதுபோல் மிகக் கடினமான காரியமென்று நான் கருதுகிறேன்.

கண்ணன் கூறியது :

சுலோ. 34. பெருந்தோளாய்! மனதைக் கட்டுதல் அரிது தான். அலையும் சுபாபமுடையது தான். ஐயமில்லை. ஆனால் குந்தியின் மகனே! அதைப் பயிற்சியினாலும் வைராக்கியத்தினாலும் உறுதியினாலும் கட்டி விடலாம்,

சுலோ. 36. தபசிலும் ஞானத்திலும் யோகி சிறந்து விளங்குகின்றான். கர்ம 'யோகத்திலும் அவன் சிறந்தவன். ஆதலால் அர்ச்சுனா நீ யோகியாகுக.

பக்தி யோகம் : (இறைவனை உபாசிக்கும் முறை)

பகவான் திருவாய் மலர்ந்தது :

- சுலோ. 7. எவரெவர் அனைத்தையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்து என்னையே தஞ்சுமாகக் கொண்டு சிதறா மனத்துடன் என்னையே தியானித்து வழிபடுகின்றார்களோ அவர்களை நான் மரண சம்சாரக் கடலில் நின்றும் விரைவில் தூக்கி விடுவேன்.
- சுலோ. 8. மனதை என்பால் நிறுத்து, புத்தியை என்னுட் புகுத்து. இனி நீ என்னிடத்தே வசிப்பாய். ஐயமில்லை.

இதுகாறும் கூறியவற்றை அனுசரிக்க முடியாதவர்கள் செய்யக் கூடியவை :

- சுலோ. 9. இனி மனதை என்னில் உறுதியாக நிறுத்த வல்லமை இல்லையென்றால் பழகிப் பழகி என்னை அடைய விரும்பும்.
- சுலோ. 10. பழகுவதில் நீ திறமையற்றவனாகில் என் பொருட்டுத் தொழிலைச் செய்வதைக்குறிக் கோளாகக்கொள்க. என் பொருட்டுக் கர்மம் செய்வதாலும் நீ பெருநிலையடைவாய்.
- சுலோ. 11. இதுவும் உன்னால் செய்ய இயலாவிட்டால் என்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்து, தன்னடக்கம் பயின்று எல்லாச் செய்கைகளின் பலன்களையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்து நில். நீ நற்கதியடைவாய்.

பக்தனின் சுபாவமும் இலட்சணமும் :

- சுலோ. 19. புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி, மாணம், அவமாணம், குளிர், வெப்பம், சுகம், துக்கம் இவற்றைச்

சமனாகக் கருதும் பற்றற்ற மௌனி;
கிடைத்ததில் போதுமென்ற நிறைவுடை
யவன்; தனக்கென்று ஓர் இடம் தேடா
தவன்; நிச்சய பக்தியுடையவன். இத்தகைய
சுபாவமுடைய பக்திமான் எனக்கினியவன்.

சர்யாச யோகம் :

ஒருவன் எளிதில் கடைத்தேற வழி :

- சுலோ. 56. எத்தொழிலைச் செய்தாலும் என்னையே
சரணமாகக் கொண்டவன் எனதருளால்
ஆழிவற்ற பரம பதத்தை எய்துகிறான்.
- சுலோ. 58. என்னைச் சித்தத்தில் வழுத்திக் கொண்டிரு*
எனதருளால் எல்லாத் தடைகளையும்
தாண்டிச் செல்வாய் அன்றி நீ அகங்காரத்
தால் இதனைக் கேளாது விடுவாயெனில்
பெரும் நாசத்தை அடைவாய்.
- சுலோ. 62. பாரதா! எல்லாப் பாங்கிலும் என்னையே
சரணம் புகு. எனதருளால் பரம சாந்தி
யாகிய நித்திய இன்பத்தை எய்துவாய்.
- சுலோ. 63. இங்ஙனம் மகா இரகசியமாகிய ஞானத்தை
உனக்குரைத்தேன். இதனை முற்றிலும்
ஆராய்ந்து எப்படி விருப்பமோ அவ்விதம்
செய்.
- சுலோ. 64. இன்னும் ஒருமுறை எல்லாவற்றிலும்
ஆழ்ந்த எனது இறுதி வசனத்தைக் கேள்.
நீ எனக்குற்ற நண்பன்.
உனக்கு நல்லதைச் சொல்லுகிறேன் கேள்.
- சுலோ. 65. உன் மனதை எனதாக்குக. என்னிடம்
பக்தி பூண்டு என் தொண்டனாகுக.

என்னையே வணங்கு. என்னையே
அடைவாய். நிச்சயம், உனக்கு உறுதி
கூறுகின்றேன். நீ எனக்கு இனியவன்.

பகவானின் இறுதி வசனம்:

சுலோ. 66. எல்லா அறங்களையும் விட்டு என்னையே
சரணடைக. சகல பாவங்களில் நின்று
நான் உன்னை விடுவிக்கிறேன். துயரப்
படாதே.

ஸ்ரீ பகவத் கீதா மகத்துவம்:

விஷ்ணுவினால் திருவாய் மலர்ந்த நாளப் பெற்றது:

கேள்வி : பகவானே! பரமேசா! சம்சார தோஷத்தால்
கட்டுண்டு கிடக்கும் ஒருவன் உயர்ந்த
பக்தியைப் பெறுவது எங்ஙனம்?

விடை : எவனொருவன் கீதா பயிற்சியில் இன்புறு
வானோ அவன் முன் ஜென்மம் கர்ம தோஷத்
தால் தவிப்பினும் அவன் முக்தனாவான்.
இவ்வுலக சுகத்தையும் அனுபவிப்பான்.

முறைப்படி கீதா பாராயணம் செய்து
தியானம் செய்கின்றவனை மகா கொடிய
பாவங்களும் தீண்டாது.

பகவத் கீதை என்கிருக்கிறதோ, எங்கு கீதா
போதனை நடைபெறுகிறதோ, அங்கு
புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அனைத்தும் வந்து
சேர்ந்த பலனும் மற்றும் புண்ணியங்களும்
வந்து கூடுகின்றன.

கீதா பாராயணமும் பயிற்சியும் செய்து
கொண்டிருப்பவன் வெகு சீக்கிரத்தில் பூரண
விடுதலையடைகிறான். மரணத் தறுவாயில்

‘கீதை’ என்று உபசரிப்பவர் உடனே பரமபதமடைந்தவர்.

கொடிய பாவங்கள் செய்தவனும் கீதையின் கருத்தைக் கேட்பதில் விருப்பங் கொள்வானாகில் அவன் செய்த பாவங்கள் நீங்கி ஸ்ரீ வைகுண்டமேகி மகா விஷ்ணுவுடன் இரண்டறக் கலந்திருப்பான்.

16. "பலாபலனில் பற்றுதல் வையாதே"

கர்ம பலனைத் துறப்பதால் வரும் பேராசனந்தப் பெரும் பேற்றுக்கு நம்மை ஆளாக்கித் தீர்ப்பதற்கு கர்ம ரகசியத்தைப் பற்றி அறிவது அவசியமாகும். கர்ம பலன் சாராமல் கர்மம் செய்யும் அதிநுட்பமான கரும நியமங்களைத் தத்துவார்த்த ரீதியாக விரித்துக் கூறும் ஓர் அரிய நூல் பசுவத்கீதை. பசுவத் பிரசாதமாகக் கிடைத்த அந்த அபூர்வ நூலின் சாராம்சம் கர்மம் செய் பலாபலனில் பற்றுதல் வையாதே. கர்ம பலனைத் துறந்து சமசித்தனாய் இருப்பவர்களுடைய கடும் வினைகள் தீர்ந்து நித்திய சுகம் கிடைக்கும். இறப்பு பிறப்பொழிந்து இறை சம்பந்தமும் கிடைக்கும். ஜீவன் அடைய வேண்டிய இறுதி நிலையும் இதுதான். கீதா தர்மங்கள் வாழ்க்கைத் தர்மங்களைப் புறக்கணிப்பதில்லை. கர்மத்தில் விரக்தி மனோபாவ மில்லாமல் சுய தர்மத்தை முறையாகச் செய்வதற்குரிய ஊக்கம் அளிக்கின்றது. அந்நணம் சுயதர்மத்தை முறை தவறாமல் செய்கின்றவர்களுக்கு நாளடைவில் சுயமாகவே ஞானம் சித்திக்குமென்பது கீதையின் கருத்து. வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கத் தெரியாமல் மதிமயங்கி விரக்தி உடைந்திருட்டவர்களுக்கு சுய நம்பிக்கையும் உற்சாகமும்

தாராளமாகக் கீதை அள்ளி வழங்குகின்றது. கர்மத்தை துறப்பதும் பலன் கருதாமல் கரும மாற்றுவதும் எவராலும் செய்ய முடியாத காரியம். இவ்விஷயத்தில் யோகியும் போகியும் ஒரே சார்புடையவர்கள். ஊண், உறக்கம், தொழில், வழிபாடு, தவயோகமெல்லாம் பலன் கருதிச் செய்பவை. பயன் கருதாமல் கருமமாற்ற முடியாதொன்றி ருக்கையில் கர்ம பலனைத் துறப்பதென்பதின் அர்த்தமென்ன? பயன் எதுவாயினும் சரி அதில் விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் சமசுத்தனாய் இருப்பதென்பது அதன் உட்பொருள். இதை நடைமுறைப்படுத்துவது மிகக் கடினமான காரியமாகிலும் சிரமமான பயிற்சி, வைராக்கியம், உறுதியான மனம், திருவருள் துணைக் கொண்டும் சாதிக்கலாமென்று கீதை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. உண்மைப்பொருளாகிய பகவான் கீதோபதேசம் மூலமாக நமக்கு உறுதிமொழி அளிக்கும்பொழுது நாம் அதில் நம்பிக்கை இல்லாமலிருப்பதற்குரிய காரணங்களில்லை. வினைப்பயனைவிட செயலின் பலபலனைப் பற்றி மனம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் “ப்ரதீகரணம்” அதிக துன்பத்தை விளைவிக்கக் கூடியது. கர்ம பலனைப் பற்றி எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் மனோவாசனை “ப்ரதீகரணம்” எனப்படும். மனம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் “ப்ரதீகரண” அலைகள் கிரியா சக்தியைப் பலவீனப்படுத்தி காரியத் தடையும் மனக் குழப்பமும் விளைவிக்கின்றன. மனதின் ப்ரதீகரண சக்தியைக் குறைத்து கர்ம பலனைத் துறப்பதற்குரிய வழியென்ன?

“ப்ரசாதயால் சர்வதுக்கானம் ஹானி” கர்ம பலன் சுகமோ துக்கமோ அது எதுவாயினும் சரி கிடைப்பதை திருவருள் பிரசாதமாய் ஏற்றுக் கொள்ளப் பழகினால் துயரம் தீரும். ஆலய வழிபாட்டிற்குப் (ஆலயம் வழிபாடு கிறவர்களுக்குப்) பின் பிரசாதம் கிடைக்கிறது. சில சமயம்

சர்ச்சரை அழுது, டஞ்சாமிருதம் போன்ற சுவைமிக்க இனிய பிரசாதம் கிடைக்கும். வேறு சில வேளையில் கிடைப்பது நீர், குழை, மலர்போன்றவையாயிருக்கும். அது எதுவாயினும் சரி கிடைக்கும் பொருளின் குறை நிறை தராதரமே நனைக்காமல் நிறை மனதடன் ஈஸ்வர பிரசாதமென்ற மனோபாவனையுடன் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதே மனோபாவனையுடன் தினசரி செய்யும் கர்ம பலன் எதுவாயினும் சரி வருவதெல்லாம் திருவருள் பிரசாதமென்ற மன சங்கல்பத்துடன் ஏறிகப் பழகினால் வினைப்பயன் சாராத எல்லையில்லா இன்பமும் ஆழ்ந்த உள் அமைதியும் நித்ய அனுபவமாயிருக்கும். இறுதியில் பூசுதி நீலையத் தருகிற ஞானம் இயல்பாகவே உதிக்கும்.

மனிதர் தமது சுய விருப்பு வெறுப்புகளைச் சாதிப்பதற்காக எத்தனையோ கருமங்களை வருந்திச் செய்கின்றனர். அதனால் வரும் கடுந் துன்பங்களைப் பொறுக்கவும் ஏற்கவும் பழகிக் கொள்கின்றனர். மேலும் பிறவித் துன்பங்களைப் பெருக்கும் இத்தகைய செயலைச் செய்கின்ற மனிதன் முன் வினையைத் தீர்த்துப் பின்வினை சாராமல் அல்லலொழிந்து நித்ய சுகமும், சாந்தியும் தரும் இந்தப் பயிற்சியைச் செய்து கடைத்தேறினால் என்ன?

மனித சரீரத்தில் நிறைந்திருக்கும் ஜீவன் மேன்மையானது. மரணத்திற்குப் பின் ஜீவனுக்கு மீண்டும் மனித சரீரம் கிடைக்குமோ என்பது சந்தேகம். சம்சார சமுத்திரத்தைக் கடப்பதற்குரிய மனித சரீரமென்ற பொருத்தமான தோணியும் குடுவென்ற சுக்கானும் இறை ஆளுள் என்ற சாதசமான காற்றும் கிடைத்ததும் கரையேற முயற்சிச்சாத மனித ஜென்மம் தற்கொலைக்கு ஒப்பானது.

17. இந்து

பழமையிலும் புதுமையிலும் புகழ் பூத்து நிற்கும். இந்து என்ற நிறை வசனம் பூர்வீக காலத்திலிருந்தே உலகப் பேரறிஞர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்து வந்திருக்கின்றது. அறிவு மண்டலத்தில் பலவாறான விமர்சங்களுக்கும் கேந்திர பிந்துவாயிருக்கின்ற இச்சொல் அனேக கால கட்டங்களில் பல வர்க்கங்கள் மதங்கள் நாஸ்திகம் போன்றவைகளின் கடும் தாக்கங்களை ஏற்க வேண்டியிருந்தது. அத்தகைய தாக்கங்களுக்கிடையிலும் சமுத்திர அலைகள் மத்தியில் அசைவற்று நிற்கும் கருங்கல் பாறை போன்று இன்றும் உலக வியாபக ரீதியில் அது தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. தோன்றியும் தோன்றாமலுமிருக்கின்ற சகல தர்மங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் உள்ளடக்கி நிற்கும் இந்து என்ற பதத்திற்குச் சரியான அர்த்தமென்ன? அது யாரை அல்லது எதைக் குறிக்கின்றது.

“ஹீனம் தூ—ஷய தீதி ஹிந்து” அதர்மங்களை ஒழிக்கின்றவன் இந்து. “ஹிம் ஸாம் தமய நீதி ஹிந்து” ஹிம் சாபரமாய சகல கருமங்களையும் நீக்கி ஜீவிகளை ஏகாத்ம பாவவையுடன் பார்க்கின்றவன் ஹிந்து. “ஹிம் ஸந்தி தர்மோ நிதி ஹிம்—ஸா” சனாதன தர்மங்களுக்குக் கேடு விளைவிப்பவரை ஒடுக்கி விடுகின்றவன் ஹிந்து. இந்து என்ற சொல்லுக்கு இந்துமத சாஸ்திரங்களில் இப்படிப்பட்ட அர்த்தங்களைக் காணக் கூடியதாயிருந்தாலும் அவையொன்றும் அதன் பொருளைச் சம்பூரணப்படுத்துவதாயில்லை. காரணம் அதன் உட்பொருள் வசனாதீதமானது. ஆத்மானுபூதியால் மாத்திரம் உணரக் கூடியது. அது மட்டுமல்ல இந்து என்ற பதப் பிரயோகத்தின் ஆரம்ப காலம் இதுவரையில் அனுமான நிர்ணயமாயிருப்பதைத்

தவிர சரியான கால நிர்ணயம் நிச்சயிக்கப்படவில்லை. நீண்ட காலமாகப் பௌதிக ஆத்மீக அனுபவங்களிற் கூடி வளர்ந்து வந்த இந்து மதம் அகண்ட பிரபஞ்ச சாராம் சங்களைத் தன்னகத்து அனுபூதிமயமாக்கிய ஒரு சர்வக் ஞான கலசம். இதுவரை காலமும் தோன்றியிருக்கின்ற சகல ஆத்மீக பௌதிக ஒளிகளும், சகல மதங்களுடைய அடிப்படைச் சித்தாந்தங்களும் இந்துக்களுடைய வேதாந்த தரிசன சாஸ்திரம் என்ற மணி விளக்கிலிருந்து கொளுத்தி யெடுத்த சுடர்களென்பது வெளிப்படையான ஒரு சத்தியமாகும். வேதாந்த தரிசனங்களிற் பரவலாகக் காணும் பொருளாதார சமத்துவ சித்தாந்தங்களுடைய ஒரு பிராகிருதபாவம் மாத்திரந்தான் மாக்ஸீச தத்துவ மென்பதைக்கூட நீங்கள் அறியும் பொழுது வியக்கக்கூடும். வேதாந்த தரிசன சாஸ்திரங்களைத் தவிர மற்றதொரு சாஸ்திரங்களும் சம்பூரணமானவையல்ல. வேதாந்த தரிசனங்களில் காணும் அந்தர் முக சத்தியங்களை ஏற்காத நவீன சாஸ்திரங்களும் பூரணப்படுவதில்லை.

சனாதன தர்மத்தை அனுசரித்து வாழ்கின்றவர்களைல்லாம் இந்துக்கள் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களிடம் பரம்பரை பரம்பரையாகவே இருந்து வருகின்றது. முற்றிலும் யதார்த்தமாயிருக்கின்ற இக்கருத்தில் ஹிந்துக்கள் முழுத் திருப்தியுடையவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆகையால் சனாதன தர்மந்தான் இந்து அல்லது இந்து மதம். சனாதனம் அல்லது என்றும் இருக்கின்ற தர்மம் என்பது இந்து சமுதாயத்தின் ஜீவித நிஷ்டையாயிருக்கின்ற படியால்தான் இன்று வரை யாதொரு உந்துதலும் இல்லாமல் இந்து கால வெள்ளத்தில் ஒழுதிப் போகாமல் இன்றும் மிதந்து நிற்கின்றது. சனாதன தர்மத்தின் மூல சக்திகள் உயிரினங்களுடைய நிலை பேற்றிற்கும், மாணவ சமுதாயத்தினுடைய சேம நலத்திற்கும் அவ்வப்போது விலை மதிக்க முடியாத பலவற்றையும் ஈன்று கொடுத்திருக்கின்றது. இவைகள் உலக அரங்கில் இந்துக்களுக்கு

திலையானதொரு அந்தஸ்தை வழங்கியிருக்கின்றன. நாம் நம்முடைய தர்மத்தைப் பற்றியும் கலை, கலாச்சாரங்களைப் பற்றியும் பெருமையடைகின்றோம். எனினும் கண் மூடித்தனமாகப் பழையதெல்லாம் நல்லவையென்றும் புதியவையெல்லாந் தீயவையென்றும் கருதுவது சரியில்லை. இந்த இரண்டு வழிகளிலிருந்தும் விலகி மூன்றாவதொரு வழியிற் சிந்தனையைச் செலுத்த வேண்டும். பழையதிலும் புதியதிலும் நல்லவற்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து இரண்டும் கலந்ததொரு புதிய வெளிச்சத்தில் நடந்து செல்ல வேண்டும்.

மாற்றமும் வளர்ச்சியும் இயற்கை நியதிகளென்பதை அறிந்து செயலாற்றாவிட்டால் கால சக்கரம் நம்மை ஒரு மூலையில் உருட்டிவிடும். இந்து மதத்தின் சகல துறைகளும் காலா காலத்தில் படிப்படியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வந்ததுதான், இன்று காணும் உயர் நிலை. ஆகையால் அடிப்படையில் மாற்றமில்லாமல் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு தயங்கக் கூடாது. இதற்கேற்ற விசால மனதையும் அறிவையும் ஆற்றலையும் இந்துக்கள் பெற்றெடுக்க வேண்டும்.

சரித்திர காலந் தொடக்கம் விதேச ரீதியிலும் தேசிய ரீதியிலும் இந்துக்கள் பல கோணத்திலிருந்தும் தாக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றனர், எனினும் இந்துக்களுடைய தாராள மனமும் பொறுமையும், விரோதிகளிடத்தில் இணங்கி வாழும் ஒருமைப் பாட்டுணர்வும், அவர்களை மென்மேலும் மென்மைப் படுத்தியிருக்கின்றது. நமது சனாதன தர்மத்தின் அத்திவாரம் மிக ஆழத்தில் பதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதுவரை ஏதொரு சக்திக்கும் அதைச் சிதைக்கவோ, நொருக்கவோ முடியவில்லை, எனினும் இடைக்காலத்தில் எமக்கிடையே வளர்ந்து வந்த சில பல வீணங்கள் சமுதாய ஐக்கியத்தில் ஆழமான சில பிளவுகளை ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கின்றது. பிரபஞ்சத்தில் பரஸ்பர

வீரோதங்கள் என்று தோன்றக் கூடிய பலவற்றையும் இணைத்து வாழத் தகமையுடைய இந்துக்கள் தங்களுடைய சமுதாய முரண்பாடுகளைச் சம்பப்படுத்துவதில் தோல்வி கண்டிருக்கின்றனர்.

வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமையைக் காணும் ஆத்மீக ரகசியங்களை உலகத்திற் கொடுத்தோதிய இந்துக்கள் இதில் தோல்வி கண்டிருப்பதன் காரணம் என்ன? இந்தத் தோல்வியின் யதார்த்த ரூபத்தை ஒரு ஆத்ம பரிசோதனை மூலம் கண்டறிவதால் மாத்திரந்தான் இந்தப் பிரச்சனையிலிருந்து விமோசனமடையலாம். இந்து சமাজத்தில் இன்று காணும் சீர் கேடுகளுக்கு அன்னியரை குற்றஞ் சாட்டுவது நமது சுபாவமாயிருந்து வருகின்றது. இதில் சில உண்மைகளிலிருந்த போதிலும் தம்மிடமிருக்கின்ற ஏதோ பலவீனந்தான் அவர்களுக்கு அத்தகையதொரு சந்தர்ப்பமளித்திருக்கின்ற தென்பதை அவதானமாகச் சிந்தித்தறிய வேண்டியிருக்கின்றது.

குலம், கோத்திரம், ஜாதி, தீண்டாமை, மத தத்துவக் கொள்கைகள், குரு பாரம்பரிய பேதங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் போன்றவைகளிலிருந்தெழுந்த பிணக்கும் போராட்டமுந்தான் இந்துக்களுடைய ஐக்கியத்தைச் சீர்குலைத்து வந்திருக்கின்றது. இந்தப் பலவீனங்களை அன்னியர் தங்கள் சுயநலத்திற்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தினார்களென்பதுதான் உண்மை. நமது ஐக்கிய சக்தியைப் பிளவுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் உயர்வுதாழ்வுகளையும் முரண்பாடுகளையும் அறவே ஒழிக்க வேண்டும். இந்து ஆலயங்கள் இந்து சமுதாயத்தில் நடுநாடியாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. இதன் கற்பக் கிரகத்திலிருந்து ஒழுக்கி வரும் பிராணசக்தி சமுதாயத்தின் நாடித்துடிப்பைச் சீராக்குகிறது. சேத்திரச் சைதன்னியம் இருந்திருக்காவிட்டால் இந்து மதம் வரண்ட பாலைவனம் போன்று சூனிய நிலையை அடைந்திருக்கும்.

வர்ண பேதங்களும், முரண்பாடுகளும் சம்பிரதாய பேதங்களையுடைய இந்துக்களெல்லாம் ஆலயத்தின் ஏக சைதன்ய சக்தியில் ஐக்கியப்படுகின்றனர். வெவ்வேறு திசையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்துக்களுடைய நாடி நரம்புகளை ஒன்றிணைத்துச் சமுதாயத்தின் இரத்தாசயங்களை ஆடெயங்கள் சுததிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தசைய மகாமகிமை பொருந்திய ஆலய கர்மங்களும், நிர்வாக முறைகளும் எவ்வளவு தூரம் இலட்சிய சுத்தியோடும், ஆத்மார்க்கத்தோடும் நடைபெறுகின்றதென்பது இன்று ஒரு விமரிசன விஷயமாயிருக்கின்றது. ஆடெயங்களில் பிராண நாடியைப் பாதிக்கக்கூடிய இவ்விஷயத்தில் சண்மூடி மௌனிகளாயிருப்பதும், அல்லது தெளிவும் சக்தியுமில்லாத அபிப்பிராயங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதும் எதிர்காலத் தலைமுறைகள் அவிசுவாசிசளாக மாறுவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. ஆலயபேற்ற நடுநாடியின் இருமருங்கிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இடசலை பிங்கலை போன்ற பெரும் சுவாசக் சலையளாகிய ஆலய குருமார்களும் தர்மகர்த்தாக்களும் தான் ஆலயச் சுடரொளியைத் தூண்டிவிடும் தூண்டுகோல்கள்.

இவர்கள் போதிய இலட்சிய சுத்தியோடும் ஆத்மார்த்தத்தோடு ஈஸ்வரார்ப்பண புத்தியோடும் ஆலய சைங்கரியங்களை நிர்வகிக்கத் தவறும் பட்சத்தில் சேத்திரங்கள் வீரையில் இரவுச் சந்தைகளாக மாறிவிடும். இதில் பரவலாகக் காணப்படும் சீர்கேடுகளைத் தகுந்த முறையில் திருத்தியமைப்பதற்கு ஆலய பக்தர்கள் சிரத்தையெடுக்க வேண்டும். தவறினால் வளர்ந்து வரும் நமது பசுமை நிறைந்த இளம் உள்ளங்களில் மதத்தைப் பற்றிய தப்பிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டு குனியவாதிகளாக மாறிவிடுவர். பக்தர்களுடைய பக்தி விஸ்வாசங்களைத் தவறான வழியில் துசுரண்டியெடுத்த ஆலயங்களை வளர்க்கப் பார்ப்பது ஆலயங்களுக்கும் மதத்துக்கும் பெருங் களங்கத்தை ஏற்

யடுத்துவதாயிருக்கும். இந்து மதத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கும் இன்னொரு அபாயமும் இருக்கின்றது.

பெரும்பாலான இந்துக்கள் கிராமப் புறங்களில்தான் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் அஞ்ஞானத்தாலும் வறுமையாலும் மதரீதியான ஐக்கியத்தையிழந்து கூறு கூறாகப் பிரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். உதிர்ந்து விழும் இத்துண்டுகளைக் கொத்தித் தின்னக் கூடிய கழுதகள் ஏற்கனவே ஆங்காங்கு கூடுகட்டி வாழ்ந்து வருவதையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். நகர மத்தியில் வசதியான நாற்காலிகளில் மாத்திரம் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் நமது மத தத்துவ சம்ஹிதைகளும், புகழ் பெற்ற மத இயக்கங்களும் ஆதரவற்று ஒளியிழந்தவரும் கிராம இந்துக்கள் மத்தியில் ஒரு கை விளக்கையாவது கொளுத்தி வைக்க முயற்சி செய்தால் இருளடைந்த அவர்களுடைய வாழ்விலும் ஒரு விடிவெள்ளி உதிக்கலாமல்லவா? தனி நபர்களை மாத்திரம் மோட்சத்திற்கனுப்பி வைக்க முயற்சிக்கின்றவர்கள் சமுதாய மோட்சத்திலும் ஒரு சிறு கண்பார்வை செலுத்தினால் சமுதாயம் மோட்சத்துக்கு அருகையுடையதாய்த் தீரும். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் இந்துக்களுடைய எண்ணிக்கை கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்திருக்கின்றதென்பது ஜமமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம். பல தலைமுறைகளாய் எங்களை நோக்கி ஒழுகி வந்த விதேசச் சிந்தனைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் இந்துக்களுடைய பாரம்பரியச் சிறப்புகளைச் சாரமாய்ப் பாதித்திருக்கின்றன. இன்னும் நாம் அதே ஒழுங்கில்தான் ஒழுகிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த அடிமைத்துவ நிலை எங்களுடைய சுயஅறிவிலும் சிந்தனையிலும் முரண்பாடுகளையும் மயக்கத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கின்றது மல்லாமல் சுதந்திரமாகிய மூல வேரையும் அறுத்து விட்டிருக்கின்றது. இனியாவது சொந்தக் கால்களில் நிற்பதற்கும், சுயமாகச் சிந்திப்பதற்கும், செயலாற்றுவதற்கும் முயற்சிக்க வேண்டும். இந்து என்று சொல்வதற்கு

வேட்கப்படும் சில பகுத்தறிவாளர்கள் காலம் மாறுவதை அறிவதில்லை. இந்துகளுடைய தாயிருக்கின்ற எதையும் நிந்தனைக் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற இந்த நவீன பலத்தறிவாளர்கள் விஞ்ஞான மண்டலத்தில் நிமிஷம் தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் மாற்றங்களை அறியாதவறி வீடுகின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஏட்டுப் பிரதிகளாயிருக்கின்ற இவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் நவீன விஞ்ஞான கூட்டங்களில் இந்துமத வேதாந்த தரிசனங்களைச் சாஸ்திர ரீதியாக நிரூபித்து வருகின்றனர் என்பதை அறிய வேண்டும். இங்ஙனம் நவீன விஞ்ஞான சித்தாந்தங்கள் வேதாந்த தரிசனங்களை நோக்கிப் பருணமித்து வருகின்ற இவ்வேளையில் விஞ்ஞான அறிவில் அரிச்சுவடிப் பாடத்தினருக்கின்ற நம்மவர்களில் பலர் மத யதார்த்தங்களில் கண்மூடிகளாயிருப்பது முழுமுட்டாள்தனமாகும்.

மத ஞானமில்லாத பெளதீக சாஸ்திரமும், பெளதீக சாஸ்திரமில்லாத மத ஞானமும் மனித சமுதாயத்தின் சரியான வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாயிருப்பதில்லை. ஆகையால் எதிர்கால உலகம் ஞான விஞ்ஞான யோகத்திலிருந்து உடலெடுத்து பழமையும் புதுமையுங் கலந்த ஒரு நவீன உலகமாயிருக்கும். இதன் அறிகுறியாக பெளத்த சுபீட்சம் நிறைந்த மேல் நாடுகள் விருந்து தங்களுடைய கலை கலாச்சாரங்களைப் புறக்கணித்து இந்து ஆத்மீகக் குருமார்களை நாடி வந்து குவியும் மேல்நாட்டு இளைஞர்களைப் பார்த்தால் இதன் தாற்பரியங்களை நீங்கள் ஊகித்தறியலாம். வளர்ந்து வரும் இளம் வயதினர்கள் தங்களுடைய ஜீவித மூலக்களை நோக்கி இறங்கிச் செல்வதற்கு இவ்வளவும் போதுமானது.

இனி எங்களுடைய வேதாந்த தரிசனங்களின் சாரம் என்ன? பரமாத்மா என்பது ஏகமான, நிலையான ஒரு சத்திய வஸ்து. அது சர்வ சராசரங்களினுடைய இருதன

குகையில் இருக்கின்றது. உள்ளேயிருப்பது போல் வெளியிலும் இருக்கின்றது. அது சலிக்கின்றது. சலனமில்லாமலுமிருக்கின்றது. எக்காரணங் கொண்டும் பிளவு படாத ஏக சக்தி எனினும் புலன்களுடைய பெளதீகானுபவங்களில் அது பலவாறாகத் தோற்றப்படுகின்றது. இதுதான் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம், நிலைபேறு, ஒடுக்கம் இவைகளுக்கு மூல காரணமாயிருக்கின்ற பரமாத்மா, இவ்வாறு பலவாறாகத் தோற்றப்படுகின்ற துவைத பாவம், ருசிக்கும் சமியாப்பாட்டுக்கும் தக்கபடி படிப்படியாக வளர்ந்து அத்வைதம் என்ற ஏகாத்மவாதத்தில் முடிகின்றது. இதுதான் வேதாந்த தரிசனம் தரும் ஏகாத்மவாத சித்தாந்தம். இது முழு மனித வர்க்கத்தை மாத்திரமல்ல, சகல ஜீவராசிகளையும் ஒரு குடும்பமாகவே இணைத்து வாழ வைப்பதற்குரிய அற்புத ஆற்றலுரியது. அமங்கலகரமான ஒரு முகூர்த்தத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குரிய சக்தி, இந்த ஏகாத்மவாத சித்தாந்தத்தைத் தவிர வேறெதற்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த இலட்சியத்தின் கீழ் ஆத்மீகத் தலைவர்களும் மதாசாரியர்களும் மதஸ்தாபனங்களுமெல்லாம் ஒன்று திரண்டு செயலாற்ற வேண்டும்.

இது விஷயத்தில் ஜனங்களை ஒன்று திரட்டி அறிவுடையவர்களாக்கித் தீர்க்கும் பொழுது சமுதாயத்தில் உடைந்திருக்கும் பிணைப்புக்களெல்லாம் இணைந்து சரியாகிவிடும். இந்து சமுதாயம் ஒருமுகப்பட்ட பெரும் சக்தியாகவே வடிவெடுக்கும். பிராமணர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பிரம்ம சிந்தனையும், சத்திரியர்களுக்கிருக்க வேண்டிய வீரமும், வணிகர்களுக்கிருக்கவேண்டிய வர்த்தக விவசாயத்திறமையும், சூத்திரர்களுக்கிருக்க வேண்டிய தொண்டாற்றும் விசால மனமும் எவரொருவரிடத்தில் இருக்கின்றதோ அவர்தான் உத்தமமான இந்து.

சுருங்கக் கூறின் இந்து மதத்தின் பல துறைகளிலும் நிலவி வருகின்ற பாகுபாடுகளும், ஆலய கைங்கரியங்

களிலும் நிர்வாகத் துறைகளிலும் வளர்ந்து வருகின்ற சீர்கேடுகளும், கிராமிய இந்துக்களுடைய பரிதாபகரமான நிலையும், மத அறிவின்மையால் இளம் வயதினர்களுக்கு கிடையில் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும் தப்பிப்பிராயங்களும், சம்பூர்ணமடையாத விஞ்ஞான அறிவால் வரும் சூனிய வாதம் போன்றவைக்கு முடிவு காணும் வண்ணம் சக்தி வாய்ந்த ஒரு மார்க்கத்தைக் கண்டறிய வேண்டியிருக்கின்றது. இதுதான் இன்றைய அவசரமான தேவையும் நோக்கமும். இந்து என்ற அபிமானமும், மனப்பூர்வமான இருதயமும் இருக்குமாகில் இதற்குரிய சக்தி உங்களிடமே இருக்கின்றது.

உங்களுடைய இருதய நாடிகளைப் பூர்வீக இருஷிகளின் இருதயத்துடன் இணைக்குக. இவர்கள் விட்டுச் சென்ற ஆத்மீகச் சுவடிகளை நன்றாகக் கற்றுணர்ந்து அதில் இரண்டறக் கலந்து விடுங்கள். உங்கள் கலை கலாச்சாரத்துக்கு முத்து மணிகளாயிருப்பவைகளைப் பேரபிமானத்துடன் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது உங்களுடைய சூக்கும சரீரத்தில் ஒரு சுதந்திரமான யதார்த்த இந்து உருவாகுவான். இந்தப் பரிபூரண சுதந்திரந்தான் ஒரு இந்துவின் பரம இலட்சியம். இதில்தான் உங்களுடைய ஐக்கியமும் திருப்தியும் சாஸ்வதமான இன்பமும் தங்கியிருக்கின்றது. இதை உணர்க. அனுபவிக்குக' வருங்கால உலகம் தனது ஆத்மாவின் குளிர்மைக்காக உங்களை நோக்கித்தான் வரப்போகின்றது. அதற்கிடையில் உங்களுடைய சொந்த கொதிவலிகளைத் தீர்த்து, ஒரு யதார்த்த இந்துவாகத் தலைநிமிர்ந்து நில்லுங்கள்.

18 கதீர்காம சேஷத்தீரம் 1

வடக்கே இமயந் தொடக்கம் தெற்கே மாத்தறை வரையினிருக்கின்ற அநேக லட்சம் பக்தர்களை அதிசயிக்கத்தக்க முறையில் கவர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற கதீர் காம சேஷத்தீரம் வழமையான ஆலய அமைப்புக்கும் நியமங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது.

அங்கு ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆலயமும், விக்கிரகமும், கோபுரமும் இல்லை. வெறும் அம்பல உருவத்தில் தோற்றமளிக்கின்ற ஆலய மண்டபத்தில் முருகனுடைய திருவுருவம் வரையப்பட்ட திரைச்சீலை தொங்க விடப்பட்டிருக்கின்றது.

இதற்கு மேல் முருக பக்தர்களுடைய மனம் கவரக்கூடிய வேறேதும் அங்கிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இரகசியம் என்ன?

வழிபடுபவர்களுடைய மனம் பக்திப் பரவசமடைவதற்கு யாதொரு வெளிக் கவர்ச்சியும் இல்லாத இத்தலத்திற்கு பக்தர்கள் தினசரி திரளாகத் திரண்டு சென்று மெய் மறந்த நிலையில் வழிபாடியற்றி வருவதின் இரகசியம் என்ன?

பார்த்து வழிபடுவதற்குரிய மூலஸ்தானத் திருவுருவமும் பூஜா விதானங்களுமில்லாத இந்தக் கதீர்காம முருகனில் அம்பல முன்றில் பாமரனும் ஆண்டியும் அரசனும் முருகா! முருகா!! என்ற அற்புத நாமத்தை உச்சரித்தவாறு தம்மை மறந்த நிலையில் வழிபாடியற்றும் தெய்வீகக் காட்சியை கதீர்காம சன்னிதானத்தைத் தவிர வேறெங்கிலும் காண முடியாது.

பக்தர்களுக்கு பக்தி நெறியைப் பற்றிய ஒரு பேருண்மை இங்கு விளங்குகின்றது. பெரும் கோபுரங்களும், மகா மண்டபங்களும்ல்ல இறைவன் வேண்டுவது.

பக்தர்களுடைய தூய்மையான இருதயம்தான் அவன் வேண்டுவது. மனிதர்களுடைய மேல் மனதிலிருக்கும் வேற்றுமைகளும், வெறுப்பும், விரக்தியும் எல்லாம் முருகன் சன்நிதியில் ஒடுங்கிவிடுகின்றன.

முத்துலிங்க சுவாமி :

ஆதி காலத்தில் கதிர்காம மலைச்சாரலைச் சார்ந்த வனாந்தரத்தில் தீபாதனர்கள் தபம் இயற்றுவதற்கு அனுகூலமான அருட்பொழிவிருந்தது, பல தேசங்களைச் சேர்ந்த யோகிகள், முனிவர்கள் இங்கு வந்து பர்ணசாலைகளை அமைத்து தபமியற்றினார்கள்.

அவர்களுக்கிடையில் மகாசித்திகள் பெற்ற முத்துலிங்க சுவாமிகள் என்ற பெரும் மகான் பிற்காலத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

தீபாவணத்தில் உயர்ந்தெழுந்த தபச்சுவாலைச் சக்தியை முத்துலிங்க சுவாமிகள் சண்முக சக்கரத்தில் ஆவாகனம் செய்து, இன்று காணும் ஆலயமிருக்கும் இடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தார். இந்த இடம்தான் மகா மகிமை பொருந்திய மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற கதிர்காமக்ஷேத்திரமாகும்.

பாத யாத்திரை :

பக்தர்கள் பாத யாத்திரையாகச் சென்று ஆலய தரிசனம் செய்யும் வழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

ஏனைய வழிகளில் சென்று வழிபடுபவர்களை விடப் பாதயாத்திரையில் செல்கின்ற பக்தர்களுக்கு அழியாத பல தெய்வானுபவங்கள் பிரத்தியட்சப்படுகின்றன. பாரத நாட்டிலும் ஈழ நாட்டிலும் நடைபெறுகின்ற பாத யாத்திரைகளில் இலங்கையின் வடபகுதியிலிருந்து கரையோரமாக இரண்டு மாத காலம் யாத்திரை செய்து கதிர்காம சந்நிதியை அடையும் பாதயாத்திரை மிகவும் சிறப்புடையது.

இவ்வளவு நீண்டகால பாத யாத்திரை வேறெங்கும் நடைபெறுவதில்லை. பக்தர்களுடைய அகம்புற மலங்களைக் கசக்கிப் பிழிந்தெறியும் இந்தப் புனித யாத்திரைக்கு ஈடு இணையான யாத்திரை வேறெதுவுமில்லை.

இந்த யாத்திரையில் பாணமையிலிருந்து கதிர்காம மாணிக்க கங்கைக் கரை வரையிலும் நடைபெறுகின்ற பாத யாத்திரை முருகனடிமைகளுக்கு கடும் ஆத்ம சோதனைக்குரிய தொன்றாகும்.

பாணமையிலிருந்து முருகனுடைய காணிக்கைப் பொருளடங்கிய அடப்பத்தைச் சிரசில் தாங்கிக் கொண்டு, ஓயாமல் திருமுருக நாமத்தை உச்சரித்தபடி சந்நியாசி மலை உகந்தை, வாகர வெட்டை, நாவல்மடு, கூமுனை, வியாளை, கட்டசமம் முதலிய பொருள் செறிந்த பெயருடைய வனப் பிரதேசங்களைக் கடந்து கதிர்காமக் கந்தனை சென்றடைகின்றனர்.

கொடூரமான வன விலங்குகளுடைய பெரும் உபத்திரவம் நிறைந்த இப்பிரதேசம் சுமார் எழுபது மைல் தூரமுடையது. இங்குதான் யாத்திரை செய்கின்றவர்களுடைய பக்தி விசுவாசங்களைச் சோதனை செய்கின்ற அற்புத சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன.

ஐந்து அல்லது ஆறு நாட்களுக்கு நீடிக்கின்ற இந்த யாத்திரை தான், யதாரததயான பாத யாத்திரை.

இந்த நாட்களில் அடியார்களுக்குக் கிட்டுகின்ற தெய்வானு பவங்கள் அனந்தம்.

நடுக்காட்டில் எதிர்ப்படும் காட்டு மிருகங்களின் தொல்லைகள், சில சந்தர்ப்பங்களில் பெருமழை, பெரும் புயல், காட்டில் திசை மாறிச் செல்லுதல், நோய்வாய்ப்பு படுதல் போன்ற அபாயங்களிலிருந்து ஸ்ரீ முருகன் தோன்றாத் துணையாய் நின்று தன்னடியார்களை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறான் என்பது வர்ணனைக்கு அடங்காது.

யாந்திரையின் பல கட்டங்களிலும் மனிதனுடைய சிறுமையையும், இறைவனுடைய பெருமையையும் உணர்த்தக் கூடிய பல சம்பவங்களை முருகன் நிகழ்த்திக் காட்டுகின்றான்.

முருக தரிசனம்

திருமுருகனுடைய கடும் சோதனைகளைச் சகித்தும் உணர்ந்தும் வழித்துணையாய் வருகின்ற முருகனுடைய திவ்ய சக்திகளைக் கண்டு களித்தும் யாததிரிகர் கூட்டம் கதிர்காம சந்நிதியை அடைகின்றது.

இரண்டு மாத காலம் தொடர்ந்து செய்த தவயோக பாத யாத்திரையின் முடிவில் வினைப்பயன் தீர்ந்த உணர்வுடன் புது ஜென்மங்களாய்க் கதிர்காம சேஷத்திர சந்நிதியில் முருக தரிசனம் செய்கின்றது.

19. கதிர்காம சேத்திரம் II

சகடம் போன்ற வாழ்க்கையில் எதுவும் நிலையாம் நிற்பதில்லை. மாறி மாறி வரும் மாரியும், கோடையும்

போன்று சுக துக்கங்களும் வந்தும் போய்க்கொண்டும் இருக்கின்றன. இது பிராராப்த நியதி.

மனிதர் எவ்வளவு விழிப்பாயிருந்து, கருமங்களாற்றிய பொழுதிலும், சில சந்தர்ப்பங்களில் தன்பங்களும் கஷ்டங்களும் ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாக வந்து, செய்வதென்ன வென்று தெரியாமல் தடுமாறி தளர்ந்து போகும் நிலை வருவதுண்டு.

மனிதன் தனது சக்தியும் தன்னறிவும் இழந்து, மனக் கலக்கத்துடன் வாழ வேண்டிவரும்பொழுது, புத்துணர்வுக்கும் மனச்சாந்திக்குமாக ஒரு புகலிடம் தேவைப்படுகின்றது.

புகலிடம்

அந்தப் புகலிடங்கள் தான் நமது மத கேந்திர ஸ்தானங்களாகிய ஆலயங்கள்.

பாலைவன சஞ்சாரிகளுக்கு பாலைவனத்தில் தென்படும் பசுந்தரைகள் போன்று, ஜீவித யாத்திரையில் களைத்து தளர்ந்து போகின்றவர்களுக்கு குளிர்மையூட்டி அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மீண்டும் ஒருமுறை தன்னம்பிக்கையும் உயிரோட்டமும் உண்டாக்குகின்றன ஆலயங்கள்.

இவ்விதமான மகா மகிமை பொருந்திய ஆலயங்களில் அதிபிரசித்தமானது திருமுருகின் அருள் கதிரொளி ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் கதிர்காம கோபுத்திரம்.

பல்லாண்டுகளாக உத்தம தவயோகிகளின் தவச்சுவாலைகளாலும், தன்னையே தஞ்சமென்றெண்ணி வரும் தன்னடியவர்களுடைய பக்தி உணர்வலைகளாலும் உருவேறி நிற்கும் அந்த ஆலய சன்னிதியை நோக்கி இன்னும் எண்ணற்ற பக்தர்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

மனமுருகி தரிசனம் செய்கின்றவர்களுக்கு தரிசன சுகமும் கிடைக்கின்றது.

ஷ்ணைராய் எங்கிருந்து எவர் எந்த வேஷத்தில் வந்தவராகிலும் சரி, மண்ணில் கவந்திருக்கும் ஈர்ப்புச் சக்தி போன்று அருள் காந்த சக்தி கவந்திருக்கும் கதிர் காம சன்னிதான முன்றலில் காலடி வைத்ததும் ஷ்ணைமெல்லாம் தீர்ந்து புத்துயிர் பெறுகின்றனர்.

புலன்களைக் கவரக்கூடிய வெளிக் கவர்ச்சிகளொன்று மில்லாத அம்பலத்தில் மறை பெருளாகவே மறைந்திருந்து ஞானம் செங்கதிர் வீசிக் கொண்டிருக்கும் ஞானக் கனியாகிய சேவலனை ஒருமுறை உருகி நினைந்தாற் போதும் பலமுறை செய்த பாபங்கள் எல்லாம் உருகிவிடும்.

திருமுருகனாலயத்தைச் சுற்றிக் கிடக்கும் மணற் புழுதியில் அங்கம் பட உருண்டு வருகிறவர்களுடைய அங்கத்தால் செய்த பாபங்கள் எல்லாம் தேய்ந்து தீர்கின்றன.

மருந்தாலும், மந்திரத்தாலும் தீராததெல்லாம் அங்கு தீர்த்து விடும். இப்புனித பூமியில் நின்றும், இருந்தும், படுத்தும் தியானிக்கின்றவர்களுடைய மனத் துயரமெல்லாம் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் நொடிப் பொழுதில் மறையும்.

பாத யாத்திரை

வட மாகாணத்திலிருந்து முருக பக்தர்கள், சுமார் இரண்டரை மண்டல காலம் விரத, நோன்புகளுடன் பாத யாத்திரை செய்து கதிர்காம ஆலயத்தை அடைந்து வழி பாடியற்றும் தியாகபூர்வமான ஒரு பக்தி நெறி வேறெங்கும் காண முடியாததும், கதிர்காம முருகனுடைய ஏக சைதன்ய சக்தியால் மாத்திரம் உருவாகிய ஒரு பெரும் சாதனையுமாகும்.

பாத யர்த்திரையில் பங்கு கொள்ளும் பக்தர்கள், வைகாசிப் பூரணையன்று வற்றாப்பளை அம்பாள் ஆலயத்தில் ஒன்று சேர்ந்து அன்றைய தினம் அங்கு நிகழும் பொங்கல், பூஜைகளில் பங்கெடுத்து அம்பாளை வழிபட்டு அங்கிருந்து யாத்திரையை ஆரம்பிக்கின்றனர்.

கரையோரமாகச் செல்லும் இந்த ஸதல யாத்திரைக் காரநுக்கு வழிநெடுகிலும், வேளாவேளைக்கு அமுதும், தான தருமங்களும் குறைவில்லாமல் கிடைக்கின்றன.

பொத்துவில் வரையிலும் இது நடைபெறும். பொத்துவிலிருந்து புறப்பட்டு சின்னக் கதிர்காமம் போலக் காட்சியளிக்கும் உகந்தைமலை முருகனை வழிபட்டு, அங்கிருந்து அடர்ந்த வனங்கள் வழியாய், கொடியேற்றத் தினத்தில் கதிர்காமம் சென்றடைகின்றனர்.

யாத்திரையின் பயன்

இந்தப் புனித யாத்திரையின் பயனாகத் தீராத கர்ம வியாதிகள் தீர்ந்தவர்களையும் நீண்ட கால கிரக பீடைகளாலும் கடுந்துன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுடைய துயரம் தீர்ந்து, உடலாலும் உள்ளத்தாலும் சுகத்துடன் வாழ்கின்றவர்களையும் நேரில் பார்த்திருக்கின்றோம்.

இரண்டு மண்டல காலத்திற்கு மேல் நீண்டு நிற்கும் இந்தப் பாத யாத்திரையின் மகா விரதம் கதிர்காம மாணிக்க கங்கையில் தீர்த்தமாடுவதுடன் முடிவடைகின்றது.

தான் இதுவரை காலம் தூக்கித் திரிந்து வந்த வினைப் பொதிகளை ஸ்ரீ முருகன் திருமலரடியில் சமர்ப்பணம் பண்ணி, களை தீர்ந்தவராய் உள்ளக் களிப்புடன் வீடு திரும்புகின்றனர்.

ஞான மார்க்கத்திற் சென்று தம்மைக் கடைத் தேற்றிக் கொள்ள முடியாத பாமர மக்களுக்கு கதிரமலைக் கந்தன்

தனது பெருங்கருணையால் இவ்வாறொரு, இலகுவான வழியைக் காட்டி பேரருள் பொழிந்து வருகின்றான்.

இதை உணர்ந்து அவனது அருளமுத மழைத் தூறலில் நனைந்து சென்று ஜென்ம கிலேசங்களைத் தீர்த்து கடைத் தேறுவீர்களாக.

20. சன்மார்க்க சுகம்

சீறந்த ஒரு ஜீவித லக்ஷியம், ஈஸ்வர பக்தி, சரீர சுகம், மனக் கட்டுப்பாடு, நித்திய கருமங்களில் ஒழுங்கு, ஹிருதய சுத்தி, கரும சுத்தி, குடுப்ப ஐக்கியம், இந்த எட்டும் ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் அமையுமானால் அவருடைய வாழ்க்கையும் அமிர்தம் உண்டு வாழும் அமிர்த பக்ஷணிகள் போன்று அமிர்தமயமாயிருக்கும்.

ஜீவகாருண்ணியம், எவரோடும் மரியாதையுடன் பழகதல், தான தருமங்கள் செய்தல், பொது சேவைகளைப் ப்லேச்சையில்லாமல் மனப்பூர்வமாகச் செய்தல், எக்காரணங் கொண்டும் அயலவரை வெறுக்காதிருத்தல், சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதிதான் நாங்களும் என்ற பாவனையுடன் வாழ்தல், அவசியமில்லாத விருந்துபசாரங்களில் கௌரவத்திற்காகப் பங்குபற்றுவதைத் தவிர்த்து அத்தகைய விருந்துபசாரங்களைத் தாங்களும் செய்யாதிருத்தல் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பொறுமையை இழக்காமல் காரியமாற்றுதல், சூழ்நிலைகளின் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு லக்ஷியமும் கொள்கையும் அடிமைப்பட்டுப் போகாத மனத்திடம், உலகத்தவர்களுடைய இகழ்ச்சி, புகழ்ச்சிகளுக்குச் செவி சாய்க்காதிருத்தல், காரியம் செய்யுமுன் நிதானமாகப் பலமுறை சிந்தித்துத் தெளிவுபடுத்திச் செய்தல், இயன்ற

ளவில் கடன் படாதிருப்பதும், படுவதாகில் தனது தகுதிக்குட்பட்டுப் பெறுதல்.

எப்பொழுதும் நல்லவர்களுடன் சகவாசம் செய்ய வேண்டும். எல்லாவற்றிலும் சந்தேகம் கொள்வதும், மற்றவர்களைக் குறை கூறுவதும், கண்டதிலும் கேட்டதிலும் குறை குற்றங்களைப் பார்ப்பதும் அறவே ஒழிக்கப்பட வேண்டும். கொடுக்கல் வாங்கல் விஷயங்களில் நாணயமாய் நடக்க வேண்டும். மனக் கொந்தளிப்பாயிருக்கும் பொழுது எந்த ஒரு காரியத்தையும் முடிவு செய்யாமலிருப்பதும், மற்றவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களில் சவிரக்கத்துடன் நடந்து கொள்வதையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். செய்யும் செயலின் பலாபலனை எண்ணியெண்ணிக் கொண்டிராமல் இறைவனையே தஞ்சமெனக் கொண்டு செயற்படுவதும், உதிக்கும் எண்ணங்கள் எதுவாயினும் சரி இறையுணர்வோடு கலந்து வருமளவிற்குத் தெய்வ பக்தியை ஆழமாக்க வேண்டும். இவைகளை அன்றாட வாழ்விற்கு கடைப்பிடித்தொழுகினால் நிஜமான மனச் சுகத்துடன் ஐஸ்வரியமாய் வாழலாம்.

தேகப் பயிற்சி:

ஒருவர் தனது சுய கருமங்களைச் சரிவரச் செய்வதற்குச் சரீரம் அதி பிரதானமாயிருப்பதால் அதனை ஆரோக்கியமாய் வைத்திருக்க வேண்டும். சரீர சுகமில்லாதவர்களுடைய ஜீவிதம் கிலேசகரமாயிருக்கும். உணவு, உறக்கம், தொழில் தேகப் பயிற்சி, மனப் பயிற்சி இவைகளை ஒழுங்குபடுத்திச் செய்வதால் ஆரோக்கியமான நீடித்த ஆயுள் கிடைக்கும். மற்றைய தேகப் பயிற்சிகளைவிட யோகாசனப் பயிற்சிகள் சிரேஷ்டமானவை. சரீரம், மனம், புத்தி, பிராணன் இவைகளைச் சுத்திகரித்து ஒன்றிணைந்து ஒழுங்காக இயங்கச் செய்வதற்கு இதற்கிணையான பயிற்சிகள் வேறெதுவுமில்லை. இது மனிதனிலிருக்கும்

ஆற்றல் சக்தியை அதிகரிப்பிக்கும். ஒடுங்கியிருக்கும் சைதன்யிய சக்தி வெளியில் தோன்றிச் செய்யும் செயலுக்கு அபூர்வமான சக்தியளிக்கும் தனியாற்றல் யோகாசனங்களிற்குண்டு. இருக்கும் நோய்களைக் குணப்படுத்தி நோய்த்தடுப்புச் சக்திகளையும் கூட்டும். குரு மூலம் கற்றுச் செய்க.

உணவு:

உண்ணும் உணவுக்கும் மன உணர்விற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருக்கின்றது. மனச் சுகம்; சாந்தம்; தீர்க்காயுள்; ஸ்திர புத்தி; மனத் தைரியம்; சகன சக்தி; நோய் தடுக்கும் சக்தி என்பன உண்ணும் உணவைப் பொறுத்துள்ளன. இருதயத் துடிப்பு, நாடித் துடிப்பு, இரத்தோட்டம் என்பன சீராகச் செயற்படுவதற்கும் உணவு முக்கிய காரணமாயிருக்கின்றது. இத்தகைய பெரும் நன்மைகளுக்கு மற்றெல்லா உணவுகளையும் விடத் தாவர உணவு மிக விசேஷமானது. மத்தியான வேளைகளில் அரை வயிறு உணவினாலும், காற்பங்கு நீரினாலும், மீதிப் பாகம் காற்றினாலும் நிரப்பப் படுவதுதான் சீரான உணவு நியமம். தேகத்தினிருக்கும் இயற்கையான சக்திகளை வீண விரியச் செய்யாமலிருந்தால் குறைந்தளவு உணவினாலேயே நல்ல ஆரோக்கியமாயிருக்கலாம். காலை மாலைகளில் மிகக் குறைந்தளவு உணவும் கூடுதல் நீரும் பருகுவது சிறந்த நன்மை பயக்கும்.

பசுவின் நெய், தேன், மோர், ரசம் இவைகளைத் தினசரி உணவில் அளவாகச் சேர்த்துக் கொண்டால் அநேக நன்மைகளைப் பெறலாம். பசுவின் நெய் நல்ல ஞாபக சக்தியைத் தரும். கிரகிக்குந் தன்மையை அதிகரிப்பிக்கும். புத்தி வளர்ச்சிக்கு விசேஷமானது. அன்றாடம் சரீரத்தில் சேரும் விஷக் கிருமிகளைக் கொல்லும். மன மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும். சாப்பாட்டுத் தன்மைக்குத் தக்கபடி ஒரு கரண்டிக்கு மேற்படாமல் மத்தியான உணவில் முதல்

சாதத்தில் கலந்துண்ணவும். நெய்யை அவ்வப்போது உருக்கி உபயோகிக்க வேண்டும்.

தேன்:

இதில் இரும்பு போன்ற அநேக உலோகச் சத்துக்கள் தாராளமாயிருக்கின்றன. அனேக நோய்களைச் சுகப் படுத்தும் ஔஷதத் தன்மையுடையது. தேனில் போட்டு வைக்கப்படும் பொருட்கள் நீண்டகாலம் கெட்டுப் போகாமலிருப்பதிலிருந்தே இதன் மகிமையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். பதினைந்து துளி எலுமிச்சம் பழம் பிழிந்து வடித் தெடுத்த சாற்றில் இரண்டு தேக்கரண்டி தேனைக் கலந்து இரு வேளை பருகி வந்தால் ஹிருதய ரோகத்திற்கு நன்று, நாடித் துடிப்பைச் சீராக்கி விடும். காலையில் எழுந்தவுடன் உள்ளங்கையில் சிறிதளவு தேனை விட்டு நக்கிச் சாப்பிட்டு வந்தால் அனேக குடல் வியாதிகள் நீங்கும். நீரிற் கலந்தும் மற்றும் உணவுகளுடன் கலந்தும் சாப்பிடலாம். ஆத்ம சாதனைக்கு அனுகூலமானது,

மோர்:

வெண்ணெய்யை நீக்கி எடுத்த மோரை நீரில் கலந்து உணவின் கடைசிப் பகுதியில், உணவுடன் கலந்தோ அல்லது தனியாகவோ உபயோகித்து வந்தால் இரைப்பை ஒழுங்காக இயங்கும். தீபன சக்தியை உண்டாக்கும்.

ரசம்:

தினசரி இரத்த நாளங்களிற் சேரும் கொழுப்பைக் கரைத்து, இரத்த ஓட்டத்தைச் சமப்படுத்தும். இரத்த அழுக்கம் வராது. கடைசி உணவுடன் கலந்தோ கலக்காமலோ உபயோகிக்கலாம். நெய், தேன், மோர், கீரை இவை நான்கும் இராக்காலங்களில் உண்பது நல்லதல்ல. முளை கட்டிய பாசிப் பயற்றைப் பச்சையாகவோ தேன் கலந்தோ பாவிப்பதும், எள்ளும் பேரிச்சம் பழமும் சேர்த்து திடித்த உருண்டைகளை உண்டு வந்தால் அதிக போஷக

சத்தும் ஊட்டச் சத்தும் கிடைக்கும். கிழங்கு வகைகளை விடக்காய் பிஞ்சுகள் கூடுதலான சத்து நிறைந்தவை.

வாரம் ஒருமுறையாவது உச்சியிலிருந்து பாதம் வரை எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்வது சொல்லரியநன்மை களைத் தரும். பொன்னாவரசுப் பூ அல்லது சமூலம் அவித்த நீரை நாள் தோறும் பருகி வந்தால் இரத்த விருத்தி உண்டாகும். தாகம் தணியும். நீரிழிவு வியாதிகளுக்கு மிகவும் நன்று. தேக சாந்தியைத் தரும். இரவு படுக்கைக்குப் போகும் முன் குளிர்ந்த ஜலத்தில் பாதங்களை நன்றாகக் கழவிச் சுத்தப்படுத்தித் திரிபலாதி சூரணத்தை ஒரு கழஞ்சளவு சர்க்கரையிற்குழைத்துச் சாப்பிட்டுப் படுக்கவும். இது அனேக நோய்களைக் கண்டிக்கும். மல சோதனையைச் சரிப்படுத்தும். வாத பித்த கப தோஷங்களைத் தீர்த்து உழைச்சல், பிடிப்பு, வலிகளொன்றுமில்லாமல் தேகம் சுகமாயிருக்கும். எளிதான இம்முறைகளை அனுசரித்து வாழ்ந்தால் நோய்கள் குறைந்து நீடித்த ஆயுளுடன் சுகமே வாழலாம்.

உறக்கம்:

எண்ணற்ற எண்ணங்களின் தாக்கத்தால் சளைத்துப் போன மனம் தானாகவே மேற்கொள்ளும் ஒரு குறுகிய ஓய்வு காலந்தான் உறக்கம். எவ்வளவு நேரம் உறங்க வேண்டுமென்பதை விட, எப்படி உறங்கியதென்பதுதான் முக்கியம். கனவும் மன அலட்டலுமில்லாமலிருந்தால் குறைந்த நேர உறக்கம் போதுமானது. உறக்கத்திலிருந்து விழித்தால் புத்துணர்வும் அமைதியும் சந்தோஷமுந் தோன்றுமேயாகில் அதுவே திருப்திகரமான நல்லுறக்கம்.

தொழில்

தொழிலில் ஏற்றத் தாழ்வுகளில்லை. ஜன்ம வாசனைக் கேற்றவாறு எத்தகைய தொழிலாயினும் சரி அதனைச் சய தர்மமாகவே ஏற்க வேண்டும். லாப நஷ்டங்களுக்கு

முக்கியத்துவம் கொடாமல் தொழிற் கடமைகளை அந்தரங்க சுத்தி, பொறுப்புணர்ச்சி, பலாபலனில் பற்றுதல் வைத்துப் பழகாமலிருத்தல் போன்ற நெறியான வழிகளைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து வந்தால் எத்தொழிலும் உத்தமமானதேயாகும்.

குடும்பம்

ஒரு குடும்பத்தின் சகல ஐஸ்வரியங்களும் அக்குடும்பத்தின் ஐக்கியத்தில் தங்கியிருக்கிறது. குடும்பத்தில் உள்ளவர்களும் பிளவிருக்குமேயானால் குடும்ப வளர்ச்சியும் சந்தோஷமும் குன்றி விடும். முயற்சிகள் வீணாகும். சதா ஒரு சின்னப் போர்க்களம் போன்ற நிலை உருவாகும். நாக வேதனைதான் நித்திய அனுபவமாயிருக்குமாகையால் இல்லற ஐக்கியத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பது அவசியம். பெண்கள் பெண்களுக்கிருக்க வேண்டிய பெண்மைக் குணத்துடனும், ஆண்கள் ஆண்களுக்கிருக்கவேண்டிய புருஷ தருமத்துடனும் குடும்பத்தை நடத்துவார்களாகில் ஐக்கியம் நிலைக்கும் அவ்வப்போதிருக்கும் மனோபாவத்தை அன்னியோன்னியம் உணர்ந்து சகிப்புத் தன்மையுடன் நடந்து கொண்டால் குடும்பப் பிரச்சனைகள் ஒரு போதும் தோன்றா. சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் நடைமுறைகள் தெளிவாகவும் ஆத்மார்த்தமாகவும் இருக்க வேண்டும். குடும்பத்தின் ஐஸ்வரிய தேவதையை ஆகர்ஷணம் செய்தெடுக்க வேண்டியது லக்ஷ்மியின் பிரதிருபங்களாகிய பெண்களாகையால் அவர்கள் மிகப் பொறுமையுடனும், களங்கமற்ற அன்புடனும், இருதய சுத்தியுடனும் எல்லாவற்றிலும் இணங்கியும் இணைந்தும் குடும்பத்தை நடத்த வேண்டிய முக்கிய பொறுப்பு அவர்களிடமிருக்கின்றது. ஒரு குடும்பத்தில் சுகமும் திருப்தியும் ஸ்ரீதேவிகளாகிய பெண்களுடைய பாவன இருதயத்தில் தான் தங்கியிருப்பதாகையால் அவர்களைப் பூஜிக்கத் தக்கவர்களாகவே கருத வேண்டும். குடும்பம் முழுவதும்

ஒரே இலட்சியத்தின் கீழ் இணைவதுடன், நியாயமான முயற்சியாற் கிடைக்கும் ஊதியத்தில் பரிபூரண திருப்தியுடனும் வாழ வேண்டும். இவ்வாறான இல்லற தர்மத்துடன் வாழும் இல்லம் அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களின் விளைநிலமாகவே இருக்கும். ஒரு நல்ல குருவின் துணையை நாடி வாழ்வது மிக நன்று.

குழந்தைகள்

குழந்தைகள் நல்லவர்களாக வளர வேண்டுமென்றால் பெற்றோர்கள் நல்லவர்களாகவே வாழ வேண்டும். பூர்வ ஜென்ம வாசனைகள், பெற்றோர்களின் குண விசேஷங்கள், சகவாசம் இவை மூன்றும் சேர்ந்துதான் ஒருவருடைய வாழ்க்கை நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. இதைக் கருத்தில் வைத்துப் பிள்ளைகளை வளர்க்க வேண்டும். திருத்த வேண்டிய இடத்தில் சாம, தான, பேத, தண்டங்களைக் கிரமமாயும் சாதூரியமாயும் உபயோகிக்க வேண்டும். அவசர புத்தியும் கோபமும் வளர்ப்பு முறையில் ஆகாது. வயதையும் பருவ வித்தியாசத்தையும் கருத்திற் கொண்டு அதற்கேற்ற முறையில் மிக நிதானமாகவும் கரிசனமாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். எப்பொழுதும் நல்ல சகவாசத்திற்குரிய சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். சரீர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடும் உணவுகளைக் கொடுக்காமல் வளர்ப்பது நல்ல குணங்களை வளர்க்கும். எல்லா வற்றையும் விட ஒழுக்கந்தான் சிறந்ததென்ற கருத்தில் குழந்தைகளை வளர்ப்பது அதி முக்கியமானது.

தினசரி கருமங்கள்

குறைந்த பட்சம் காலை யில் நாலு மணிக்காவது எழுந்திருக்க வேண்டும். படுக்கையிலிருந்தபடி சிறிது நேரம் மானசீகமாக இறை வணக்கம் செய்க. செய்த பின் இரு நாசியிலும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சுவாசத்தைக் கவனிக்குக. நாசியில் கை வைத்துப் பார்த்தால் ஒன்றில் கூடுதலாகவும்

மற்றதில் குறைவாகவும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதை அறியலாம். கூடுதலான சுவாசம் ஓடும் நாசியின் பக்கமிருக்கும் கன்னத்தில் அதே பக்கமிருக்கும் கையால் கொஞ்ச நேரம் மிருதுவாய்த் தடவிக் கொடுக்கவும். தடவி முடிந்த பின் அதே பக்கமிருக்கும் கால் பெருவிரலை நிலத்தில் ஊன்றி எழுந்து சென்று ஒரு கிண்ணம் குளிர்ந்த ஜலத்தைப் பருகவும். யோக ரகசியமாகிய இப் பெருங் கிரியை மனதிலும் சரீரத்திலும் ஆச்சரியகரமான நற்பலனை விளைவிக்கும்.

சகல விக்கினங்களையும் தீர்த்துக் கடமைகளில் வெற்றியைத் தரும். அதற்குப் பின் மலசல மோசனஞ் செய்து பல் துலக்கி யோகாசனப் பயிற்சிகள் செய்க. இது செய்ய முடியாதவர்கள் சிரசிலிருந்து பாதம் வரை ஒரே பாங்கில் சாவகாசமாய் உடலை நன்றாகத் தேய்த்து விடவும். குழந்தைகள், கர்ப்பினிகள், நோயாளிகள், வயோதுபர்கள் யோகாசனப் பயிற்சி பெற்றவர்களின் உபதேசப்படி செய்ய வேண்டும். ஆசனப் பயிற்சி முடிந்து ஐந்த நிமிஷங்களுக்குப் பின் வழமையாய்க் குடிக்கும் ஏத்தனும் பானங்களைக் குடித்துக் கொஞ்சம் ஓய்வாயிருந்த பின் ஸ்நானம் செய்யவும். ஸ்நானம் செய்ய முடியாதவர்கள் ஈரச்சீலையால் துடைத்துச் சுத்தஞ் செய்து பூஜை அறையிலிருந்தால் அல்லது சுத்தமான வேறேதும் ஓரிடத்தில் அமர்ந்திருந்து இறைவழிபாடியற்றித் தகுதிக்கும் நேரத்திற்குந் தக்கபடி பிராணாயாமம், ஜெபம், தியானம் முதலியன செய்க. இவைகளை அவரவர்களுடைய குரு மூலம் கற்றுக் கொள்க. சாதனைகள் முடிந்த பின் தன் தன் நித்திய கடமைகளைச் செய்யத் தொடங்கவும். மாலையிலும் நேரத்துக்குத் தக்கபடி இறை வணக்கம், ஜெபம், தியானம், செய்க. ஜெபம், தியானம் செய்ய இயலாதவர்கள் தேவார திருவாசகங்கள் அல்லது பஜனைப் பாடல்களை மனமுருகிப் பாடி வழிபாடு செய்க. வழி

பாடும் சாதனையும் எதுவாயினுஞ் சரி, செய்வது உங்க ளுடைய ஆத்மாவைத் தொடும் வண்ணம் மனமுருகிச் செய்க. தினசரி கடமைகளின்போது அடிக்கடி இறைவனை நினைவு கூருக. காமத்தை மாணசீகமாய் உச்சரிக்குக. படிப் படியாக வாழ்க்கையின் எல்லா வசங்களிலும் சதா இறைவ னுடைய சிந்தனை சகஜமாய் வருமளவிற்குச் சிந்தனையை எ ளர்த்தெடுக்குக. மெல்ல மெல்ல உங்களுடைய முக்கரணங் களையும் அது மயமாக்கி விடுக. உங்களுடைய விசுவாசத் திற்கும் ஆறுதலுக்கும் இறைவனைத் தவிர வேறொன்றும் இவ்வுலகத்தில் இல்லையென்ற போதத்துடன் அந்தத் திவ்ய சக்தியில் இணங்கிச் சேர்க. இவ்விதம் உங்களை நீங்களே உயர்த்திக் கொள்வீர்களாகில் எந்த ஒரு வாழ்க் கைத் தருமத்தின் கீழ் வாழ்வதாயினும், ஜாதக பலன் எவ்வாறிருந்த போதிலும் எல்லாம் அனுகூல சுகமுடைய தாய் அமையும், இறுதியில்மாயா சக்தியின் கெடுபிடியிலிருந்து நீங்கி, முக்தராய்த் தொல்லைகளற்ற சாசுவதமான இன்பத் துடன் ஜீவித கருமங்களை முடிக்கலாம் சாதாரண வாழ்க்கைத் தருமங்களைப் புறக்கணிக்காத இந்த எளிதான ஜீவிதச் சிரமங்களை அனுசரித்து வாழ்ந்து உங்களைத் தெய்வ தரிசனம் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவராக்கித் தீர்க்குக!

திருக்கோணேஸ்வரம் சுவாமிகளுடைய ஞானாலயம்

1946ம் ஆண்டு தொடக்கம் சுவாமி கெங்காதரானந்தாஜி அவர்கள் திருக்கோணேஸ்வரத்துடன் ஆதீகத் தொடர்பு வைத்திருந்தார். அப்போது வெள்ளை உடை தரித்திருந்தார். வேட்டி உடுத்து ஒரு வெள்ளைத் துண்டினால் உடலைப் போர்த்தியிருப்பார். உடை வெள்ளையாய் இருந்ததுபோல உள்ளத்தையும் வெள்ளையாக்குவதற்காக அடிக்கடி கோணேஸ்வரத்திற்குப் போய் எவருடனும் தன்னைச் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளாமல் கோணேசப் பெருமானோடு பந்தப்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஒதுக்குப்புறமாக ஒதுங்கியிருந்து தியானம் செய்வார். கோணேஸ்வரத்தில் மனமொடுங்கக் கூடிய தனி இடங்களுண்டு. மனத்தை ஒடுக்கக்கூடிய சர்வ வல்லமையுள்ள ஒப்பற்ற தலைவனும் அங்கு சாந்நித்தியம் கொண்டிருக்கிறார். ஆதலால் தனி இடத்திலிருந்து பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிக்கொள்ளும் பயிற்சியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் சாதனையால் ஏனையோருக்கு ஆலயமாயிருந்த கோணேஸ்வரம் சுவாமி கெங்காதரானந்தாஜி அவர்களுக்கு ஞானாலயமாயிருந்தது.

பண்டிதர் இ. வடிவேல்.

15, வித்தியாலயம் லேன்,
திருக்கோணமலை.
27-2-1990.

சிவமயம்

திருக்கோணேஸ்வரத்தில் மாதுமை அம்பாள் சமேதரா கக் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் இடம்.

“கோயிலும் சுணையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோண மாமலை”

எம்பெருமான் திருவருளால் திருகோணமலைப் பெருந் தெருவில் சிவயோக சமாஜம், கன்னியாவில் நடேசர் கோயில், பாண்மதவாச்சியில் சமாச வயல் ஆகியவற்றினைப் பொதுமக்களின் ஆத்மசாதனைக்காக ஒழுங்குபடுத்தி மிகவும் அடக்கமான முறையில் உலகளாவிய ஆழமான ஆத்மீக சேவை செய்து வரும் மகாயோகி யுக புருஷர் ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தாஜீ அவர்கள் ஆவர். 1958 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் திருமலை விடயங்களை சுவாமிகள் நன்கறிந்தவர் ஆவர்.

கோணேசப் பெருமானின் குடமுழுக்கு மலரில் சுவாமி களின் அருள்வாக்கு ஆலயம் என்னும் கட்டுரையாக உருப் பெற்றது.

இதனைத் தனியாக அச்சிட்டு ஆத்மீக அன்பர்களுக்கு வழங்கத் திருவருள் கைகூடியது. யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகமும்.

அஸத்தோ மா ஸத்கமய
தம ஸோ மா ஜீயோதிர்கமய
பருத்தியார் மா அம்ருதம்கமய

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

வே. நா. சிவராசா

20-3-1990.

ஞா—7

ஆலயம்

சமயம் கோவில் குளங்களெல்லாம் வேண்டாம். இதெல்லாம் மக்களைச் சுரண்டி வாழ்வதற்கு ஒரு சில பிற்போக்குவாதிகளால் செய்து வைத்த சூழ்ச்சிகள். சமூக முன்னேற்றத்திற்குச் சமயம் பெரும் இடைஞ்சலாக இருக்கின்றபடியால் இந்தச் சமயக் குப்பையிலிருந்து மக்களை விடுதலை செய்யவேண்டும். இவ்விதமெல்லாம் ஜடவாதம் செய்யும் கட்சிகளின் செல்வாக்குப் பெருகி வருகின்றது.

“ஈசனுக் கன்பில்லார் அடியவர்க்குமன் பில்லால்
எவ்வுயிருக்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பில்லார்”

என்ற சிவஞான சித்தியாரின் பாடலின் கருத்தை உணராதவர்களின் சகோதரத்துவம், சமத்தவம், சமதர்மம், பஞ்சசீலம், முதலியன என்னிலைப்பட்டதோ? இன்னும் சில கோஷ்டிகள் ஆலய சீர்திருத்தத்தின் பெயரால் என்னென்னவோ சொல்லிக் கொண்டு இருக்கின்ற ஆசாரத்தையும் கெடுத்து அனாச்சாரத்தைப் புகுத்தப் பார்த்துக் கின்றது. நடடகல்லும் பேசுமோ என்ற கூற்றின் உட்பொருள் தெரியாமல் வாசாளுமே பேசி ஆலயம் புகாமல் கற்பனா உலகில் பிராணத்தியாகம் செய்கின்றவர்களைப் பற்றி என்னவென்று சொல்வது. இன்னொரு சாரார் மதம் மயக்கும் மருந்தென்று சமயத்துக்கு ஒரு பரிபாஷை செய்திருக்கின்றனர். சமயத்துறையில் ம த த் தி ற் கு த் தர்சனம்' என்று சொல்லுவதுண்டு. தர்சனம் என்றால் பார்சகப்படுவது என்று பொருள். உள்ளதை உள்ளபடி பார்த்தறிவது சமயம். யதார்த்தத்தை அறிவதே அறிவு.

மற்றையவையெல்லாம் பொய்யறிவு. நமக்கு வரும் சங்கடமெல்லாம் பொய்யறிவின் விளைவு. எனவே மயக்கந்தெளிந்து உள்ளதை உள்ளபடி அறிய உதவுவது ஏதோ அது மதமெனப்படும். சிலர் பக்தியானது பயத்தினால் பிறந்த ஒரு மனக்கோளாறு என்று முடிவுகட்டி பக்தியின் ஆராய்ச்சியை அத்துடன் நிறுத்திவிட்டனர். பயத்தினால் உலக மகாயுத்தம் முனுவதைவிட இறை அச்சத்தினால் பக்தி பிறந்து அன்பினால் பிணைக்கப்பட்ட ஏக சமூக வாழ்வு உத்தமமாசுதன்றோ? "நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்" என்று பக்தி பெருகிப் பயமற்ற பெரியாராகிய நாவுக்கரசர் பாடியிருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லைப்போலும் பக்தி பிறந்தால் பயம் பிரியமென்ற தத்துவம் நவீன உளநூல் ஆராய்ச்சியாளர்களின் புத்திக்கு அகப்படுமோ என்பது சந்தேகம். அச்சமும் பயமுமற்ற அன்னியோன்னிய அன்புடன் சேர்ந்து வாழும் சாந்தமான ஒரு சூழ்நிலையையே இன்றைய உலக மக்கள் வேண்டி நிற்கின்றனர். உலக சமாதானத்திற்காக ஏதோ சிலதெல்லாம் சொல்லியும் செய்தும் மூச்சுத் திணறி அவஸ்தைப்படுகிறவர்களைல்லாம் பக்தியின் சிறப்பையுணர்ந்து, அதை ஒரு சிறிதளவாவது உட்கொண்டால் போதுமானது. சுவாசம் ஒழுங்காயோடும் மனம் தெளிவடைந்து சாந்தி பிறக்கும். பஞ்சசீலம் விளங்காதவர்கட்கெல்லாம் சீலமும் நோன்பும் தானே வரும். பக்தி இருக்கின்ற உள்ளத்தில் எல்லோரும் இறைவன் குழந்தைகள். சிருஷ்டிகளெல்லாம் அவனுடமை என்ற சிருஷ்டி தத்துவம் விளங்கும். சண்டை சச்சரவுகள் குறையும். உனது அனது என்ற மமதை அடங்கும். யுத்த முஸ்தீபுகளுக்கு விரயமாகும் பொருளும் பணமும் மக்களே கேடிமத்திற்காகப் பயன்படும். எனவே அச்சமகற்றி ஏகத்துவம் சகோதரத்துவம் சமத்துவம் முதலிய சமரச உணர்ச்சிகளுக்கு ஆதாரமான பக்தியை வளர்க்கும் ஆலயங்களைச் சம்ரட்சனை செய்வோம்.

நாம் வாழும் யுகத்திற்குக் கலியுகமென்று பெயர் சொல்கிறோம். கலியுகம் என்றால் இலகுவில் உணர்ச்சி வசப்படும் கால கட்டம் என்று பொருள்படும். அர்ப்பகாரியங்களுக்கும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுத் தற்கொலை புரிபவர்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துப் பார்த்தால் கலி என்ற சொல் எவ்வளவு பொருத்தமான சொல்லென்பது தெரியும். கலியுக வரதனை நெஞ்சிலூன்றி நினைப்பவர்களுக்கு மனதில் கொண்ட கலியுங் கிலியும் போய் அமைதி நிலவும். பாவ சிந்தனை வராது. ஜென்மம் கடைத்தேற வேண்டுமென்று நினைப்பவர்க்கெல்லாம் கலியுகம் சிறப்புடையது. அதிலும் திராவிடர்களுக்கு இன்னும் விசேஷம். முன் ஆரியர் வர்த்தம் (விந்திய மலையிலிருந்து வடக்கே இமயம் வரையில்) பக்திக்கும் புண்ணியத்திற்கும் சிரேஷ்டமானதென்று கருதியிருந்தது. கலியுக பகவான் வளர வளர ஆரியர் வர்த்தத்திலிருந்த பக்தியும் புண்ணியமும், ஏனைய சிறப்புகளும் தெற்கே நோக்கி (விந்தியத்திற்குத் தெற்கே) வருமென்று சாஸ்திரங்கள் பல கூறுகின்றன. நாநூறு வருடங்களுக்கு முன் திராவிட நாட்டில் தோன்றிய ஒரு பரம ஞானியால் தீர்க்க தரிசமாகச் சொல்லி வைத்ததின் ஒரு சிறு பகுதியை இங்கு கூறுகின்றோம்.

“த்ர மிள புவி ததோ

பூரி சஸ்த்தத்திர சோச்சை

காவேரிம் தாமிர பர்ண்ணீமனுகில கிருதமா

லாஞ்ச புண்ணியாம் ப்ரதீசிம்” [நாராயணீயம்]

“த்ரமிளபுவி” யென்றால் திராவிட பூமியென்று பொருள். மற்றும் சுலோகத்தின் சாரம் மேலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உலக நெருக்கடி அது உச்ச நிலையை அடையும் பொழுது திராவிடத்தில் (குறிப்பாகக் காவிரி நதியோரங்களில்) மகான்கள் தோன்றி உலகச் சேஷமத்தை உண்டு பண்ணுவர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மனித நாகரீகம் முதல் முறையாகத் தோன்றிய பிரதேசமல்லவா? சிறப்பிக்கத்தானே செய்யும். ஆகையால் இனி நமது நாட்டில் சமய நெறி குன்றி பக்தி குறைந்து ஆலயங்கள் தகர்த்தெறியப்படுமென்று யாரும் ஐயம் கொள்ள வேண்டாம். திராவிடக் கலை, கலாச்சாரங்கள் புத்துயிர் பெற்று புதுமுறையில் விளங்கப் போகின்றது. அந்தரங்க சுத்தியுடன் இருக்கின்ற ஆலயங்களை நன்னெறி நின்று பரிபாலனம் செய்து வந்தால் போதும்.

அறம் வளரும். புண்ணியம் கூடும். நாடும் சிறக்கும். மற்ற யுகங்களில் கொடிய தவத்தினாலும் அடைய முடியா மேன்மைகளும் சித்தியும் கலியுகத்தில் ஜெபம், பஜனம், நாமாரச்சனை பக்திப் பாடல்கள் முதலிய சாதாரண சாதனையால் சித்திக்கும் என்ற பாகவதம் முதலிய கிரந்தங்களில் சிறப்புற எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே சீலமும் நோன்பும் இருக்கின்ற பக்த ஜனங்களுக்குக் கலியுகம் மோட்ச காலம் என்றே கருதலாம்.

விஞ்ஞான புத்தி பல அற்புத சாதனைகளைச் செய்து வருகிறது. உடல் வாழ்க்கையைக் கூடுதல் செளகரியப் படுத்தல் பல நூதனப் பொருள்களையும் ஆக்கித் தந்திருக்கின்றது. அவையெல்லாம் பெருமையுடன் நினைவு கூரத் தக்கவை. அதிக வசதியைச் செய்வதில் மட்டும் புத்தியைச் செலுத்தினால் முடிவு சோகமும் துயரமுமென்பதைப் பாமர மக்கள் உணர இன்னும் பல்லாண்டுகள் செல்லலாக். ஞான, தரும, ஒழுக்க நெறி, சிந்தனைகளுக்கிடமில்லாத இன்றைய உலகாயதக் கல்வி நிலவியிருக்கும் வரையில் தேகத்தைக் கடந்த உன்னத சிந்தனைகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது அரிது. சில பறவைகள், ஈக்கள், சில அணுப் பிரமாணமான நுண் சீவிகள் இன்னும் சிலசெடி கொடிகள் தங்கள் ஜீவனத்திற்காக, விளக்க முடியாத எத்தனையோ அற்புதச் செய்கைகள் செய்கின்றன. அவற்றின் அற்புத செய்கைகளை உன்னிக் கவனித்தால்

அறிவியல்களின் அகநதை தானே அடங்கும். பகுத்தறிவில்லாத பிராணிகளும் அது இருக்கின்ற மனிதனும் செய்யும் நூதன நுட்பங்களெல்லாம் வெறும் உடல் வாழ்க்கையை மாத்திரம் வசதிப்படுத்துவதற்கென்றால் அவைக்கும் நமக்கும் பெரிய வித்தியாசம் ஏதும் இருப்பதாய்க் கூறுவதற்கில்லை. மனிதனை விட மிருக சாதிகளுக்கிடையில் நோயும் பிணியும் சண்டை சச்சரவும் குறைவு. வஞ்சனை, போட்டி, பொறாமையும் நம்மைவிட விலங்கினத்தில் அதிகமாய் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் மனிதனைவிட மற்ற ஜெந்துக்கள் மேலானதென்று கருதலாமா? சகல பிராணிகளையும் விட மனித ஜென்மம் சிரேஷ்டமானதென்று சர்வ சம்மதமாயிருக்கின்றது. மனிதனில் இருக்கும் அந்த விசேஷம்தான் என்ன? இறை வழிபாடும் சமரச சிந்தனையும் மோட்ச விசாரமும் மிருக சாதிகளுக்கில்லை. புலன்களை அடக்கி வாழும் திறமையும் அவற்றிற்கில்லை. புலன்களைத் தன் வசப்படுத்தி நிறுத்தும் தனிச் சிறப்பியல்பு மனிதர்களுக்கில்லாவிட்டால் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று கருதி அகப்பட்டதெல்லாம் சின்றும் குடித்தும் உயிரை மாய்க்கும் மிருக இயல்பில் நாங்களும் இருந்திருப்போம். மனித உருவில் இருந்தும் செயலில் இப்படி இருக்கின்றவர்களும் உண்டு. இறைவன் கருணையுள்ளம் அவர்கள்பால் வீசுவதாக.

ஜீவனின் தோற்றம், நிலை ஒடுக்கம் இவைகளைப்பற்றி நவீன ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஏகோபித்த முடிவிற்கு இன்னும் வரவில்லை. ஆரம்பத்திலேயே அவர்களுக்கிடையில் கருத்து வேற்றுமைகள் தாராளமாகவுண்டு. ஆய்வின் முடிவுகள் அடிக்கடி நெறி செய்தும் வருகின்றன. நமது சமய சாஸ்திரங்கள் இவைகளுக்குத் தக்க பிரமாணங்களுடன் பூரண விளக்கம் தந்திருக்கின்றன. பரிணாமத்தவத்தை அரை குறையாய்க் கிரகித்த "டார்வினுக்கு" நாலாயிரம்

ஆண்டுகளுக்கு முன் பரிணாம வளர்ச்சியை அதன் முழு நிலையில் ரிஷிகளால் ஆராய்ந்து அறியப்பட்டிருக்கின்றது. சிவ புராணத்தில் மணிவாசகப் பெருமான் பரிணாம தத்துவத்தைச் சுருக்கமாகப் பாடிவைத்தார். அதிகம் சொல்லுவானேன். இந்து மதம் ஒரு பூரண பரிணாம சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரபஞ்ச தத்துவத்தை விளக்கி மனிதன் பூரணத்துவமடையும் வழி வகைகளை வகுத்துத் தந்திருக்கின்றது. இதைப் பற்றி இங்கு சுண்டு ஆராயப்பட வேண்டியதில்லை. பதஞ்சலியோக சூத்திரத்தை சுதேச புத்தியுடன் ஆராய்ந்தால் அணுவின் நுட்பங்களும் பரிணாம இரகசியங்களும், தக்க சான்றுகளுடன் சாஸ்திர ரீதியாய் விளக்கப்பட்டிருப்பதை அறியலாம். மனிதன் பரிணாம வளர்ச்சியின் முழுமையன்று. அவன் இன்னும் வளர வேண்டியிருக்கின்றது. உருவிலன்று. உள்ளத்தால், புத்தியால், எனினும் மனித உருவில்லைத்தே அது முழுமை அடைய வேண்டியிருக்கின்றது.

எல்லாவற்றையும் அறிய வேண்டுமென்ற ஆசையும் விருப்பமும் எல்லோருக்கும் இருக்கின்றது. அங்ஙனம் எல்லோராலும் எல்லாவற்றையும் அறிய முடிவதில்லை. நமது புத்தி அது செல்லக் கூடிய எல்லை வரையிலும்தான் செல்லும். அதற்கப்பால் இருப்பதைப் பார்க்க ஊனக் கண்களின் ஒளி போதாது. அதைப் பார்த்தறிய ஒளிமிக்க கண்கள் தேவை. அதை ஞானக் கண்ணென்று சொல்வர். எல்லோர் உள்ளத்திலும் இருக்கும் ஞானக் கண் மாயா சக்தியால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மாயை அல்லது அவித்தை என்ற திரையை நீக்கம் செய்து, மறைந்திருப்பதைப் பார்த்துச் சொன்னவர்களை ரிஷிகள் என்பார்கள். அவர்களின் ஞானக் கண்களால் பார்க்கப்பட்ட விசேஷங்களை உலகச் சேஷமத்திற்காக எழுதி வைத்தவைகளே நமது வேத சாஸ்திரங்கள். என்றும் மாறாத தர்மங்களை சமய நூல்கள் சொல்லுகின்றபடியால் மற்றும் நூல்களை விட சமய சாஸ்திரக் கிரந்தங்களுக்கு விசேஷம் கூட

இருக்கின்றது. அல்லது காலத்திற்குக் காலம் மாற்றி எழுதப்படும் விஞ்ஞான நூல்களின் தரத்தில் அதுவும் அகப் பட்டிருக்கும். அங்ஙனம் ரிஷிகளால் பார்த்தறியப்பட்ட வேத தத்துவங்களை துவாபரயுக முடிவில் கலியின் ஆரம்பத்தில் வியாச பகவான் இருக், யஜூர், சாம, அதர்வ என்று நான்காக வகுத்தார். வேதம் முழுவதும் ஒருவருக்குக் கற்றறிய முடியாத காரியமானதினால் அதை ஆயிரத்து ஒரு நூற்று எண்பது சாகைகளால் பிரித்தார். ஒருவனால் கற்றறியக் கூடிய ஒரு பகுதிக்கு ஒரு சாகை என்று சொல்லப்படும். ஏதாவது ஒரு சாகையை அறிந்தால் வேதசார முழுதும் அறிந்ததற்குச் சமமாகும். வேதம் நான்கிற்கும் அங்கம் ஆறு. உப அங்கம் நான்கு. இவைகளைத் தவிர ஆயுள் வேதம், தனுர் வேதம், காந்தர்வ வேதம், அர்த்த வேதம் முதலிய நான்கு உப வேதங்களும் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் சேர்த்துப் பதினெட்டு வித்தை என்பார்கள். வேதாந்தம் என்றால் முற்றிய அறிவென்று பொருள். வேதத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்போருக்கு அதில் இல்லாதது. ஒன்றுமேயில்லையென்று விடையளிக்கலாம். அறுபத்திநான்கு கலைகளும் வேதத்தினின்றுதித்தவை.

இன்றைய கல்வித் துறையில் போதிக்கப்படும் தாவர தத்துவ சாஸ்திரம் (Botany) ரசாயன சாஸ்திரம் (Chemistry) பெளதீக சாஸ்திரம் (Physics) மருத்துவ சாஸ்திரம் (Medical Science) வியக்த கணிதம் (Arithmetic, Geometry, Algebra) முதலிய சாதாரண வாழ்க்கைக்குரிய சாமானிய விஷயங்கள் கூட வேதத்திலிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் விரிவான விளக்கங்களுண்டு. இன்றைய முறைகளை விட அவை எளிதாகவும் தெளிவாகவுமிருக்கின்றன. வேதத்தின் ஒரு பகுதியாகிய ஜோதிஷத்தில் அண்டங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியும் அவற்றின் கெதி விசேஷங்களும், தூரமும் அமைப்பு முறை

களும் சாஸ்திரானுசரணமாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவையாவும் இன்றைய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் முடிவுக்கு ஒத்ததாகவும் இருக்கின்றன. தற்பொழுது குழந்தைகளுக்கு பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தியை (Gravitation) முதன்முறைகண்டு பிடித்தவர் நியூட்டன் என்று சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. நியூட்டனுக்கு எத்தனையோ ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் எழுதிவைத்த ரூரிய சித்தாந்தம் என்ற நூலில் பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தியைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு பிறகு ஆரிய பட்டனும், பாஸ்கரவர்மனும் (இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்) பூமியின் இழுவைச் சக்தியைப் பற்றியும் நன்றாய் ஆராய்ந்து தங்களது ஜோதிஷ கிரந்தங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். மின்சார சக்தியைப் பற்றியும் இவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். தனூர் வேதத்தில் யுத்த முறைகளும் யுத்தக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்யும் முறைகளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் யுத்தக் கருவிகளை சஸ்திரம் என்றும் அஸ்திரம் என்றும், இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சஸ்திர மென்பது பொருள்களாலாக்கப்பட்டு அதன் இயக்க சக்தியால் மட்டும் இயக்கப்படுவது. அஸ்திரமென்பது ஆயுதங்களை ஆதம்வலியையால் பிரயோகிக்கப்படுவது. அஸ்திரத்துக்கு முக்தா முத்தம் என்ற இன்னொரு பெயருமுண்டு முக்தா முத்தமென்றால் போய்த் திரும்பிவருவது என்று அர்த்தம். இன்று ஆதம்வலிமையால் அல்லாவிடினும் அத்தகைய யுத்தக் கருவிகள் (Rocket) உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவ்விதம் ஒவ்வொன்றாய் ஆராய்ந்து கொண்டு போனால் இசுபரவாழ்வுக்கு, உபயோகமான சகலதும் வேதத்தில் அடங்கியிருப்பதைப் பார்க்கலாம். வேதசாஸ்திரங்களை எள்ளி நகையாடும் அறிவிலிகள் இவைகளை ஆராய்ந்தால் தங்கள் வெளிவேஷம் தேசிய மயமாயிருந்தாலும் புத்தி தேசிய மயமாகவில்லை யென்ற உணர்ச்சி மேலிடும். வேதத்தின் தனிச்சிறப்பு மேற்சொன்ன சாமானிய விஷயங்களில் தங்கிநிற்கவில்லை. அதன் மகிமை முழுவதும் மக்கள்

புராணத்துவத்தை அடையும் ஆத்ம போதனையிலும் ஆத்ம விளக்கத்திலுமே தங்கி நிற்கின்றன.

“வேதியா வேத கீதா” பரமசிவம் சதா வேதத்தை ஒதிக் கொண்டிருக்கின்றதாம். சிவனால் ஒதிக் கொண்டிருக்கும் வேதத்தை நிந்தனை செய்வது சிவ நிந்தனையாகாதா? கலியுகத்தில் சாதாரண மக்களால் மேதார்த்தத்தை நேரடியாகக் கிரகிக்க முடியாதென்று கருதி, மந்த புத்திகளும் அவைகளை அறியும் பொருட்டு வியாசர் புராணங்களை இயற்றினார். அதில் வேத சாரங்கள் கதைகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய புராணங்கள் பதினெட்டு சாமானிய ஜனங்கள் வேத தத்துவங்களை அறிந்து அதன் வழி வாழ்த்து, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலிய புருஷார்த்த தர்மங்களை அடைய வேண்டுமென்ற பரந்த நோக்கத்தாலேயே வியாசர் அவ்விதம் செய்தார். பண்டைக் காலத்தில் சீரிய கல்விப் போதனா முறை ஒன்றிருந்தது. பாடங் கேட்கும்போது மனதைச் சாந்தமாய் வைத்துக் கேட்க வேண்டு மென்பதே அந்த முறை. மனம் சாந்தமாய் இருந்தால் கேட்கும் விஷயங்கள் நன்றாய் மனதில் பதிந்து விடும். அன்றைய கல்வி போதனா முறைக்கும் தற்கால கல்வி போதனா முறைக்கு முள்ள வித்தியாசங்களைச் சிந்தனையாளர் சிந்திப்பார்களாக. அன்று அநேக விஷயங்களைப் போதிப்பதற்கு ஒரு ஆசிரியர். இன்று ஒரு விஷயத்தைப் போதிப்பதற்கு பல ஆசிரியர்கள். அப்படியிருந்தும் கேட்ட விஷயங்கள் அன்றைய உறக்கத்துடன் மனதை விட்டு பிரிந்து சென்று விடுகின்றன. ஆலயங்களில் சாந்தமான சூழ்நிலையிலிருந்து புராண பாராயணங்கள் கேட்டால் அவை நன்றாக மனதில் பதிந்து விடும். தற்பொழுது ஆலயங்களில் புராண படனம் அருகி வருகின்றது. வரவர ஆலய நிர்வாகங்களெல்லாம் நவீனத்தில் செல்கின்றன. புராணம் படித்து பயன் சொல்ல வேண்டியவர்களெல்லாம் அர்த்த சாஸ்திரம் படிப்பதில் கண்ணும் கருத்து மாயிருந்தால் மற்றவர்களின்

நிலைமையைப் பற்றிக் கூறுவானேன். ஆத்மாக்கள் ஆத்மாமயம் பெறுவதற்கு உரிய இடமே ஆலயமாகும். தற்காலத்தில் அமைதியைக் கருதித் தொழிற்சாலைகளில் பொருத்தும் இயந்திரங்கள் கூட சப்தமில்லாமல் இயங்கும் வகையில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அங்ஙனமிருக்க ஆத்ம சாந்திக்கும் அமைதிக்கும் வந்த ஆலயங்களில் இன்று நடப்பவை என்ன? சித்தத்தைக் கலக்கிக் காதைச் செவிடாக்கும் அசுர ஒலிகளால் அமைதி குலைக்கப்படுகின்றது. குறித்த இலட்சியத்தின் கண் உச்சாடனம் செய்ய வேண்டிய மந்திர ஒலிகள் கூட ஒலிபெருக்கியால் சிதறடிக்கப்படுகின்றன. இதையெல்லாம் பார்த்து மூலஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் சுவாமியின் பொறுமையை நினைத்தால் நமக்கும் வாயடக்கமும் பொறுமையும் தானே வரும். "வேத விகித கரும மார்கேஷு சிறந்ததா" ஆலய காரியங்களெல்லாம் வேதாகம விதிப்படி ஊக்கத்தோடு பிழையறச் செய்ய வேண்டுமென்று சாஸ்திரம் வலியுறுத்திக் கூறி யிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் ஒரு புராணக்கதை ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

பிரம்மதேவனிடத்தில் ஒருவர் சென்று அடுத்த ஜென்மத்தில் தான் ஒரு கோவில் பூசாரியாக பிறக்க வரம் தர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நின்றார். பிரம்மா கேட்ட வரத்தை அளித்தார். வரம் வாங்கி விடை பெற்றுச் செல்லும் பொழுது அந்தரங்க சுத்தி இல்லாமல் பூஜா காரியங்கள் செய்யுமாகில் அதற்கடுத்த ஜென்மம் நாயாகப் பிறப்பாய் என்று பிரம்மதேவர் ஒரு எச்சரிக்கையும் பண்ணி விட்டார் என்பது ஒரு கதை. ஆலய சம்பந்திகள் சித்த சுத்தியுடன் ஆலய கருமங்கள் செய்யாவிட்டால் பாவ ஜென்மம் எடுக்க வேண்டிவரும் என்பதே கதையின் உட்பொருள். என்ன ஜென்மம் வந்தாலும் பரவாயில்லை. இப்பொழுது இப்படியே நடக்கட்டும் என்று நினைப்பவர்களைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

புராணங்களைப் பொருளுணர்ந்து சொல்லும்படி சொன்னால் கேட்பதற்கு ஆளில்லாமற்போகாது. கேட்பவர்க்கு வைராக்கியம் உதிக்கும். பக்தி பெருகும். ஈஸ்வரார்ப்பண புத்தி தோன்றும் தணக்கென்று வைத்திருப்பதில் ஒரு பங்கை ஈஸ்வரார்ப்பணமாக கொடுக்க வேண்டுமென்ற சற்புத்தி வரும். ஆலயத்தின் பொருள் பண்டங்கள் தாராளமாகத் சேரத் தொடங்கும். நிர்வாகத்தினருக்குப் பொருள் தேடித் திரியும் சமை குறையும். அருட்சக்தி பொலிவுக்கும் பக்திக்கு மனுகூலமான காரியங்களையே ஆலயங்களில் செய்ய வேண்டும். ஆரவாரத்தினாலும் ஆடம்பரங்களினாலும் மக்களை ஆலயத்தின் பால் ஈர்க்க முயற்சிப்பது தவறு. விக்ரிங்களுக்கு மந்திரபூர்வாமகசி சக்தி கொடுத்து பூசை, அர்ச்சனை, அபிஷேகம், யாகம் முதலியவற்றை விதிப்படி சித்தசுத்தியுடன் செய்து வந்தால் அருட் சக்தி ஆலயங்களில் உதயமாகும். தென்கையிலை மலை என்று போற்றும் திருக்கோணேஸ்வரம் அதற்குத் தக்க சான்றாய் இன்றும் விளங்குகின்றது. அங்கிருந்த சேத்திரம் டச்சுக்காரர்களால் இடிக்கப்பட்ட பின் வெளிப் பார்வைக்கு வெற்று மலையாய் இருந்த போதிலும் பல்லாண்டுகளாகத் திணைநூற்றுக்கணக்கான பக்த ஜனங்களைத் தன் பால் ஈர்த்து அனுக்கிரகம் செய்து கொண்டிருக்கும் அருட்காட்சியைப் பார்த்தவர்களுக்கு முன்கூறிய விஷயம் நன்கு விளங்கும். எவ்வித ஆடம்பரமும் இல்லாமல் மௌன சாட்சி யாயிருந்து ஆயிரமாயிரம் நாஸ்திக, ஆஸ்திகர்களுக்கு அருளொளி காட்டிக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தாலே போதும் ஐம்பெரும் பாவங்கள் தானே நீங்கும். சிவராத்திரி போன்ற விசேஷ காலங்களில் தெரிசனத்துக்கு வரும் அடியார்களுக்குக் கணக்கில்லை. பார்வைக்கு சிறியதாய்த் தோன்றும் திருமலை உச்சியில் ஒரு பொழுதும் ஜனநெருக்கடியென்பது நாளிதுவரையும் இருந்ததில்லை. இதைத் தான் ஸ்தல மகிமை என்று சொல்வது.

எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனுக்குக் கோவில் ஏன் என்று சிலர் கேட்கின்றனர். பரம்பொருள் எங்கும் பரந்திருக்கின்ற தென்ற உணர்ச்சி எல்லோருக்குமிருந்தால் சூது, வாது, வஞ்சனை, பொய்கள் ஒன்றும் இருந்திருக்காது. மின்சக்தி எங்கும் பரந்திருக்கும். ஊனக் கண்களுக்குப் புலனாவதில்லை. சில ஆராய்ச்சியினால் இருக்கின்றதென்று அறியப்பட்டிருக்கிறது. அருவமாயிருக்கும் மின் சக்தியைச் சில கருவிகளால் சேமித்து வைத்து அதற்கேற்ற உபகரணங்கள் மூலம் நாம் நமது தேவைக்கேற்றவாறு உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறோம். அதே போல் அருவ சக்தியாயிருக்கும் அருட் சக்தியைச் சேமித்து வைத்திருக்கும் அருள் நிலயம் ஆலயம். மந்திரம், தோத்திரம், அபிஷேகம், அர்ச்சனை முதலியன அருட்சக்தியைச் சேமிக்கும் கருவிகள் பிரார்த்தனை வழிபாடு தியானம் முதலியன, அந்தச் சேதனா சக்தியை நாம் பெறும் உபகரணங்களாகும்.

வழிபாட்டுக்குரிய விக்கிரகங்கள் சையிரி (கல்), தாருமை, லௌகி, லேப்பியா, லேக்கியா, சைகதி, மனோமயி, மணிமயி என்ற எட்டுவித பொருள்களால் செய்யப்படவேண்டுமென்ற நியதியுண்டு. எண் வித லிங்கங்களும் சாளக்கிராமம் முதலியவைகளும் மணிமயி என்பதில் உட்படும். பிரதிஷ்டைக்குரியவிக்கிரகங்களுக்கு லாளித்துவம் ப்ரசாதம், சுகமத, பாவமாது, ரீயம், தர்மோப தேசப் பிராஜூரியம் என்றஐந்துவித லெட்சணங்களும் பொருந்தி நின்றால் ஈஸ்வர குணங்கள் ஆறும் விக்கிரகத்தில் ஒளிரும். இத்தகைய லெட்சணங்கள் பொருந்தாவிட்டால் விக்கிரக பாவம் விகாரமடைந்த சாதாரண மனிதன் போல் தோற்றமளிக்கும். தற்காலத்தில் வார்க்கப்படும் விக்கிரகங்கள் எத்தன்மை வாய்ந்ததென்று வாசக நேயர்கள் ஊகித்தறிய வேண்டியது பிரதிஷ்டை செய்யும் பொழுது.

“லோகானுக்ரகே துவர் துவம்ஸ்திரீ பவசுகாயன”
என்ற மந்திர உச்சாடணத்துடன் பிரதிஷ்டை செய்வ

துண்டு. இறைவா! உலகசேமத்திற்காக நீ இதில் வீற்றிருப்பாயாக என்பதே! இதன் பொருள். இந்த மந்திரப் பொருளைத் தெரிந்தால் ஆலயம் எதற்காக உண்டாக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை எளிதில் யாவரும் விளங்கிக்கொள்ளலாம் இந்து மதத்திற்கு சைவம் வைஷ்ணவம், சாக்தேயம், காணபத்தியம், கௌமாரம், செனரம் என்று பல பிரிவுகள் உண்டு. எல்லாவற்றிற்கும் வேதம், பிரமாணம் ஒவ்வொரு பிரிவுகளுக்கும் வெவ்வேறு ஆகமங்கள் இருக்கின்றன. எந்த எந்தத் தெய்வத்தை எப்படி பிரதிஷ்டை பண்ணி எவ்விதம் பூஜை வழிபாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஆகமங்கள் கூறும். ஆகமத்திற்கு சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒருவன் எப்படி வழிபட வேண்டுமென்பதை சரியை விளக்கும். ஆலய அமைப்பு. ஆலயகிரியாஷேசம் என்பன கிரியை என்ற பாகத்தில் உட்படும், யோக தியானத்தால் இறைவனை அடையும் உபாயங்களை கூறும். ஞானம் இறை அனுபூதியை விளக்கும். யோகம் தவங்களுக்கு வாய்ப்பில்லாத சாதாரண மக்களும் தருவருளால் உலகச் சேஷமங்களை அனுபவித்து இறையடி சேர்ந்து ஜென்மம் ஒழிக்க ஆலய வழிபாடு ஒரு உபாயமாகின்றது. ஆலயம் சென்றவர் ஆணவடைந்தார் முறைப்படி ஆலய தரிசனம் செய்து வேண்டி நின்றால் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கிடைக்கும்.

சீரிய பண்பாடுடைய இனம் அல்லது சமுதாயம் ஜீவிகளையுடன் நீடுழி வாழும். தனிமனிதனுக்கும் இது பொருந்தும். உயிரையும் உடலையும் ஈஸ்வரார்ப்பணமாய்ச் செய்து உயிரினங்களின் மேன்மைக்கும் சுகத்திற்குமாகத் தனது வாழ்வைத் தியாகம் செய்து வாழ்வதே மேம்பட்ட பண்பாடுடைய வாழ்வு. சுயநல மறுப்பால் தியாக சீலம் உருவாகும். தங்களிடமிருக்கும் விலங்கு நீர்மையைப்

போக்கி தெய்வத் தன்மை பெற முயற்சிக்குமளவுக்கு சுயநல விருப்பொழிந்து பரோபகார சிந்தனை மேலிடும். பரோபகார சிந்தனை உணர்ச்சியிலூறி செயலில் மீளிரு மாகில் பண்பாடற்ற நாத்தீக பொதுவுடைமை வாத மொழிந்து தனி மனித சுதந்திரத்தை மதித்து மெய் நெறி தழுவின ஒரு பொதுவுடைமைத் தத்துவம் மக்கள் உள்ளத்தில் உதயமாகும். பலாத்காரமில்லாமல் தனியுரிமை உடைந்து பொதுவுடைமை நிலைக்கும், ஒவ்வொருவனும் நித்தமும் ஆலயம் சென்று இறை வழிபாட்டை நிகழ்த்தித் தன்னை ஈஸ்வரார்ப்பணம் செய்து தன்தன் கடமைகளைப் பரோப கார சிந்தையுடன் செய்து வருவராகில் ஆத்மா பூரணத்துவ மடையும். மெய்நெறி வளர்ந்த நாடு செழிக்கும். பலதர வெறிகள் ஒழிந்து சாந்தி நிலவும்.

திருக்கோணஸ்வரத்தில் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் எம்பெருமானருளால் அனைவரும் சிவயோக சித்தி எய்தி ஆத்மாநந்தம் பெறுவீர்களாக.

ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

* குறிப்பு:- ஆலய கருமங்கள் அனைத்தையும் மொத் தத்தில் பூசுததி அந்தரசுத்தி என்று இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். கிரியைகள் அனைத்தும் இந்த இரண்டு விதமான தத்துவத்தின் அடிப்படையிலுமே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல காரணங்களாலும் பஞ்ச பூதங்களின் நஞ்சு கலந்து மக்கள் கொடிய பிணி நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டுக் கஷ்டப் படுவதுண்டு. அவ்விதம் நேராமல் ஆலயங்களிற் செய்யும் மகாயாகாதிகளால் பஞ்ச பூதத்தில் கலந்திருக்கும் நஞ்சுகளை அடிக்கடி சுத்தி செய்வதே பூத சுத்தி எனப்படும். பஞ்ச பூதங்களைச் சுத்திகரிக்கும் அதி தீவிர சத்தி கருமங் களுக்கு உண்டு. இன்று பலவித அணுச் சோதனையால் கதிரியக்கம் பரந்து ஆகாசவெளிகளெல்லாம் நஞ்சு கலந்து

அச்சமும் பயமும் கொண்டிருக்கும் தற்காலத்தில் ஆலயங்களில் யாகாதி கர்மங்களை அடிக்கடி செய்து வருவது மனிதர்களுக்கும் பிராணிகளுக்கும், தேக, தேகிகளுக்கும் மிகுந்த நலனைக் கொடுக்கும்.

பிரார்த்தனை வழிபாடு முதலியனவே அந்தர சுத்தி எனப்படும். அதாவது மனதின் ஆணவமலங்களைப் போக்கி ஆத்மத் தெளிவைக் கொடுப்பதே. சுருங்கக் கூறின் மனிதர்களுடைய அக, புற வாழ்வின் மேன்மைக்கு அந்தர சுத்தி பூத சுத்தி செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

ஃ ஃ ஃ

வஜ்ஜனாம்ருதம் முதலாம் பாகம்

இறைவன் என்பது மத விகவாசிகளால் உருவாக்கப் பட்ட ஒரு கற்பனைப் பொருளன்று, மன உணர்வுகளுக்கு அப்பால் சென்றவர்களால், நன்றாக உணர்ந்து அனுபவிக்கக்கூடிய ஒரு சம்பூர்ண சத்தயம். அப்பியாசத்தினாலும், ஆராய்வினாலும் அதைத் தெள்ளத் தெளிவாக அறிகின்றவர்கள் இன்னல் அகன்று நிலையான சுகத்தை அடைகின்றனர்.

ஹிந்து மதம் ஒரு தனிப் ப்ரவாசகனால் உண்டாக்கப்பட்டதல்ல. அதை மதம் என்று சொல்வதைவிடச் சனாதன தர்மம் என்று கூறுவதுதான் பொருத்தமுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் அது ஜாதி மதங்களைக் கடந்து நிற்கின்றது. சனாதன தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கின்றவர்கள் யாராயிருந்தாலும் சரி அவர்கள் அனைவரும் ஹிந்துக்கள்.

1. உனது வாழ்வில் நிரந்தரமான சுகத்துடன் நிம்மதியாக வாழ முடியுமா? என்ற விஷயத்தில் எள்ளளவும் சந்தேகப்படாதே. கருகிய கரி நெருப்புடன் சம்பந்தப் படும் பொழுது அதன் இயற்கையான கருமை மாறி ஒளிர்கின்றது, அதே போன்று உனது மனம் தெய்வீக ஒளியில் கலந்திருந்தால் ஜீவசுகம் நிறைந்த சம்பூரண மனிதனை உன்னில் காணலாம்.
2. கறள் ஏறிய இரும்பைக் காந்தம் ஈர்க்காதது போன்று அழுக்கு நிறைந்த மனதைத் தெய்வீகஒளி கவர்ந்தெடுப்பதில்லை.
3. உனது இதயத்தைத் தூய்மைப் படுத்துக. அப்பொழுது சிந்தனா சக்தியும், செயலாற்றும் திறமையும் அற்புத கரமான ரீதியில் பெருகும்.
4. நீ தெய்வத்தைப் பார்க்கவில்லையென்றாலும் தெய்வம் உன்னைப் பார்க்கின்றது.
5. கண்கள் உலகத்தைப் பார்க்கும் சக்தி இழந்தாலும், தெய்வத்தைப் பார்க்கும் சக்தியை இழப்பதில்லை.
6. உனது சிறுசெயலிலும் சிற்றறிவிலும் கூட பேராற்றலும் பேரறிவும் மறைந்திருக்கிறது. அதை உணரக் கூடிய அளவிற்கு இதயத்தைப் புனிதப்படுத்துக.
7. தார்மீக வழியிவ் தேடிய பணம் அவ்வழியில் செலவழிந்தால் பாபங்கள் தேய்ந்துவிடும்.
8. உன் மனக்குற்றம் மற்றவர்களின் குற்றமாகத் தோற்ற மளிக்கிறது.
9. அழுக்காறு நீங்கியபின் செய்யுந் தொண்டதான் தொண்டு.
10. குறுகிய மனமுடையவனின் பக்தி நஞ்சுகலந்த அமிர்தம் போன்றது.

11. தன்னைத்தான் அனந்து பார்க்கத் தெரியாதவன் மற்றவர்களை அளந்து பார்ப்பது எங்ஙனம்?
12. உலோபியின் செல்வம் பாம்புப் புற்றிலிருக்குந் தேன் போன்றது.
13. நல்லதாயிலும் அது நல்லோர்களிடத்திலிருந்து வரவேண்டும்.
14. கர்மரகசியம் தெரிந்தவனுக்கு வாழ்க்கை விளையாட்டரங்கம் போன்றது.
15. சேர்ந்து வாழ்ந்தாலும் நீரிற் கலந்த எண்ணெயைப் போல் வாழ்.
16. உன்னை உன்வசப்படுத்தினால், மற்றவர்கள் உன்வசப்படுவார்கள்.
17. உண்மை இருக்கும் இடத்தில் அழகும், இளமையும் பொழியும்.
18. அடிமைகள் வாழ்ந்தாலும், நலன் பெறுவதற்கு ஒன்றுமேயில்லை,
19. மரணபயம் இருக்கின்றவன் விடுதலையின் உயர்ந்த சுகத்தை அறிவதில்லை.
20. அரிய சந்தர்ப்பங்கள் பலதும் உன் எதிரில் நிற்கின்றன. குழைத்து ஊட்டும்போது உண்ண மறுக்கும் குழந்தையைப்போல், சந்தர்ப்பத்தை உணர்ந்து செயற்படுத்தத் தெரியாதவர்கள், துன்பத்திலிருந்து மீளுவதில்லை.
21. காலத்தைப் பிரயோசனப்படுத்தத் தெரியாதவர்களுக்குக் காலமும், காலனும் ஒன்றே.
22. உபயோகமுறை தெரிந்தால் நஞ்சும் அமுதமாகும்.
23. உரிமை இல்லாத இடத்தில் உரித்துடன் பேசி விரோதிகளைத் தேடாதே.

24. மனிதா! உனது மெய்யன்பை உணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில், இவ்வுலகம் இல்லை. அதை உணர்ந்து அன்புடன் அரவணைக்கும் இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தினால், வஞ்சனை இல்லாத பேரன்பில் மூழ்கி வாழலாம்.
25. மனச்சாந்தியை இழந்தவர்கள், தன்னையும் உலகத்தையும் வெறுக்கின்றனர். அன்றியும் தான் கொண்டது தான் சரி என்ற ஆபத்தான பிடிவாத குணமுடைய வராயும் இருப்பர். எனவே தனக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உபத்திரவம் இல்லாது வாழ மனச் சாந்தியை வளர்த்துத் தெடுக்க வேண்டும்.
26. மனித வாழ்க்கை அருவருக்கத் தக்க நிலைக்குத் தாழ்ந்துவிடும் பொழுதும், சமுதாயப் பண்புகள் நஷ்டப்படும் பொழுதும் இவ்வுலகில் மனிதனாகப் பிறப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்த நன்றிக்கடனுக்காவது நாம் மேலான வாழ்வு வாழக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இதை உணராமல் செய்யுஞ் செயல் எல்லாம் தன்னைத்தான் வஞ்சிப்பதாகும்.
27. தங்கள் தங்களுடைய தேசிய கலை, கலாசாரத்திற்குத் தனி மதிப்பளிக்கும் ஒரு அரசியலமைப்புக்கு மாத்திரம் தான் ஆதரவளிக்க வேண்டும். ஏன்?...இதில்தான் எங்களுடைய முழுச் சுதந்திரமும் தங்கியிருக்கின்றது.
28. காலமெல்லாம் பாலூட்டி வளர்த்த பாம்பும் ஒருநாள் ஊட்டிய கரத்தினைக் கொத்தும். அவ்விதமே செய் நன்றி மறந்த மனிதனும்.
29. சான்றோர்கள் மனம் புண்பட நடந்தால் தீர்த்தத்தால் தீராத பிரம்ம சாபம் உன்னை விட்டு அகலாது.

30. உன் குற்றம் மற்றவர் குற்றமாவதில்லை. குற்றத்தை உணர்ந்தால் திருத்துவதும், திருந்துவதும் எளிது.
31. நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும் சரி, தெய்வம் உன்னைக் கணப்பொழுதிலும் கைவிடுவதில்லை. உயிர்த்துடிப்பின் ஆதார சக்தி தெய்வமாய் இருக்கும் பொழுது அது கைவிட்டால் நீ வாழ்வது எங்ஙனம்?
32. அழிய வேண்டியது அழியும் பொழுது அதனைப் பார்த்துத் துயரம் கொள்ளாதே.
33. புயல் சமுத்திரத்தில் கொந்தாளிப்பை உண்டு பண்ணினாலும் சமுத்திரம் சமுத்திரமாகவே இருப்பது போன்று பக்குவம் அடைந்தவர்களுடைய மனமும், வாழ்க்கையும் உலக விகாரத்தினால் கொந்தளிப்பதில்லை.
34. புனித யாத்திரைகள், ஆலய தரிசனம் போன்றவைகளை இறைவனோடு இணையும் முறையில், திரிகரண சுத்தியுடன் சிறுமைக் குணங்களை நீக்கிச் செய். அழுக்காறுகள் நீங்கும்வண்ணம் அது புனிதமாய் இருக்கட்டும்.
35. அந்தரங்க சுத்தி இல்லாத நாமஜெபம் தியானம் போன்றவைகள் எள்ளளவிலும் பயன் அளிப்பதில்லை. அது வெறும் நாடகமாயும், தன்னையும் மற்றவர்களையும் ஆதம் வஞ்சனைக்கு உட்படுத்தும் ஒரு தந்திரமாகவும் மாறலாம்.
36. நல்லொழுக்கக் குறைவால் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துயரம், கடவுளே! கடவுளே! என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் மட்டும் தீர்ந்து விடாது. நற்செயலால் மனதைப் பரிசுத்தப்படுத்தும் பொழுதும் எல்லாம் சுகமாய் முடியும்.
37. பசி தாகமில்லாத இறைவனுக்கு வேளா வேளைக்கு நீரும், உணவும் அளிக்கிறீர்கள். தூணிலும் தூரும்பிலும்

குடியிருக்கத் தகுதியுடையவனுக்குத் தனித்ததோர் இடவசதியும் செய்து கொடுக்கின்றீர்கள். உங்களுடைய அதே உணர்வும், செயலும் மனிதனாகப் பிறந்தும், மனித உரிமையற்று நிர்க்கதியாய் ஊர்ந்து செல்லும் மனித உருவங்களுக்கு அளிக்கப்படுமானால், அதுவே இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் சிறந்த நிவேதனமாகும்.

38. இரைப்பை பழுதடையும் வண்ணம் உண்டு, உறங்கும் பொழுது, இலை தழைகளைத் தின்று வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஏழை மக்களைப் பற்றி நினையாத இருதயத்தில் இறைவன் கடுகளவும் நுழைவதில்லை.
39. மனதால் வாழ்கின்றவன் மனிதன். நீதி நியாயத்தற்குப் பொருத்தமில்லாத ஆதிக்க மனமுடையவர்களுடைய மனதைவிட உங்களுடைய மனதை அதீத சக்தியுடைய தாக மாற்றிவிடுங்கள். அங்ஙனம் நீங்கள் சுயரட்சகர்களாக மாறிவிடும் பொழுது விடுதலைக்குரிய வழி தானே பிறக்கும்.
40. சொல்லும் செயலும் சிந்தனையும் தாய் மொழிமூலம் செயற்படும் போது விடுதலையின் முதற்கதவு திறக்கப் படுகிறது.
41. மூர்க்கத்தனமான அசுரசக்தியைக் கூரிய புத்தியாலும் நுணுக்கமான உபாயத்தாலும் எளிதில் வென்று விடலாம்.
42. வாழ்க்கை உரிமைகளுக்குரிய சமசந்தர்ப்பம் மனிதனுக்கு மாத்திரமன்று, விலங்கினத்திற்கும் இருக்க வேண்டும். அதைப்பகிர்ந்தளிக்கும் தேசம்தான் தர்ம தேசம்.
43. தங்கள் தங்களை இன்னும் ஆழமான ரீதியில் அறிவதற்கும், நாள்தோறும் கூடுதலான கர்ம சக்தியைப் பெறுவதற்கும் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். சொந்தம்

பிரச்சினைகளை நேரடியாகப் பார்த்தறிவதற்கும் அதைச் சுயமாகவே தீர்ப்பதற்கும், இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

44. கிடைக்கும் சுதந்திரம், சந்தர்ப்பம் இவற்றை சரிவர உபயோகப்படுத்தத் தவறினால் அது மீண்டும் கிடைப்பதரிது.
45. இராவணன், கம்ஸன், துரியோதனன், குரன் போன்ற வர்களுக்குத் தண்டனைக்குப் பின்புதான் பாவ மன்னிப்புக் கிடைத்திருக்கிறது.
46. பொருளின் தாரதம்மியங்களைக் கொண்டு வாழ்க்கையின் உயர்வு தாழ்வை நிச்சயிப்பது மடமை. மனதின் தாரத்தைக் கொண்டுதான் அதை நிச்சயிக்கவேண்டும். மனத்தெளிவுடையவனுக்கு இலாபமும் நஷ்டமும் ஒன்றேயாகும்.
47. தேவையானதை வைத்துத் தேவையில்லாததை விட்டு வ்டும் இயற்கையான அறிவு சகல ஜீவராசிகளிடத்திலும் இயல்பாக அமைந்திருக்கிறது. மனிதனில் அது விவேகம் அல்லது பகுத்தறிவு என்ற சிறப்பான குணத்துடன் இருந்தும் பேராசையால் அது அறியப்படுவதில்லை.
48. மனம் எப்பொருளில் கலந்திருக்கிறதோ அப்பொருளின் வடிவம் கொள்ளும்.
49. மனம் ஒரு நுண்மையான பொருளாதலால் அதை முறையாக ஆராய்ந்தால் எளிதில் அறியக் கூடியதேயாகும்.
50. அறிவினாலும், அப்பியாசத்தினாலும் மனதைத் தன் வசப்படுத்தத் தெரிந்தவனுக்கு வாழ்க்கை என்பது ஒரு காற்பந்து விளையாட்டுப் போன்று சுவைமிக்க விளையாட்டாகும்.

51. மனதை ஆத்மாவில் வயம் செய்து நிறுத்தும் நிலை தான் மனோவயம், மனவொடுக்கம், மனநாசம், மனதைக் கடந்தநிலை என்றெல்லாஞ் சொல்லப்படுவதுமஃதே.
52. அரசியல், பொருளாதாரத் தத்துவங்கள், சமயக்கொள்கைகளுக்கு மாறானதன்று. அவை சில மகத்தான உண்மைகளின் அடிப்படையில் சிந்தனை செய்து செயற்படுத்தும் பொழுது சமயம் அதை முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும்.
53. ஆத்மசுகம், மனச்சுகம், சரீரசுகம் என்ற மூவகைச் சுகங்கள் மனிதனுக்குத் தேவை. சரீர சுகமில்லாதவனுக்கு மனம் சுகம் இல்லை. மனச் சுகமில்லாதவனுக்கு ஆத்ம சுகம் இல்லை. ஆத்ம சுகம் பூரணமாயிருப்பவனுக்கு மனச் சுகத்திலும், சரீரச்சுகத்திலும், நாட்டமுமில்லை.
54. தர்மத்தையுணர்ந்து அதன் வழி நில்லாதவர்க்கு ஞானம் என்பது பிறப்பதில்லை.
55. தர்மம் காய் போன்றது எனில், ஞானம் பழம் போன்றதாகும். வாழ்க்கையில் தர்மம் என்ற காய் முற்றி ஞானம் என்ற பழமாகப் பழுக்கின்றது.
56. அடிப்படையில் விடுதலை வேட்கையும் வெளிப்படையில் உலக சேஷமமும் தான் ஒரு மதவிசுவாசியின் இலட்சியமாக இருக்க வேண்டும்.
57. தர்மத்திற்கு இருக்கும் அதே ஆயுள் அதர்மத்திற்கும் இருக்கின்றது.
58. உயர்வதும் தாழ்வதுமாகிய இயற்கை நியதிகளைப் போன்று தர்மமும் அதர்மமும் காலா காலத்தில் தேய்வதும் வளர்வதுமாகத் தோற்றமளிக்கிறது.

59. மத விசுவாசமுடைய சிறந்த அரசாட்சியின் துணையால்தான் அதர்மத்தை ஒழித்துத் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தமுடியும். மக்கள் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் வகையில் ஆட்சி செலுத்தி தர்ம நெறியில் மக்கள் ஒழுகத் தொடங்கும் பொழுது ஆட்சியின் அவசியம் மக்களுக்குத் தேவையற்றதாகி விடுகிறது.
60. தர்மத்தின் அடிப்படையில் அரசாட்சி இருந்தால்தான், மதகுருமார்களினாலும் மதப்பிரசாரத்தாலும் பிரயோசனம் ஏற்படும்.
61. தர்ம சிந்தனைக்கு இடமில்லாத நிர்வாகமும், கல்வி முறையும் இருக்கும் இடத்தில், எக்காலமும் அமைதி நிலவுவதற்கு இடமில்லை.
62. தர்ம சிந்தனை இல்லாத மக்கள் இருக்குமிடத்தில் எத்தகைய அரசாட்சியும் நிலைத்திருப்பதில்லை.
63. அரசாட்சியை விட தர்மம் பெரியதென்று மக்கள் நினைக்கும் பொழுதுதான் அரசாட்சி அதன் உண்மையான குறிக்கோளை அடையும்.
64. வேற்றுமையில் ஒற்றுமைபிடுக்கும் இயற்கை இரகசியத்தை அறிந்தவர்கள் உள்ளத்தில் சமரசம் தானாகவே பிறக்கின்றது.
65. பிராணன், மனம், புத்தி மூன்றும் ஆத்மாவில் லயிக்கும் பொழுது அதி அற்புதமான சுகம் பிறக்கின்றது.
66. எங்கு பண்பு குறைந்திருக்கின்றதோ அங்கு தருமமில்லை. தருமத்தின் செயலுருவம்தான் பண்பு.
67. தாய் தந்தையின் அந்தரங்க எண்ணங்களின் உருவ வடிவமாகத்தான் குழந்தைகள் பிறந்திருக்கின்றன.

68. தாய் தந்தையர்களின் அடிமனதில் பதிந்திருக்கும் எண்ணங்களுக்குத் தக்கபடி பிறக்கும் குழந்தைகளின் அடிப்படைச் சபாவமும் அமைந்திருக்கும்.
69. தர்மசிந்தனைகள் அடி மனத்தில் பதியாதவர்களுக்கு நன்மக்கள் பிறப்பதில்லை.
70. தர்மத்தை உபாசிக்கின்றவர்களுக்குத் தர்ம தேவதை புத்திரனாகப் பிறக்கின்றது.
71. நல்லறமிக்க இல்லறத்திலிருந்து ஒழுக்கமுடைய மக்கள் பிறக்கின்றனர்.
72. நல்லறமில்லாத இல்லறமே ஒழுக்கந் கெட்ட பிரஜைகளுக்குக் காரணம்.
73. மாதா, பிதா, குரு, அரசன் இந் நால்வரும் அறநெறியில் வாழ்பவராகில், கெட்ட பிள்ளையும், கெட்ட சிஷ்யனும், கெட்ட பிரஜையும் இருக்க முடியாது.
74. சத்தியம், தர்மம் இவற்றை ஒரு கண்களாக வைத்து வாழ்கின்றவர்களுக்கு அரசியல் சலுகையும் பாதுகாப்பும் எதற்கு?
75. சுயநலம் சுருதி கடமையும், சேவையும் செய்கின்றவர்களுக்கு இறுதியில் அதுவே துன்பத்திற்குக் காரணமாகின்றது.
76. அசுர குணம் படைத்தவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்தல், குளிர் ஐரம் உடையவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அன்னம் போன்று விஷமாக மாறுகிறது.
77. அறநெறி ஒழுங்கில்லாத அரசியல்வாதிகளின் ஆட்சியில் பஞ்சமா பாதகங்கள் பெருகும்.
78. சொந்தச் சுக துக்கங்களுக்குத் தானே காரணமென்பதை தன்னை ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டவர்களுக்கு நாளடைவில் நிறைந்த சாந்தியும் ஆத்மசுகமும் கிடைக்கின்றது.

79. அறமில்லாதவனுக்கு இறைவனும், இறை உணர்வு இல்லாதவனுக்கு அறமுமில்லை.
80. அறநெறியும், அரசாட்சியும் பிராணனும் சரீரமும் போன்றவை. அறம் குன்றிய ஆட்சி வீழ்ச்சியடைகின்றது.
81. உலோகாயுதக் கல்வியால் புத்திக்குட்பட்ட காரியங்களைத்தான் கற்பிக்க முடியும். சமயக் கல்வியால் புத்திக்கும் அப்பாற்பட்ட விஷயங்களையும் அறிய முடியும்.
82. எல்லா மனிதருடைய அடிப்படைத் தேவைகளும் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும் அவை நிறைவேறும் முறைதான் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடும்.
83. பன்றியின் சயனசுகம் சேற்றில் தங்கியிருப்பது போன்று நெறி கெட்டவர்களுக்குப் பஞ்சமா பாதகங்கள் தோன்றும்.
84. எருதிலிருந்து பால் சுரந்தாலும், வஞ்சகர்களிடத்திலிருந்து அன்பு சுரப்பது அரிதிலும் அரிது.
85. உருக்கினால் உருகாத உலோகப் பொருள் உலகில் இல்லாதிருக்கலாம். எனினும் மூர்க்கரின் உள்ளம் உருகுவது மிகக் கடினம்.
86. வித்தினின்று மரம், மரத்திலிருந்து பூ, காய், பழம் உண்டானாலும் மரத்தில் காய்த்துப் பழுத்த பழம் மரத்திற்குரியதன்று. இது மரத்தின் நியதி. அதே போன்று தவத்திலிருந்து ஞானம், ஞானத்திலிருந்து சுகம் பிறக்கும். ஞானசுகம் ஞானிக்கு மட்டும் உரியதன்று.

87. ஞானியின் ஞான சுகம். ஞானகாரகனாகிய சுஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்படும் பொழுது இறை சிருஷ்டிகள் அதனை பகிர்ந்து கொள்கின்றன.
88. பிறருடைய நலத்தைப் பேணி வளர்ப்பவர்களின் சுய சுகம், பர சுகமாக மாறிவிடுகிறது.
89. உனது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களைப் புறக்கணித்து இறைவனுடைய விருப்பத்திற்கு உன்னை ஆளாக்கி விடும் போதே இறை அருளுக்கும், அன்புக்கும் நீ பாத்திரமாகிறாய்.
90. உன்னிடமிருக்கும் சகலவிதமான உடைமைகள், உரிமைகளை முற்றாக விட்டுவிடு. உன்னை நிர்க்கதிக்கு உட்படுத்து. உனது சுய சிந்தனையிலிருந்தும் செயலிலிருந்தும் விலகு. பட்டம் பதவிகளை உதறு. கற்ற கல்வியை நிஷ்பிரயோசனப்படுத்து. இங்ஙனம் நீ செய்ய முடியுமானால் "சரணாகதி" என்ற உயர்ந்த நிலையால் ஞானத்தின் உச்சநிலை அடைவாய்.
91. இரத்த சோகையால் துன்புறும் நோயாளிக்கு இரத்த விருத்திக்குரிய மருந்தினாலன்றி வேறு ஒன்றினாலும் சுகம் கிடைக்காதது போன்று, அஞ்ஞானத்தினால் துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு, ஞானத்தால் அன்றி, வேறொன்றினாலும் சுகம் கிடைப்பதில்லை.
92. தவத்தினாலன்றி உபதேசத்தினால் ஞானசக்தி உண்டாவதில்லை.
93. உபதேசத்தினாலும், உபதேசம் பெறுவதினாலும் பூரணத்துவம் அடைய முடியாது. பற்றின்மையாலேயே அதை அடையலாம்.
94. மதமும் தர்மமும், முத்துச்சிப்பியும் முத்தும் போன்றது.
95. சரீரம் இருக்கும்வரை ஞானிக்கும் பசி, தாகம், உறக்கம், பிணி போன்ற சரீர உபாதைகள் இருக்கத்தான் செய்யும்.

96. குளிர்ந்த கார்முகிலை உஷ்ணமுகில் உராயும் பொழுது இடியும், மின்னலும் உண்டாவது போன்று தர்மத்திற்கும், அதர்மத்திற்கும் நடக்கும் போராட்டத்தில் சக்தியம் என்ற மின்னல் தோன்றுகிறது.
97. குருவை குருவாகவும், தெய்வத்தை தெய்வமாகவும் கருதுகின்றவர்களுக்குத்தான் குரு தேவை. தெய்வம் தான் குரு என்று காணுகின்ற பேரறிஞனுக்கு குருவின் தேவைதான் என்ன?
98. நீரிலும் நிலத்திலும் வாழ்கின்ற சில பறவைகள் போன்று ஞானியும், இகத்திலும் பரத்திலும் சஞ்சரிக் கக்கூடிய தகுதியுடையவர்.
99. பறவைகள் உண்பது, கூடுகட்டுவது, தேக சுத்தம் செய்வதாகிய மூவகைக் கருமங்களையும் தமது ஒரே ஒரு அலகினால் மாத்திரஞ் செய்து முடிக்கின்றன. அதே போன்று ஞானியின் ஞானமும் அநேக கருமங்களைச் செய்து முடிக்கும் வல்லமையுடையது.
100. மயிலுக்குத் தேவாங்கு ஜென்ம விரோதியாய் இருப்பது போன்று காமம் ஞானத்துக்கு ஜன்ம சத்துரு ஆகின்றது.
101. மதுவை அமுதம் என்று கருதும் அசுரர் போன்று அஞ்ஞானி சிற்றின்பத்தை பேரின்பம் எனக் கருதுகிறான்.
102. புலிக்கு அறியுந்தன்மை நுகர்ச்சியினிருப்பது போன்று, ஞானியின் அறிவும் அகக் கண்ணில் இருக்கின்றது.
103. சக்தி திரண்டு பொருளாவது போன்று நிலையான சக்தி திரண்டு ஞானமாகிறது.
104. கருவுற்றிருப்பவர்களுக்கு அன்னத்துவேஷம் உண்டாவது போன்று ஞானக் கருவுற்றிருக்கும் ஞான சாதகனுக்கு விஷய சுகங்களில் வெறுப்பு உண்டாகிறது.

105. கடம்புப்பால் குடித்துக் குடல் அழுக்கை நீக்கும் கன்றுக்குட்டி போன்று ஞான சாதகன் ஞானப்பால் குடித்து அக மலங்களை நீக்கிய வண்ணம் இருப்பான்.
106. புறப்பார்வையிலிருக்கும் தூரம், இடைவெளி, நேரம், காலம் முதலியவை அகப்பார்வையில் இருப்ப தில்லை.
107. ஞானமும் பக்தியும் இரு கண்கள் போன்றவை. ஞான சாதகன் நிலைத்த பொறுமையுடையவனாகில் குறியின் கண் நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதாகக் கருத லாம்.
108. உண்ணும் மருந்து பவிதமாவதற்குப் பத்தியம் அவசிய மாயிருப்பது போன்று தவப்பயனுக்கு பிரமசாரியம் என்ற பத்தியம் அவசியமாகும்.
109. கடமை என்பது லௌகீகச் செயலாயிருந்தாலும் அதில் அன்பும், தியாகமும் கலக்கும்பொழுது ஞான சாதனமாக மாறுகின்றது.
110. தேனில் ஊறவிட்ட பழச்சுளைகள் கெட்டு விடுவ தில்லை. அதேபோன்று இறை சிந்தனையில் ஊறியிருக்கும் மனமும் புத்தியும் எக்காலமும் கெட்டு விடுவதில்லை.
111. பிரபஞ்ச வாசனைகள் அற்றிருக்கும் மனம் ஆழமான மௌன சுகத்தை அனுபவிக்கின்றது. நீரைப் பிரித்துப் பாலை மாத்திரம் உண்ணும் பறவையை அன்ன மென்பர். அன்னத்தைப் போன்று தன்னிலிருக்கும் அகத்தைப் பிரித்துச் சத்தை மட்டும் உண்ணுகின்ற வனை ஞானி என்பர்.
112. ஆசையின் மத்தியில் அசைவற்றிருக்கும் இரகசியத்தை அறிந்தவனை ஆசைகள் தீண்டுவதில்லை.
113. சர்வ சக்திதரனும், சர்வ வியாபியுமாகிய இறைவனை

எல்லா மதத்தவர்களும் ஏகோபித்து வழிபடுகின்றனர். அதே இறைவன் பெயரைச் சொல்லி எல்லா மதத்தினரும் ஒன்றோடொன்று மோதி வாழ்கின்றனர். என்ன மதியீனம்!

114. அன்பு என்பது ஒரு நல்ல மன விகாரம். பக்தி என்பது மனதைக் கடந்த விளக்க முடியாத அற்புத ஆத்ம சுகம்.
115. கோது, சுளை, வித்துக்குள்ளே இருக்கும் பீஜம் போன்றே முறையே மதம், பண்பாடு, தர்மம் அமைந்திருக்கின்றது.
116. பண்பாடு என்பது தர்ம நெறியிலிருந்து புடம் பண்ணியெடுத்த நல்லதோர் பழக்க வழக்கமாகும்.
117. வியாதிக்கு ஒளஷதம் போன்று வாழ்க்கை என்ற வியாதிக்கு ஒளஷதமாயிருப்பது தர்மம்.
118. சரீரம், நித்தியம் என்றும் அநித்தியம் என்றும், வாதிட்டு வீணே காலம் கழிப்பவர்கள் சரீரத்தை உள்ளபடி பிரயோசனப்படுத்தத் தெரியாத வீணர்களேயாகும். சரீரத்தை மிதமிஞ்சிப் போற்றுவதும் தூற்றுவதும் குற்றமாகும்.
119. விஷத்தை விஷ வித்தையால் இறக்குவது போன்று அஞ்ஞானம் என்ற விஷத்தை ஞானம் என்ற ஒளஷதத்தால சுகப்படுத்தலாம்.
120. திசை அறிகருவி திசையைக் காட்டுவது போன்று உண்மையான வாழ்க்கையின் திசையைக் காட்டும் கருவி மதம்.
121. யானைக்கு கரும்பு போன்று தர்மம் மனித வாழ்க்கைக்கு உவப்பான கரும்பு.
122. பால் கெட்டால் நஞ்சாக மாறுகின்றது. ஒழுக்கம் குறைந்த சமுதாயம் கெட்ட பாலுக்குச் சமானம்.

123. மரத்தில் பூக்கும் பூக்கள் எல்லாம் காயாவதில்லை. சில உதிர்ந்தே போய்விடுகின்றன. அதே போன்று மனதில் உதயமாகும் எண்ணங்கள் முழுவதும் செயற்படுவதில்லை.
124. மலரிலிருந்து தேனூறுவது போன்று தியானத்தினின்று பெருஞ்சுகம் ஊறி வருகின்றது.
125. நீர் வற்றிய குட்டையில் துடித்துச் சாகும் மீன்கள் போன்று தர்மம் குன்றிய மனித சமுதாயம் பஞ்சமாபாதகங்களாக துடிதுடித்து மடியும்.
126. நீர் கலந்த பால் கெட்டுப்போனால் அது பாவின் குற்றமன்று. நீர் கலந்தவனின் குற்றமேயாகும். அனாசாரங்களினால் சமயம் கெட்டுவிட்டால் அது சமயத்தின் குற்றமன்று. அனாசாரங்களைப் புகுத்திய மனிதனின் குற்றமேயாகும்.
127. மனிதன் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இருளும் ஒளியும் என்றென்றும் இருப்பது போன்று உலகம் இருக்கும் வரையில் தர்மமும் அதர்மமும் இருந்தே தீரும்.
128. உத்தமமான பக்தி பயத்தினால் உருவாகும் ஒரு மன விகாரமன்று. சத்திய தரிசனத்தின் அனுபூதி மரத்திரமாய் நிற்கும் விளக்கமுடியாத கோடானு கோடி இன்பங்களின் திரட்சியாகும்.
129. பிரார்த்தனை, வழிபாடு, பூஜை, ஜெபம், தவம் முதலியவற்றின் காரிய சித்திதான் பக்தி.
130. கருமம், யோகம், ஞானம் முதலிய மரங்களில் காய்த்துக் கனிந்தகனிதீய பக்தி.
131. புனிமாங்காய், நன்றாக முற்றிப் பழுத்தால் சுவை மிக்கதாய் மாறுவது போன்று விஷய வாசனைகளால் புனித்துக் கெட்டுப்போன வாழ்க்கை, பக்தி நெறியால்

முற்றிப் பழுக்கும்போது நிலையான சுகத்தைக் கொடுக்கின்றது.

132. வெளிச்சம் ஒன்றினாலன்றி வேறெதனாலும் இருள் நீங்குவதில்லை. அதே போன்றே சுத்த ஞானத்தினாலன்றி வேறெதனாலும் வினைப்பயன் நீங்குவதில்லை.
133. தேன் கலந்த முக்கனி ரசம் போன்று தெய்வீகம் கலந்த கர்மம், யோகம், ஞானம் என்ற முக்கனி பிழிந்தெடுத்த ரசமே பக்தி.
134. சந்துப்புழு, பயிர்களின் சந்து பொந்துகளில் குடியிருந்து பயிரை நாசஞ் செய்வது போன்று வஞ்சகக் குணம் இருதயத்தில் குடியிருந்து மனிதனை அடியோடு நாசஞ் செய்கிறது.
135. நீரோட்டத்திற்கெதிரே நீந்திப் பழுவதால் சரீரம் வலுவடைவது போன்று வாழ்க்கையில் வருங் கஷ்டங்களை எதிர்த்துப் போராடுவதனால் மனம் வலுவடையதாகின்றது.
136. இனம் இனத்தை நாடுவது போன்று போலிகளை நாடுகின்றனர்.
137. நாய் போன்ற பிராணிகளுக்கு வெறி பிடித்தால் அடித்துக் கொல்லலாம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் மனித சமுதாயத்திற்கு வெறி பிடித்தால் என்ன செய்வது?
138. சமயமென்றால் கடைந்தெடுத்த வாழ்க்கைத்திட்டத்தின் பெட்டகமாகும்.

139. எந்த மதம் நிலையான தர்மத்தை உட்கொண்டிருக்கின்றதோ, அந்த மதம் என்றென்றும் உயிரோட்டம் உடையதாயிருக்கும்.
140. ஞானி ஞானோதயத்திற்குப் பின்னும் மக்களையும் மாநிலத்தையும் நன்றி உணர்வுடன் பார்க்க வேண்டும்.
141. பலாப்பழத்தின் சுவையும், குணமும் சுவையில் தங்கியிருப்பது போன்று மதத்தின் சாரம் மத தர்மத்தில் கலந்திருக்கின்றது.
142. மதத்தின் இடைபுகுந்து அனாசாரங்களுக்காக மதத்தைப் புறக்கணிப்பது எலிக்குப் பயந்து இல்லத்தைச் சுடுவதற்கு ஒப்பானது.
143. ஜனநாயக ஆட்சியில் எதிர்கட்சிகள், களை கொல்லி திராவகம் போன்றவை. ஆனால் அது அசிறந்து திராவகமாக மாறினால், பயிரையுஞ் சேர்த்து அழித்து விடுவது போன்று ஆட்சியை அழித்துவிடும்.
144. மாமிசம் உண்பவனைப் பார்த்து பிணந்தின்னி என்றொருவன் சொல்வானாகில் விபரீத பயன் விளையும். எனவே உண்மையைச் சொல்லும் பொழுது பண்புடன் சொல்ல வேண்டும்.
145. நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைக்கும் உழைப்பாளியின் உழைப்பில்தான் உண்மையான ஜீவகளை பொங்கி வழிகின்றது.
146. ஆத்மஞான சுகமும், உத்தமுமான பக்திச் சுவையும் ஒன்றேயாகும். பக்தியும், ஞானமும் ஆத்மாவின் இரு கண்களேயாகும்.
147. மனிதன் இறைவனின் இரண்டறக் கலந்திருக்குஞ் சுகமே பக்தி.

148. தேன் ஜாடியில் வீழ்ந்திருக்குந் தேனீக்கு எங்ஙனம் தேனைச் சுவைக்க முடிவதில்லையோ அதே போன்று பிரபஞ்ச வாசனையில் மூழ்கிக் கிடக்கும் மக்களுக்குப் பக்தி என்ற தேனமுதைச் சுவைக்க முடிவதில்லை.
149. பொறியில் வீழ்ந்திருக்கும் பறவைக்கு உணவின் சுகம் இல்லாதது போன்று உலகப்பற்று என்ற பொறியில் வீழ்ந்து கிடக்கும் மனிதனுக்கு உண்மையான பக்தியின் சுவை தெரிவதில்லை.
150. நித்தியம், அநித்தியம், சிறுமை, பெருமை முதலிய வற்றைச் சரிவர ஆராய்ந்து எதுமெய் என்று அறியும் பொழுது பக்தியுணர்வின் ஊற்றுவாய் திறக்கப்படுகின்றது.
151. குற்றத்தைக் கண்டிருப்பதும், திருத்த முயற்சிப்பதும் சமய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு செய்யப்படா விட்டால், கிடைக்கும் பலன் கலகமும் விரோதமுமாகும்.
152. உனது அறிவைப்பற்றிய அறிவு உனக்கில்லாமல் இருப்பதே உனது துன்பங்களுக்கெல்லாம் மூல காரணம்.
153. தன் அபிமானத்தை தன் அளவில் அடக்கமாக வைத் திராவிட்டால் அது அகங்கார வடிவம் கொள்ளும். அகங்காரத்தின் விளைவு நாசம்.
154. உனது தீய கர்ம வினைகளின் திரட்சியே ஏழரைச் சனியாய் வடிவெடுக்கின்றது. அதற்கு அந்நியமாய்ப் பிறிதொரு சனிதோஷம் கிடையவே கிடையாது:
155. சரித்திர கால வரலாற்றினால் மாத்திரம் ஒரு தேசம் என்றும் பெருமையுடையதாய் இருப்பதற்கிக் கலை, காலத்திற்கேற்றவாறு அபிவிருத்தி அடைந்தால்தான் சரித்திரப் பெருமையும் நிலைத்திருக்கும்.

156. பண்பாடு என்பது தொன்று தொட்டு வந்த பழக்கங்கள். அன்று கோடானுகோடி மக்களால் பல்லாயிரம் தலைமுறைகளாகப் படிப்படியாய்ச் சீர்திருத்தியெடுத்த வாழ்க்கை முறையாகும்.
157. பழையதானாலும் கெட்டுவிடாமல் இருப்பது தர்மம் ஒன்றேயாம்.
158. விவேகமிருந்தும் தினமும், சஞ்சலப்படும் சுபாவமும் உடையவர்களுக்கு நிம்மதி என்பதில்லை.
159. விவேகம் இல்லாத கல்வி கடிவாளம் இல்லாத குதிரை போன்றது.
160. குலம், கோத்திரம், பிறப்பு இவைகளால் ஒருவனைக் கணிப்பது பிழை. ஒருவனுடைய மேன்மையும், தாழ்வும் அவனது குணத்தைப் பொறுத்து இருக்கிறது.
161. சத்தியம், தானம், பொறுமை, ஒழுக்கம், சாந்தம், தபசு இவைகளால் எவன் பிரமத்தை அறிய முயற்சிக்கிறானோ அவனே உத்தமமான பிராமணன். அத்தகையவன் சண்டாள குலத்தில் பிறந்தாலும், பிராமணனேயாம்.
162. ஞானம் கைவந்த போதிலும், மக்களையும் மாநிலத்தையும் மறப்பது இறைவனைப் புறக்கணிப்பதற்கு ஒப்பாகும்.
163. உனது திறமைகளை அடக்கி ஒடுக்காதே. அதைச் சீரிய முறையில் செயற்படுமாறு சுதந்திரமாகத் திறந்து விடு.
164. எங்கு கருணை இருக்கின்றதோ அங்கு தர்மம் இருக்கும். தர்மம் இருக்குமிடத்தில் சுகம் இருக்கும். சுகம் இருக்கும் இடத்தில் இறைவன் இருப்பார்.

165. மன்னனும், மனிதனும் உனக்கு மன்னிப்பு அளித்தாலும் உனது தீவினைப் பயன் உனக்கு மன்னிப்பளிப்பதில்லை.
166. தன்னடக்கம் இல்லாதவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அனுகூலம் சில சமயம் பிரதிகூலமாக மாறிவிடுகிறது.
167. வண்டுதான் தேன் உண்ணுமே தவிர மண்டுகம் (தவளை) அதை உண்பதில்லை. அதே போன்று உலக ஆசையில் மூழ்கிக் கிடப்பவர்களுக்கு ஞானத் தேன் உண்ண விருப்பம் வருவதில்லை.
168. அன்றலர்ந்த மலர் அன்று கெடும். மலராமல் மலர்ந்திருக்கும் ஞான மலர் என்றும் கெடுவதில்லை.
169. அந்தரங்க சுத்தியில்லாத ஒரு சமய வாழியைவிட நல்லொழுக்கம் உடைய ஒரு நாஸ்திகன் மிகச் சிறந்தவன்.
170. தன்னறிவு தெளியும் வரையில் சான்றோர் ஒருவரை நாடி நிற்பதால் பெரும் பயன் உண்டு.
171. உன்னில் தேய்வதும், வளர்வதும் எவை என்பதைக் கண்டறிவது மிகக் கஷ்டம். நுண்ணறிவை நிதானமாய் உபயோகித்து அறியவும்.
172. தனக்கு மதிப்புத்தந்து தன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டும் தான் நல்லவர்கள், மற்றவர்களைல்லாம் பொல்லாதவர்கள் என்று நினைப்பவர்கள் தான் பொல்லாதவர்கள்.
173. குளத்தில் நீரிருக்கும் வரையில் மீன் இருக்கும். சுர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏதாவதொன்று இருக்கும் வரையில் மனிதர்கள் உன்னை நாடி நிற்பர். ஒன்றுமே இல்லை யென்றால் ஒருவரும் சாவதில்லை.

174. கோயிலைச் சுற்றி வாழும் நாய்களெல்லாம் பிராமணனாக மாறுவதில்லை. மகான்களைச் சுற்றி நிற்பவர்கள் எல்லாம் நல்லவர்கள் ஆவதில்லை.
175. பழமை வாய்ந்ததாயினும், புதியதாதாயினும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாதே. விவேகத்தினால் இரண்டிலுமிருக்கின்ற நல்லவைகளையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்.
176. ஊசி முனையில் நிற்கப் பழகினாலும், மன நுனியில் ஒரு வினாடிதானும் நிற்கப் பழகுவது மிகக்கடினம்.
177. நிறம் மாறும் ஓணான் போன்று அடிக்கடி குணம் மாறுபவர்களிடத்தினிருந்து வெகு தூரம் விலகி நில்.
178. நண்பனாகிலும் கூரிய கத்தி உடையவன், வளர்ப்புமிருகமாயினும் கூரிய கொம்புடையது, மனிதனாயினும் பேராசை பிடித்தவன், இவ்விவயப்புடைய மூவகையினரும் ஆபத்தானவர் என்பது அறிக.
179. தன்னயம் கருதாமல் அன்பு செலுத்துகிறவர்களுடைய அன்புதான் உண்மை அன்பு. அவர்கள் தான் உத்தம நண்பர்கள்.
180. சிற்றின்ப நுகர்ச்சிகளில் காணுந் தோல்விகளை தோல்வி என்று கருதி வருந்தாதே. அது திருந்துவதற்குரிய ஒரு கடுந் தண்டனை என்பதை உணர்க.
181. கடலின் மேற்பரப்பில்தான் அலையும் இரைச்சலும் இருக்கின்றது. ஆழத்தில் அவைகள் இல்லை. அதே போன்று மேல் மனத்தின் செயல் நிலையில் மாத்திரந்தான் துயரமும் அமைதிக்குறையும் நிலவுகின்றது. அடிமனதில் இறங்கிச் செல்லும் அளவிற்கு ஆத்மசக்தியின் ஊலிவும், பேராணந்தமும்தான் அனுபவமாக நிலவுகிறது.

182. கண்டதும், கேட்டதும் எல்லாம் விரும்பாதே. நல்லவையில் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து அதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் செயல் படுத்துக. பலன் நிச்சயம் கிடைக்கும்.
183. உலகியல் இன்பம், பால்யம், இளமை, முதுமை என்பதற்கிணங்க விதம் விதமாக அனுபவப்படுகின்றது. ஞான இன்பமோ எந்தப் பருவத்திலும், ஒரே மாதிரியான சுகானுபவம் உடையது.
184. அருளும் பொருளும், உயிரும் சரீரமும் போன்று ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. இரண்டையும் படைத்த கரம் ஒன்று. ஆகையால் இவை இரண்டையும் கோணத்தில் வைத்துப் பார்த்து வாழ்வதில் அர்த்தமேயில்லை.
185. பழங்கள் பழுத்தால் மரத்தின் மேலும், கீழும் நல்லதும் கெட்டதுமாகிய பலவித பிராணிகள் வந்தடைகின்றன. அதே போன்று ஞானம் பூர்த்து நிற்கும் இடத்தில் பலதரப்பட்ட மனிதர்களும் வந்து சேர்கின்றனர்.
186. மதம், ஆத்மீகம் இவைகளைத் தவறான வழியில் கவர்ச்சியுடையதாக்கி வளர்ப்பதால் அது விரைவில் அழிந்துவிடும்.
187. துறவிகளின் பூர்வ வரலாற்றை அறிய முயற்சிப்பது, இறந்த சூழ்நதையின் சாதகம் வாசித்து அறிவதற்கு ஒப்பானது.
188. நேரம், காலம், கடவுள் இவை உன்னை நோக்கி வரும் எனக் காத்திருக்காதே. இம்மூன்றும் தீவிர முயற்சியுடையவனில் எப்பொழுதும் தங்கி இருக்கின்றது.
189. உனது கெட்டித்தனத்தால் பலதும் சாதிக்க முடியலாம். ஆனால் சாதித்ததை நிம்மதியுடன் சம்பூர்ண

மாய் அனுபவிப்பதற்குத் திருவருள் வேண்டும் என்பதை அறிக.

190. குளிப்பது, உண்பது, உறங்குவது, புணர்வது இவற்றை மனம்போன போக்கில் செய்தால் தேக சுகம் கெடும்; நோய்வாய்ப்படுவாய். ஊர்ந்தும், பறந்தும் வாழ்கின்ற பற்பல பிராணிகளின் தினசரி செயலுக்கு ஒரு நேரமும் நெறியும் உண்டு. மனிதனுக்கு என்று ஒரு நன்னெறி இருந்தும், நெறி தவறி வாழ்கின்றவர்களின் வாழ்வால் என்ன பயன்?
191. உண்ணும் உணவின் அதிசூக்குமான பகுதிக்கும் மனதிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருக்கின்றன. எனவே நல்லுணர்வுகளை வளர்க்கும் சாத்தவீக உணவை உண்க!
192. சுகமுடன் வாழ்வதற்கும், இறப்பதற்கும் ஒரு நெறியும் குறியும் வேண்டும். அது இல்லையானால் திசை தடுமாறித் திரிய நேரிடும். இடறுவீர்.
193. முத்துச் சிப்பியை உடைத்துப் பார்த்தாற்றான் முத்து இருப்பதும் இல்லாததும் தெரியும். ஒருவருடைய இதயத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கும் திறமை உனக்கிருந்தால் மட்டும்தான் மற்றவர்களுடைய நன்மை, தீமைகளை சரி வர அறிய இயலும்.
194. உனது கடமைகளைச் செயற்படுத்தும்பொழுது மற்றவர்களுக்கு இடையூறு விளையாமல் பார்த்துக் கொண்டால், இன்னலும் விரோதமும் குறையும்.
195. ஒரு தேசத்தின் இயற்கை வளங்களையும் செயற்கைச் செல்வங்களையும், அந்நாட்டு மக்கள் சமதர்ம ரீதியில் அனுபவிப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். அங்ஙனம் இருந்தால் பஞ்சமா பாதகங்களைச் செய்யத் தூண்டும் உணர்வுகள் குறையும்: தேசப் பற்றும் தேசபக்தியும் பெருகும்.

196. மாதா, பிதா, குரு, மண்ணன் இவர்கள்தான் தண்டிப் பதற்குரிய உரிமை உடையவர்கள். மற்றவர்கள் அதனைச் செய்தல் குற்றமாகும்.
197. உலகத்தைப் புரிந்து வாழ். துயர் நீங்கும்.
198. வெளிச்சத்திற்குப் பின் இருள் இருப்பது போன்று நல்லதென்று கருதுவதின் பின்னுக்குத் தீயதும் இருக்குமென்றறிக.
199. பகவான் என்ற சொல் இறைவனுக்கு மாத்திரம் பொருத்தமானது.
200. உலகத்தில் மனிதத் தன்மை வளரும் அளவிற்குப் பிரச்சினைகள் தானாகவே குறையும். ஆகையால் சகலவிதமான செயல்களும் மனிதத் தன்மையை வளர்த்தெடுக்கும் முறையில் அமைய வேண்டும்.
201. சீரிய குணந்தான் செல்வங்களில் சிறந்த செல்வம்.
202. தனது இதயத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தி எடுப்பதுதான் நிலையான சம்பத்து. அது எதனாலும் அழிக்கப் படுவதில்லை.
203. என்னதான் இருந்தாலும் நல்ல குணமில்லா விட்டால் ஜீரண சக்தி குறைந்தவர்கள் உண்ணும் உணவு போன்று பிரயோசனமற்றது.
204. நீ ஒரு சக்திக் கனலாக மாறும் பொழுது உன்னை நோக்கி வரும் பிரச்சனைகள் தானாகவே கருகிவிடும்.
205. உலகம், உலகியல் தேவைகளில் தன்னிறைவு எய்தினாலும், ஆத்மீக சைதன்யத்தில் உட்செறிவு இல்லா விட்டால், சமுதாயத்தின் நிலை நாய்க்கூட்டத்தினுள் வீசப்பட்ட மாமிசத்துண்டு போலாகி விடும்.

206. ஆத்ம சித்திகள் மனம் புத்தியைக் கொண்டு அப்பியாசித்து அடையக் கூடியதன்று. மனம் புத்திகள் அகந்தையால் செயற்படுபவை. ஆகையால் அகங்கார நாசத்திற்குப் பின் தோன்றும் விசேஷ பேறுகள்தான் ஆத்ம சித்திகள்.
207. நீ ஏதோ ஒரு துறையில் சிறிதளவு அறிவு பெற்றிருக்கலாம். அதை வைத்துக்கொண்டு படித்தவன், அறிவுடையவன், நாகரீகமானவன் என்றெல்லாம் அகங்காரித்தால் அது உன்னைச் சர்வநாசத்தில் ஆழ்த்தி விடும்.
208. நீ எதைக் கற்றறிந்தாலும் உன்னுடைய சொந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு நீயாகவே தீர்வு காணமுடியாதிருந்தால் கற்றதின் பயன் என்ன?
209. எப்பொழுதும் எல்லாவற்றிலும் சந்தேகப்படும் சபாவம் உடையவர்கள் ஒன்றையும் சரியான முறையில் அறிவதும் அனுபவிப்பதும் இல்லை. எதையும் நிலையாக அடைவதும் இல்லை.
210. மனதைச் சரியான முறையில் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய பயிற்சியும், மனித சக்திகளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாய் இருக்கின்ற கடவுள் சக்தியில் முழு நம்பிக்கையும் இல்லாவிடத்தில் மற்றெல்லாம் இருந்தாலும் நிலையான சுகமும் சாந்தியும் உண்டாவதில்லை.
211. இன்று வரையில் நீ செய்துவரும் கர்மங்களில் அதிக பங்கும், உன்னுடைய சரீர மனம் இவைகளின் சக்தியைக் குறைக்கக் கூடியதும் சொந்த ஆத்மாவை வஞ்சிக்கக் கூடிய செயல்களும் தான் செய்து வருகின்றாய். ஒரு நாளைக்கு ஒரு தரமாவது தனிமையில் இருந்து ஆழமாய்ச் சிந்தனை செய், இந்த உண்மை விளங்கும். எனவே சிந்தனை செய்து தெளிவுபடுத்திய பிறகு மனம், சரீரம், புத்தி இவைகளைப் பலப்படுத்தக்

கூடியதும், ஆத்மாவின் சுகத்திற்கேற்றவாறும் உரிய கர்மங்களை மாத்திரம் செய்தால் சுகமுடன் வாழலாம்.

212. முறையறிந்து செய்தால் ஒரு சிறு செயல் மூலமாகவே இறைவனுடைய திருவருளை எளிதில் பெறலாம்.
213. நீ இறைவனை நோக்கிக் கீழ்வருமாறு பிரார்த்தனை செய். என்னுடைய பலவீனத்தாலும், அஞ்ஞானத்தாலும் பல குற்றங்கள் செய்தும், நல்லது பலதும் செய்யாமலும் விட்டேன். கருணைகூர்ந்து என்னை மன்னித்து விடு. இங்ஙனம் உன்னுடைய நெஞ்சருகும் வண்ணம் பிரார்த்தனை செய்து வந்தால் இந்தப் பிறவியிலேயே பாவங்கள் நீங்கி திருப்தியும் சுகமும் பெறலாம்.
214. இதில் கூறப்பட்டிருக்கும் உண்மைகளை நீங்களாகவே உங்களில் கண்டறிந்து சுயம் செயல்படுத்துவீர்களாக.

“பரமேஸ்வர ஸ்மரணம்”

“ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்”

வஜனாம்ருதம்

இரண்டாம் பாகம்

1. இறைவனைக் காண்பது கடினமான காரியமன்று. அதனைப் பார்ப்பதற்குரிய கண்ணாடியாகிய ஹிருதயத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதுதான் மிகக் கடினமானது.
2. இறைவன் பொருட்டு தனக்கு மிகப் பிரியமானதை விட்டு விடுதற்கும், மிகவும் வெறுப்பானதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் தயாராயிருப்பவனே யதார்த்தமான இறைபக்தன்.
3. ஞானம், அது ஒரு இரவில் அடையக் கூடிய காரியமல்ல. நாகமணியைச் சுற்றிக் கிடக்கும் நாகம் போன்று ஜீவனைச் சுற்றிக் கிடக்கும் நாகம் போன்று, ஜீவனைச் சுற்றிக் கிடக்கும் தீய வாசனைகள் கடுந் தவத்தால் நீங்கும் பொழுது மாத்திரந்தான் ஞானம் பிரகாசிக்கும்.
4. பார்க்கப் பார்க்க, பழகப் பழக அலுப்பும் வெறுப்பும் தட்டாமலிருப்பது எதுவோ அதுதான் சாஸ்வதமான அன்பும் இன்பமுந் தரும் முழுமுதற் தெய்வம்.
5. புலனுணர்வுகள் கடுகளவேனும் இருக்கும் வரை ஞான ஒளியைக் காண்பதென்பது வெறும் ஒரு மனச்சங்கற்பம்.

6. பக்தியென்பது மன உணர்வுகளை மீறிச் செல்லும் பொழுது அனுபவப்படுகின்ற ஒரு தனித்த பேரானந்தம்.
7. இந்தப் பிரபஞ்சத்தை நாங்களோ எங்களுடைய பாட்டனாரோ படைக்கவில்லை. அதைப் படைத்தவன் இன்னொருவன் இருக்கின்றான். அணிந்திருக்கும் ஆடைகளை நிர்மாணிப்பவரை நேரில் கண்டிருக்காவிட்டாலும் அப்படியொருவர் இருக்கின்றார் என்பதை நம்பித்தானாக வேண்டும். இப் பிரபஞ்சம் சூனியத்திலிருந்து தோன்றவில்லை. இதைப் படைத்தவன் ஒருவன் இருக்கின்றான் என்ற பிரத்தியட்ச ஞானம் உனக்குண்டாகும் பொழுது நீயும் மற்றவர்களும் கர்த்தாக்களல்ல, வெறும் கருவிகளேயென்ற அறிவு வரும், அகங்காரம் ஒழியும்.
8. அடிக்கடி உனது குருவினிடத்தில் அமர்ந்திருந்து குரு முகத்திலிருந்து வரும் வார்த்தைகளை ஹிருதயம் கொடுத்துக் கேள். அது உனது மனச்சலனங்களைத் தீர்த்து மனத் தென்பைத் தரும்.
9. உனது துன்பங்களைத் தீர்க்கும் சக்தி உனக்கில்லாமலிருக்கலாம். ஆயினும் அதனைத் தீர்க்கக் கூடிய ஒரு சக்தி உன்னிடமிருக்கின்றது. அதற்கு உன்னைச் சுயாதீனப்படுத்தினால் காற்றில் பறந்து போகும் சாம்பல் போன்று துன்பங்களெல்லாம் பறந்து விடும்.
10. முழு மானவ சமுதாயத்தையும் நம்முடன் வாழுகின்ற தெய்வமென்று கருதிக் கொண்டால் உயிர் ஐக்கியம் தானாகவே உண்டாகும்.
11. நெஞ்சில் திருக்கை வால் ஏற்றுத் திரிபவர்களிடத்தில் எட்டத்தில் நின்று கொள்.

12. பூமி முழுவதிலும் எவ்வளவோ சூப்பை கூளங்கள் மண்டிக் கிடக்கின்றன. அவையெல்லாம் உன்னால் சுத்தஞ் செய்ய முடியுமா? இல்லை. ஆனால் பூமியின் ஒரு பகுதியாகிய உனது முற்றத்தை தினசரி கூட்டிச் சுத்தமாய் வைத்திருக்க முடியும். அதே போன்று உலகத்தவர்களுடைய மனதை உன்னால் சுத்திகரிக்க முடியாவிட்டாலும் உனது சொந்த மனதின் அழுக்காறுகளை நீக்கிச் சுத்தமாய் வைத்திருக்க முடியும்.
13. மனிதருடைய மனக் குற்றங்கள் தான் இவ்வுலக துன்பங்களையெல்லாம் சிருஷ்டிக்கின்றன. ஜனங்கள் மனக் குற்றமற்றவர்களாயிருந்தால் இப்பூவுலகம் உண்மையில் ஒரு பூவுலகமாகவேயிருக்கும்.
14. ஒருவரில் பிசாசுக்கள் இருக்கின்றதா? இல்லையா? என்று தெரிவது எப்பொழுது? அவனுடைய சுய நலத்துக்குப் பங்கம் வரும் பொழுது.
15. ஒரு குடம் பாவில் ஒரு துளி நஞ்சு கலந்தால் பால் முழுவதும் கெட்டு விடுவது போன்று ஒருவர் எவ்வளவு நல்ல குணமுடையவராயிருந்த போதிலும் ஒரு சிறு கெட்ட குணமிருக்குமானால் மற்றெல்லா நற்குணங்களையும் அது கெடுத்து விடும்.
16. இலவசமாய்ப் பெறுகின்ற எதுவும் உபத்திரவம் தரக் கூடியவை.
17. வறுமை, நோய், அறிவின்மை இவைகளைப் பயன்படுத்திக் காரியம் சாதிப்பது தரங் குறைந்த பண்பற்ற செயல்.
18. கலியுக மனிதர்கள் அதிக மனச் சலனமுடையவராயினும் மிருதுவான குணமுடையவர்கள். இவர்களுடைய நித்திய ஜீவிதத்தை ஞான மூலங்களுடைய

- பற்றாக் குறையால் பிசாசுக்கள்தான் அதிகம் இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றன.
19. அன்றாடக் கடமைகளைப் பகடைக் காய்களை உருட்டி விளையாடுவது போன்று விளையாடினால் ஜீவிதமும் ஒரு சூது விடையாட்டாகவே முடியும். எனவே கடமைகளை நெறிப்படுத்திப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு செய்க.
20. மனிதன் உலகப் புதினங்களைப் பார்ப்பதற்காக எவ்வளவோ துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அதற்காகச் செலவழிக்கும் நேரத்தில் மிகச் சிறிய பங்கையாவது தன் தன் மனதில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் புதினங்களைப் பார்ப்பதற்குச் செலவு செய்தால் பாவத்தைத் தீர்ப்பதற்கான ஞானம் பிறப்பதற்கு வழி தோன்றும்.
21. இணங்காத ஜந்துக்களையும் தடவக் கூடிய இடத்தில் தடவிக் கொடுத்தால் அது இணங்கி நிற்பது போன்று, விலங்கு மனத்தையும் தடவக் கூடிய இடமறிந்து தடவிக் கொடுத்தால் அதுவும் இணங்கி நிற்கும்.
22. மனம்: வேஷத்திற்குரிய இலட்சியத்தைப் பொருந்தாத வர்களுடைய வேஷமே பொய் வேஷம்.
23. சித்து; வித்தை; ஜாலம் இம் மூன்றும் கோணத்திலிருப்பவை. வித்தைகள்; மருந்து; தேவதா உபாசனைகளால் நிகழ்த்துபவை. ஜாமம்; கையடக்கம் மெய்யடக்கத்தால் செய்பவை. இவைகள் வெறும் வினோதங்களே தவிரக் கடவுட்காரியமல்ல. சித்து என்பது முற்றிய ஞானிகளிடத்திலிருந்து சந்தர்ப்பானுசரணம் இயற்கையாகவே நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பவை.
24. நமது ஊனக் கண் பார்வைக்கு எட்டாத நட்சத்திர மண்டலங்கள் இருக்கின்றன. விஞ்ஞானிகளுடைய

ஊனக் கண்களுக்கும் அவை புலனாவதில்லை. ஆயினும் விஞ்ஞானி அவைகளைப் பார்த்தறியக் கூடிய தூரதர்சனிக் கருவிகளினால் அம்மண்டலங்களைப் பார்த்தறிகின்றான். ஞானியோ தூரவெளியைத் தாண்டி நிற்கும் ஞானம் என்ற தனது தூரதர்சனியால் கட்புலனாகாத இறைவனையும் பார்க்கின்றான்.

25. சர்க்கரையில் குழைத்து வைத்த எட்டிக் கொட்டையின் கசப்பு பல்லாண்டுகள் சென்றாலும் கசப்புக் கசப்பாயிருப்பதைப் போன்று எண்ணற்ற எண்ணக்கும்பலில் புதைந்து கிடக்கும் மனதை மடக்கியெடுத்துத் தன் நிலைப்படுத்தாதவர்களுடைய வாழ்க்கை எட்டிக் கொட்டையைப் போன்று கடும் கசப்பாகவே யிருக்கும்.
26. பசுப்பால் தாது விருத்திக்குரிய நல்லுணவாயினும் வயிற்றுவலிக்காரனுக்கு அது தீங்கை விளைவிக்கும். நல்லுபதேசங்களையும் அவரவருடைய பக்குவத்திற்கேற்பக் கொடுக்காவிட்டால் விபரீத பலன் விளையும்.
27. புனிதமான கெங்கா நதியில் மூழ்கிக் கிடக்கின்ற பிராணிகளுக்கு ஞானம் வந்து மோட்சங் கிடைக்கின்றதா? இல்லை. அதே போன்று ஞான சாதனை ஏதுமின்றி ஞான விஷயங்களைக் கேட்பதிலும் வாசிப்பதிலும் மூழ்கிக் கிடக்கின்றவர்கள் எவ்வாறு ஞானிகளாவர்.
28. பிள்ளைகள் நல்லவர்களாய் வளர வேண்டுமென்று பெற்றோர்கள் எண்ணினால் பெற்றோர்கள் நல்லவர்களாய் வாழ வேண்டும்.
29. ஒருவர் எண்ணி வந்த எண்ணங்களின் பிரதி ரூபந்தான் அவருடைய சூக்கும சரீர வடிவம்.

30. அன்பும் ஐக்கியமும் உடையவராயிருக்குக. எனினும் அதற்காகத் தன் நெறி தவறாமல் இருப்பவரே நெறியாளர்.
31. ஹிருதய சுத்தி; இதுதான் ஜீவித சாரம். இதைப் பெற்றவர்கள் கற்பக விருட்சத்தின் கீழ் இருப்பவர்கள்.
32. குறியில்லாமல் அம்பெய்தால் எய்த அம்பால் ஆபத்துக்களே விளையும். இவ்வாறானதுதான் ஒரு சிறந்த குறிக்கோளில்லாத வாழ்க்கையும். மனிதன் ஒரு உயர்ந்த இலட்சியத்துடன் வாழ வேண்டும். அன்றாடக் கடமைகளை இலட்சியத்தில் பொருந்தும் வண்ணம் செய்து கடமையின் பலாபலனாகிய இன்ப துன்பங்களை இலட்சியத்துக்காகச் சமர்ப்பணம் பண்ண வேண்டும். இவ்விதம் வாழுகின்றவன் சீரிய குறிக்கோளை அடைந்த ஒரு பெருமகனுக்குரிய சுகத்தை அனுபவிக்கின்றான். ஞானம்; இதுதான் இலட்சியங்களில் சிறந்தது. ஜீவித தர்மங்கள் இந்த இலட்சியத்துடன் இணையாவிட்டால் வாழ்க்கையின் அச்சாணி உடையும். ஜீவாதாரத் தேவைகளில் தன்னிறைவெய்தினாற் கூட மனிதன் அதில் திருப்திப் படுவதில்லை. அதற்கப்பால் ஒரு இருதய தாகம் இருக்கின்றது. மனிதருடைய மன வேட்கைக்கு முடிவு காணும் அந்த அந்தரங்க ஆத்மீக மூல உணர்வுகளை மனித சமுதாயம் புறக்கணிக்கும்போது நீர் வற்றி வரண்டுபோன குளத்தை விட்டு நீர்ப்பறவைகள் பறந்து செல்வது போன்று அமைதியும் சுகமும் உலகத்தை விட்டுப் பறந்து செல்கின்றன.
33. தலைமயிர் தலையில் இருக்கும் வரையில் தலைக்குப் பாது எப்பும் அழகுங் கொடுக்கின்ற பொருளாகவே

யிருக்கின்றது. அது உண்ணும் உணவில் இருக்குமாகில் வாந்தியும் சத்தியும் வரப் பார்க்கும். அதே போன்று ஒவ்வொன்றும் அதனுடைய ஸ்தானத்திலிருக்காவிட்டால் அவைகளுடைய மதிப்பும் மரியாதையும் குறைந்துவிடும். அவ்வாறே மனிதனுடைய நிலையும்.

34. மனச் சங்கற்பம் நல்லதாயிருந்தால் கர்மமும் நல்லதாயிருக்கும்.
35. சந்திரனைச் சுற்றிப் பரிவட்டந் தோன்றினால் அது மழைக்குரிய அறிகுறியாயிருப்பது போன்று ஹிருதயத்தைச் சுற்றி நல்லுணர்வலைகளின் பரிவட்டம் தோன்றினால் அது இறையருள் பொழியப் போவதன் அறிகுறி. பரிவட்டம் நெருங்கி நின்றால் உடன்மழையும், தூரமாயிருந்தால் தாமதமாகவும் பொழியும். திருவருளும் அதே போன்றதென அறிக.
36. தொட்டாற் சுருங்கிச் செடியைத் தொட்டால் அதன் இலைகள் சுருங்கிவிடும். சுருங்கிய இலைகள் உடனே நிம்ருமாகில் மழையும் விரைவாகப் பெய்யப் போகின்றதென ஊகிக்கலாம். வரும் துன்பங்களையும் உடனுக்குடன் மறந்து மனந் தெளிவடைகின்றவர்களை நோக்கி ஐஸ்வரிய தேவதையும் விரைவாக வந்து கொண்டிருக்கின்ற தென்பதையும் அறிக.
37. சமயத்தை ஜால வித்தைகளின் விளையாட்டரங்கமாய் மாற்றுகின்றவர்கள் கடவுளைக் கேலியும் கிண்டலும் செய்வதாகவே முடியும். சித்துக்கும் ஜாலத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாத பாமர பக்த ஜனங்கள் கண்கட்டு வித்தைகளைக் காட்டிச் சீத்தர் போல் நடித்துத் திரிபவர்களிடம் விழிப்பாயிருக்கவும்.
38. அணுப் பிரமாணமான துரும்பிலிருந்து எண்ணற்ற ஜடப் பொருள்களின் வழியாகப் படிப்படியாய்

வளர்ந்து வந்த மாமலை போன்ற ஒரு உணர்வு மலைதான் மனிதரிலிருக்கும் மனம். அதனை ஒரே நாளில் தகர்த்தெறிய முடியாது. ஆத்மீக மார்க்கத்தில் நீண்ட காலம் தளராமல் முயற்சிக்க வேண்டும்.

39. பலவற்றையும் சுற்றறிகின்ற மனிதர் வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிவதில்லை. அதையறியாதவர்கள் செம்மையாய் வாழ்வதெப்படி?
40. அறுசுவை உணவுகளில் பாகற்காய் போன்ற கசப்புப் பதார்த்தங்களையும் ருசியாக உண்ணப் பழகிய மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் வரும் கசப்பான காரியங்களையும் ருசியுடன் ஏற்கப் பழகினால் வாழ்க்கையில் துன்பமென்பதே இராதல்லவா?
41. கோளங்களைச் சிருஷ்டித்த கடவுளுக்கு கோள்களிலிருந்து வரும் தாக்கங்களையும் தீர்க்க முடியாமலா போகும்?

பஜனை வழி

நாதல்ய யோகம் அல்லது நாம பஜனை என்பது பக்த ஜனங்களுடைய சித்த விநத்திகளை இருதய மருதமான ஆத்மநாதத்தில் லயப்படுத்தி ஒடுக்குவதற்குரிய ஒரு லலிதமான ஆத்ம சாதனை.

எய்யும் அம்பு கூரியதானால் குறியில் ஆழமாய்த் தைப்பது போன்று கூர்மையான மனம் உடையவர்களால் தான் இறைவன் என்ற குறியைத் தவறாமல் அடைய முடியும்.

மனோலயம்—அதில்தான் மனம் ஒடுங்கிக் கூர்மை பெறுகின்றது. தீட்சா முறைகளும், கடினமான சாதனைகளும் இன்றி பாலர்களில் இருந்து வயோதிபர்கள் வரையும் பாடிப் பாடியவாறு மனம் இறைவன்பால் லயித்து ஒழுங்கு வதற்கேற்ற ஈளிதான மார்க்கந்தான் பஜனை.

சர்வ சராசரங்களிலும் ஒலிக்கின்ற ஓம் என்ற பிரணவ சத்தத்தை நாதம் என்றழைக்கின்றோம். பிராணிகளை உயிர்ப்பிக்கின்ற இந்த நாதம் மனிதருடைய மூலாதாரத் திலிருந்து உச்சிக் கமலம் வரையில் இருக்கும் சுமுமுனை துவாரம் வழியில் அமைந்து ஆறு ஆதார சக்கரங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொருவிதமான ஒலிபேதங்களுடன் ஒலிக்கின்றன.

சக்கரங்கள் என்றால் சில்லுகள் என்று அர்த்தம். வாகனம் ஒடுவதற்கு சில்லுகள் எவ்வாறு பயன்படுகின்றனவோ அவ்வாறே சாரீரமாகிய வாகனத்தின் போக்கு வரவுக்கு இந்த ஆறு சில்லுகளும் ஆதாரமாயிருக்கின்றன.

பிரதான சக்கரம் :-

ஆதார சக்கரங்களில் பிரதானமானது ஹிருதய ஸ்தானத்தில் அமைந்திருப்பதாகிய அனாகதச் சக்கரம். சப்த சுத்திச் சாளனமாகிய அனாகதச் சக்கரத்தில் நின்று எழும் ஹிரீம் (HREEM) என்ற அனாகத நாதத்தில் மனதை லயப்படுத்தினால் தேனுண்ணும் வண்டு மலரின் மனத்தில் அக்கறையிருப்பது போன்று சாதகனுடைய மனம் பிரபஞ்ச வாசனையற்று வர்ணாதீதமான அனாகத நாத சுகத்தில் சதா லயித்திருக்கும்.

பரம சுகமுடைய இந்தத் திவ்விய நாத சுவையில் ஒரு குறிக்கப்பட்ட நேரம் மனம் லயிக்குமேயானால் நாதத்தின் உள்ளேயிருக்கும் இறையொளியாகிய உள்வொளி சாதகனுடைய மனக் கண்ணில் ஒளிரும்.

பிராப்த கர்ம வினைகளைத் தீர்த்து ஜீவனை ஜீவன் முக்தனாக்கும் இறையொளி தரிசனந்தான் நாதலய யோகமாகிய நாம பஜனையின் குறிக்கோள்.

செவிப் புலனாகாததும் ஒடுங்கிய மனதால் மாத்திரம் கிரகிக்கக் கூடியதுமாகிய அதி சூக்குமமான அனாகத் நாமத்தைக் கேட்டு அதில் மனதை லயப்படுத்துவதற்கு இரண்டு விதமான சாதனா மார்க்கங்களிலிருக்கின்றன.

ஒன்று குண்டலினி யோகம் மற்றது நாத லய யோகமாகிய நாம பஜனை.

கலியுகத்தில் :-

மனிதர் இப்பொழுது சதுர்வித யுகத்தின் கடைசி யுகமாகிய கலியுகத்தின் மத்திய பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

கலியுகத்தில் மனிதருடைய மனம் கண மாத்திரையில் உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சலனம் அடைவதால் கலியுகமென்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

உணர்ச்சி வசத்தால் அலைமோதிக் கொண்டிருக்கும் மனமுடையவர்கள் எடுத்த எடுப்பில் தியானத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தவோ அல்லது சுடுமையான நியமங்களோடு கூடிய பிராணாயாம பிரத்தியாகார தாரணைகளின் வழியே குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி அனாகத நாதத்தைக் கேட்பதற்கோ அருகதை யற்றவர்களா யிருக்கின்றனர்.

அது மாத்திரமல்ல. இப்பேர்ப்பட்ட தீர்க்கமான உள்ளப் பயிற்சிக்கு நாள்தோறும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் ஜீவிதக் கிரமங்களும், சமுதாய சூழ்நிலைகளும் சாதகமாக அமையவும் இல்லை.

ஆகையால் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கு இசையக் கூடிய பஜனை மார்க்கந்தான் கலியுகத்திற்கேற்ற ஆத்ம சாதனை.

ஒளிபு மறைபின்றி அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து இசைச் சுகத்துடன் அப்பியாசித்துக் கடைத்தேறுவதற்குரிய ஒரு உத்தம சாதனம் பஜனை.

பஜனைக்கு உகந்த நேரம் :-

பஜனைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் இடம் மிகத் தூய்மை யானதும், தெய்வீக உணர்வுகளை தூண்டிவிடக்கூடிய புனித சின்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், காற்றோட்டமும், வெளிச்சமும் உடையதாயிருக்கவும் வேண்டும்.

மனதில் இயற்கையாகவே அமைதியும், சாந்தமும் நிலவக் கூடிய உதயம் அல்லது அஸ்தமன காலம் பஜனைக்கு உகந்த நேரம்.

பஜனையில் கலந்து கொள்ளுகின்றவர்கள் எல்லாம் தூய்மையான மனத்துடன் ஸ்தலத்திற்கு வந்து நிசப்தமாய் அமர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

பஜனை ஆரம்பிக்கும் நேரம் வந்ததும் அனைவரும் எழுந்து நின்று மங்கள இசையுடன் தெய்வீகச் சின்னங்களுக்குத் தீபாராதனை செய்து குரு வணக்கமும், இறை வணக்கமும் முடித்து உடலை நேராக நிமிர்த்தி வைத்து அசைவற்றிருக்க வேண்டும்.

கண்களை முற்றாக மூடியோ அல்லது அரைக்கண் பார்வையுடன் இருப்பதோ மன ஒருமைப்பாட்டிற்கு அனுகூலமாயிருக்கும்.

பஜனைக்கு நாம் சங்கீர்த்தனங்கள், நாமாவளிகள், அல்லது ஞான வைராக்கிய உணர்வுகளை ஊட்டக்கூடிய கீதங்களை உபயோகிக்கலாம்.

பாட்டுக்களை ஆத்மீகப் பண்ணிசை முறையில் சுருதி தாள தாள லயத்துடன் பாடவேண்டும்.

இசைச் சுகம் தரக் கூடிய இன்னிசைக் குரல் உடைய ஒருவரோ அல்லது இருவரோ பாடிக் கொடுக்க மற்றவர்கள் அதனை ஒருமைப்பாட்டுடன் ஏற்றுப் பாடவேண்டும்.

பாடும்போது பாட்டின் இனிய ராக ஒலியிலும், பாட்டில் அமைந்திருக்கும் சுருத்திலும் மனம் முற்றாக லயித்துப் போகுமளவிற்கு ஒருமுக உணர்வுடன் பாட வேண்டும்.

பஜனைக்கு ஒன்று அல்லது ஒன்றரை மணி நேரம் போதுமானது. பஜனை முடிந்தபின் எழுந்து நின்று தீபாராதனை செய்து பிரசாதமும் பெற்று அதே சிந்தனையுடன் அவரவர்கள் இடத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும்.

வாய்ப்பு அளிக்கவும் :-

பஜனை நாட்களில் சாத்வீகமான உணவைக் குறைந்த அளவில் உட்கொள்ளுவதால் கூடுதலான பலனுண்டு.

பஜனையின் போது இறுக்கமில்லாத தூய உடைகளையே அணிய வேண்டும்.

பஜனையில் கவந்து கொள்பவர்கள் எல்லாம் கூட்டுறவுக் குடும்ப போகத்துடன் ஐக்கியமாகியும், அன்பாயும் அன்னியோன்னிய உபகாரம் உடையவர்களாயுமிருக்க வேண்டும். பஜனையில் ஆர்வமும், பக்தியும் இருப்பவர்களுக்கு யாதொரு அங்கத்துவ நிபந்தனையும் இல்லாமல் சதந்திரமாய் அதில் கவந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் அளிக்க வேண்டும்.

பஜனை மடிவில் இதுவரையில் தேங்கி நின்ற மனக்கிலேசங்களுக்கு சமனம் வந்திருப்பது போன்ற மனத்திருப்பதும் சொல்ல முடியாதொரு உட்கசமும். சாந்தியும் கிடைத்திருப்பது போன்ற அனுபவமும் இருக்குமேயாகில் பஜனையில் நற்பயன் அடைந்து வருவதாக அனுமானிக்கலாம்.

நாளடைவில் பஜனையில் நின்று உருவாகும் மனாதீத சக்திகள் பக்தர்களுடைய வாழ்க்கையில் எல்லைப் பாங்கிலும் நின்று அருள் பாலித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பிரத்தியட்சமாக அறியலாம்.

இறுதியில் பஜனையும், பஜனையில் அடங்கிய கருத்தும், பூஜிக்கின்றவனும் ஒன்றுகலந்து ஏகபாவத்தில் வரும்பொழுது அனாகதத் தொனியின் சித்தி விசேஷங்கள் அனுபூதி மயமாய்த் தீரும்.

கலிகால உபாதையால் நொந்துருகி நிற்கும் மனம் பஜனையின் திவ்விய சக்தியால் அனாகத நாத வெளியிலிருந்து வருசிக்கும்.

நாதாயிர்தத் துளிகைகளால் குளிர்மைப்படும்பொழுது தங்க விக்ஶ்ரகத்தில் சார்த்திய பட்டுப் பீதாம்பரம் போன்று தளர்ந்த ஜீவிதம் தேஜோமயமாய் மிளிரும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண அஷ்டோத்திர

சத நாம அர்ச்சனை

மாதம் இருமுறை வரும் ஏகாதசி நாட்களில் சிவயோக சமாஜத்தின் சத்சங்கத்தில் நடைபெற்றுவரும் கிருஷ்ண சதாஷ்டக நாமர்ச்சனை மந்திரம் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது. மேற்படி நாட்களில் இம் மந்திரத்தை ஒரு முகத்துடன் தனியாகவோ, அர்ச்சனையாகவோ மன ஒருமைப்பாட்டுடன் செய்து வந்தால் தீவினைகள் தீர்ந்து மனச் சாந்தியுடன், ஐஸ்வரியத்துடன் கிரக பீடை தீர்ந்து வாழ்வார்.

“வஸுதேவ ஸுதம் தேவம் கம்ஸ சானூ-ர மர்தனம் தேவகீ பரமானந்தம் கிருஷ்ணம் வந்தே ஜகத்குரும்”

1. ஓம் பரமாத்மணே நம
2. ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நம
3. ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நம
4. ஓம் புருஷோத்தமாய நம
5. ஓம் பூத பவ்விய பவத் ஸாக்ஷிணே நம
6. ஓம் மகா யோகேஸ்வராய நம
7. ஓம் ஹரயே நம
8. ஓம் அவ்யக்த மூர்த்தயே நம
9. ஓம் ஓங்காராய நம
10. ஓம் சரணணியாய நம
11. ஓம் பூத பாவனாய நம
12. ஓம் அச்சுதாய நம
13. ஓம் அமிர்த விஜ்ராந்தாய நம

14. ஒம் ஆதி தேவாய நம
15. ஒம் குரோம்க் குரவே நம
16. ஒம் விஸ்வேஸ்வராய நம
17. ஒம் விஸ்வ ரூபாய நம
18. ஒம் தர்மியா மிருத மஹாத்யே நம
19. ஒம் சர்வ பூதால்மனே நம
20. ஒம் சர்வ பூதாசய ஸ்திதிதாய நம
21. ஒம் சுப்ரமேயாய நம
22. ஒம் சுவால் மவேத்ரே நம
23. ஒம் கேஷத்திர சுஷத்திரக்ரு குரூபத்ரகே நம
24. ஒம் ஸர்வாச்சரிய மயாய நம
25. ஒம் தேவாய நம
26. ஒம் க்ரிஸலன கேஷத்திர ப்ரகாஷாய நம
27. ஒம் ஜகன்னிவாசாய நம
28. ஒம் பூதத்யே நம
29. ஒம் சர்வ லோக மகேஸ்வராய நம
30. ஒம் ஈசாய நம
31. ஒம் ஈட்டியாய நம (Eddiaya—துதிக்கப்படுபவன்)
32. ஒம் தேவ தேவாய நம
33. ஒம் வாசுதேவாய நம
34. ஒம் ஜீனார்த்தனாய நம
35. ஒம் பராபர ப்ரக்ரித்தியால்மனே நம
36. ஒம் மஹத் பீஜப்ரதாய நம
37. ஒம் பித்ரே நம
38. ஒம் மாயா யந்திர ப்ராபயித்தரே நம
39. ஒம் யோக மாயா ஸமா விருதாய நம
40. ஒம் மாயா சந்தாரகாய நம
41. ஒம் பர்த்தரே நம
42. ஒம் சர்வ பூத ஸுஹர்தே நம
43. ஒம் விபவே நம
44. ஒம் ஜகன்மணி கணப்ரோத சூத்ரால்மனே நம
45. ஒம் பீஜாயா வியாய நம

46. ஓம் ஸத ஸத்தத் பராய நம
47. ஓம் யோகினே நம
48. ஓம் விஸ்வத் யோக போதகாய நம
49. ஓம் வேதாந்த கிருதே நம
50. ஓம் வேத வேத்தியாய நம
51. ஓம் மிருத்யு ஸம்சார விமோசகாய நம
52. ஓம் ஞான முத்திராய நம
53. ஓம் ஞான தீபாய நம
54. ஓம் ஞான யக்ஞப்ரியாய நம
55. ஓம் ஸமாய நம
56. ஓம் நிர்ம்ம மாயாய நம
57. ஓம் நிரஹம்காராய நம
58. ஓம் நிர்தோஷாய நம
59. ஓம் அதந்திரிய க்ரியாய நம
60. ஓம் அதி யக்ஞாய நம
61. ஓம் யக்ஞ போத்ரே நம
62. ஓம் யக்ஞ சக்ரப்ரவர்த்ரகாய நம
63. ஓம் சர்வ யக்ஞ ப்ரபவே நம
64. ஓம் ஞான நம
65. ஓம் பவாமய மஹேஷதாயே நம
66. ஓம் ஆத்ம பாவப்ரபாய நம
67. ஓம் ஸதிய ப்ரதிக்ஞாய நம
68. ஓம் ஸம தர்சனாய நம
69. ஓம் ஸாங்கிய தத்துவ ரகசியக்ஞாய நம
70. ஓம் போக தியாக விதாய காய நம
71. ஓம் வைராக்கிய யோகோபதேஷ்டே நம
72. ஓம் தியானப்பியாச ப்ரசோதகாய நம
73. ஓம் அனலாப்த ப்ராப்பியஹ்னாய நம
74. ஓம் நிஷ்டாத்துய ஸமாஸ்யாய நம
75. ஓம் தர்ம ஸம்ஸ்தாபனோ துக்தாய நம
76. ஓம் கர்ம ரோக விவர்ஜிதாய நம
77. ஓம் தர்மா விருத்த கர்மல்மனே நம

78. ஒம் ஸத்து விருத்தி விவர்த்த காய நம
79. ஒம் சர்வ சங்கல்ப்ப ரஹிதாய நம
80. ஒம் நிஸ்த்தரை குண்ணிய பதஸ்திதாய நம
81. ஒம் நிஸ்ரேயஸ ப்ராப்தி ஹேதவே நம
82. ஒம் நிஸங்கயதி பூஜிதாய நம
83. ஒம் ஸனாதனாய நம
84. ஒம் செளம்மியவ புருஷே நம
85. ஒம் விபூதி கண பூஷிதாய நம
86. ஒம் ஸுபுக்தாதி ப்ரியாய நம
87. ஒம் புத்தி யோகதாய நம
88. ஒம் கில் பிஷாபஹாய நம
89. ஒம் சுவால்ம ராமாதி நேதிஷ்டாய நம
90. ஒம் இந்திரியா ராமதூரகாய நம
91. ஒம் பாஹிய ஸ்பர்ச ப்ரதீபஸ்தாய நம
92. ஒம் ப்ரம்ம ஸ்பர்ச ஸுகால் மஹாய நம
93. ஒம் சதுர் விதஜ்னா ஸேக்கியாய நம
94. ஒம் ஸம் தர்சித சதுர் புஜாய நம
95. ஒம் தைவிஸம்ஸத் ஸமாரத்தியாய நம
96. ஒம் ஞான மெளன ஜெபப்ரியாய நம
97. ஒம் அனன்ய பக்தி ஸுகபாய நம
98. ஒம் பரமானந்த மாதவாய நம
99. ஒம் ஏகாக்ஷர ப்ரம்ம வேத்தியாய நம
100. ஒம் சர்வ பாப விமோசனாய நம
101. ஒம் சர்வ குஹிய தமஞான தர்த்தரே நம
102. ஒம் ஸம் மோஹனாசாய நம
103. ஒம் அஷேஸம்சய செளத்தரே நம
104. ஒம் தர்ம விருத பலப்ரதாயே நம
105. ஒம் அந்திய ஸ்துதி ஸமாஸாத்திய நம
106. ஒம் பகவதே நம
107. ஒம் தேவகீ ஸுதாய நம
108. ஒம் கீதா கெங்காதராய நம

பஜனைப் பாடல்கள்

சிவஸ்துதி

(1) ஆம் பாடல்

இராகம் — கல்யாணி

ஓம் நமஸ்தே ஸதே சர்வ லோகாஸ்ரயாய
நமஸ்தே சிதே விஸ்வ ரூபால் மகாய
நமோ துவைத தத்வாய முக்திப்ரதாய
நமோ ப்ரம்மணே வியாபிணே திர்குணாய

ஜெய ஜெய சங்கர ஹாஹா சங்கர
சிவ சிவ சங்கர ஹாஹா சங்கர

நமசிவாய குருவே நாத விந்து கலாத்மணே
நிரஞ்சன பதம்யாது நித்தியம் யத்ர பராயண.

நமசிவாய சாந்தாய சுத்தாய பரமாத்மணே
சச்சிதானந்த ரூபாய தட்சிணாமூர்த்திபே நமஹ

(2) ஆம் பாடல்

ராகம் — சிவரஞ்சினி

ஓம் நமஸ்தே பரப்பிரம்ப நமஸ்தே பரமாத்மணே
நிர்க்குணாய நமஸ்தூப்யம் சத் ரூபாய நமோ நமஹ.

(3) ஆம் பாடல்

ராகம் — கல்யாணி

ஐங்கார ஹிரீங்கார பீஜாட்ஷரார்த்த
ஹிரீங்கார கூடார்த்த ப்ரணவ ப்ரதாயகா
ஓங்கார மந்ரார்த்த மூர்த்தே கணீஷா
நமோ நம ஸ்ரீ குருபாத பங்கஜம்.

(4) ஆம் பாடல்

ராகம் — மோகனம்

ஜெய் ப்ரம்ம சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் பிரேம சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் ஆத்ம சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் ஜீவ சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் சத்ய சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் சாந்த சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் தர்ம சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் த்ரிகுண ரஹிதாய ஜெய்
 ஜெய் பிரபஞ்ச சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் பிரபஞ்ச ஆத்மாய ஜெய்
 ஜெய் ஜோதி சொரூபாய ஜெய்
 ஜெய் சச்சிதானந்த ஜெய்

(5) ஆம் பாடல்

ராகம் — சாரங்கி

பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் ப்ரம்மானந்தம்
 பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் பூர்ணானந்தம்
 பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் ஜீவனாந்தம்
 பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் ஆத்மானந்தம்
 பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் யோகானந்தம்
 பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் முக்தானந்தம்
 பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் சச்சிதானந்தம்
 பரப்பிரம்மம் பரப்பிரம்மம் துவைதானந்தம்

(6) ஆம் பாடல்

ராகம் — சாரங்கி

இதய வீணை நாதமதில்
 தேன் மொழியாம் தீந் தமிழில்
 ஞானம் பூத்த பொன் மலரின்
 ஞான கீதம் சேர்ந்து பாடி. (இதய வீணை)

ஞான யோக கலையமுதாம்
 தேன் மதுவை வாரியுண்ண
 ஞான ரசிக தர்சிகரே
 வாரும் வாரும் உண்ண வாரீர் (இதய வீணை)

ஞான வய யோகமதில்
 நாத விந்துவாம் ஹரனை
 நாத ரூப வடிவில் காண
 நாதன் நாமம் பாடிடுவோம் (இதய வீணை)

நீலவானப் பூம் நிலவே
 நீல கண்டப் பேரொளியே
 ஞான தாகம் தீர்த்தருளும்
 ஞான இன்பமே வருக — நீ வருக!

(7) ஆம் பாடல்

ராகம் — சாரங்கா

ஓங்கார ஸ்ரீதரியே
 என்னை நினைந்தருள் வாய் (ஓங்கார)
 பூர்வ வினைத்தளையால் வாடித் தளர்ந்தேனம்மா
 ஆரமுத்த தாயே — என்னை வாரியனைத்திடுவாய்
 (ஓங்கார)

உற்றார் உறவினர்கள்
 என் உற்றவர் அல்லர் தாயே
 உன்னை அல்லாது மற்றார்
 யாரும் துணையில்லையே (ஓங்கார)

ஞான மலர் மலர்ந்தாய்
 ஞான மதுவை உண்டு
 ஐபிழை தீர்த்திடுவேன்
 ஆனந்தத் தீங்கனியே.

ஞானப் பிழம் உபாளியே — நின்
 பேரன்பில் ஏற்றிச் செல்வாய்
 ஊனுடலை நம்பி
 வாழ்வதும் வாழ்வாமோ

தெய்வத் திருமணியே

மாதூரி நீயே கதி

(ஓங்கார)

(8) (அ) ஆம் பாடல்

ராகம் — சிவரஞ்சனி

ஓம் முருகா ஓம் முருகா

ஓம் முருகா ஓம் முருகா

தீராத எண்ணச் சுழியில் சுழன்று

தீராத துன்பத்தில் ஆழ்ந்தேன் முருகா

(ஓம் முருகா)

மெய்ப்போலத் தோன்றும் பொய்யுலகில் பிறந்து

பொய்யான அன்பில் மயங்கினேன் முருகா

(ஓம் முருகா)

மாயா மயக்கம் தெளிந்து முருகா

மெய்யன்பில் நீராடி நிற்கும் மனத்தால்

உன்னை நினைந்து நினைந்து உருகி

உள்ளொளி காண்பது என்ஃறா முருகா

(ஓம் முருகா)

காலமெல்லாம் போன பின்பு முருகா

காலிணை காணக் காலம் வருமோ முருகா

நீர்மல மேனியனைக் கண் குளிரக் காணும்

நேரமிதே.....முருகா.....நேரமிதே.

(8) (ஆ) ஆம் பாடல்

ராகம் — ஈஞ்ஜனி

உன் ஸ்துதியன்றி வேறு என்னஸ்துதி பாடினாலும்

என் மனத்துன்பம் தீருதில்லையே — முருகா

என்னை விடத் தாழ்ந்தவர்கள் யாருமில்லை - உன்

அடியவனை விடவும் உயர்ந்தவர் யாருமில்லை

நீர்க்குமிழி போன்ற வையக இன்பமதை

ஞா—11

தீண்டவே தீண்டேன் இனி திருமுருகா
அப்பன் எம்மை காம காஞ்சன இன்பத்திலும்
ஒப்புயர்வற்ற நின் இன்பமே தனியின்பம்.

(9) (அ) ராகம் — ஹம்சத்வனி

ஹரி நாராயண ஹரி நாராயண
நாராயண ஹரி நாராயண ஹரி

ராகம் — கல்யாணி

ஹரி கோவிந்தா ஹரி கோவிந்தா
கோவிந்தா ஹரி கோவிந்தா

(ஹரி கோவிந்தா 3 தரம்)

கோவிந்தம் பஜ கோவிந்தம் பஜ

கோவிந்தம் பஜ கோவிந்தம் (கோவிந்தம் 3 தரம்)

பஜ கோவிந்தம் பஜ கோவிந்தம்

கோவிந்தம் பஜ கோவிந்தம்

(பஜ கோவிந்தம் 3 தரம்)

(9) (ஆ) ராகம் — ஜமன்கல்யாணி

பிருந்தாவன சஞ்சாரி — ஹரே கிருஷ்ணா

கிருஷ்ணானந்தம் ஆனந்தம்

ஆனந்தம் ஹரி ஆனந்தம்

பிரேம காயகா — ஹரே கிருஷ்ணா

கிருஷ்ண பஜே ஹரி ஆனந்தம்

ஆனந்தம் ஹரி கிருஷ்ண பஜே

பிரேம சாரமே ஹரே கிருஷ்ண

(10) (அ) ஆம் பாடல் ராகம் — மோகனம்

சிவயோக சித்தகலை கண்டு தெளிந்து
சிவத்தெளிவார்ந்த
சிவயோக சித்தர்கள் உண்ணும் சிவாமிர்த மதுரமே
சிவயோக வித்தையால் சரமேற்றி நடுநாடி
பிளந்தெடுத்த
சிவயோக நுண் பொருளாம் உன் திருப்பாதமே
சிவபதமே

(10) (ஆ)

சித்தமெல்லாம் உனது சிவ சிவனே
மோக மனம் ஒடுங்கி மோன நிலை கண்ட
மோன சுகம் தான் ஆத்ம சுகம் - சிவ சிவ சிவனே
(சித்தமெல்லாம்)

(10) (இ)

பொய்யர் தம் வஞ்ச மனப்புரங்குத்து புரிந்திடும்
பொய்புரட்டு
மெய்புடை நெஞ்சப் புரத்தறுவாசல் எனை
இனி என் — செய்யும்
பொய்யுற வாடிடும் பொய் மனத்தார் உறவு
புணர்ப்பறுத்து
பொய்மையை நீக்கி மெஞ்ஞான சுத்த சிவ நிலை
உணர்ந்தேன் ஜெகத்திரே

(10) (ஈ)

இனி என்ன துன்பமோ — சிவ சிவனே
அன்று முதல் இன்றளவில்
ஆரமுதம் பொழிந்தனையே — சிவ சிவனே
(இனி என்ன)

காலமெல்லாம் கலந்திருந்தால்
காலிணையில் களித்திருப்பேன் — சிவசிவனே
(இனி என்ன)

(10) (உ)

ராகம் — பிலஹரி

வேட்கை தரும் வேதனையால் வெந்துருகும்
மேனியொடு மனமும்
அருள் வேட்கை தரும் வேதியனின் வேதியினில்
விளங்கு அருள் உணர்வென்றும்
நீக்கமிலா நின்றொளிரும் வெண்ணிலவால் நீரம்பல்
மலர்தல் போன்று
ஆக்க வினை வேதனைகள் தீர்ந்து பிரசாந்த நிலை
அடைந்த மனமே மனம்

(10) (ஊ)

ராகம் — ஆரபி

அல்லல் என் செய்யும் அருவினை என் செய்யும்
தொல்லை வல்வினை தொந்தந்தான் என் செய்யும்
தில்லை மா நகர்ச் சிற்றம்பலவனார்க்கு
எல்லையில்லாதோர் அடிமை பூண்டேனுக்கே

(11) (அ) ஆம் பாடல்

ராகம் — சுநாதவினோதினி

வாழ்க வாழ்கவே என் சங்கரன் திருவடி
வாழ்க வாழ்கவே மெய்கண்டான் திருப்பதம்
வாழ்க வாழ்கவே செஞ்சடையான் - சேவடி
வாழ்க வாழ்கவே சிவயோக சித்திதந்த குருமணியின்
திருப் பாதமே.

(11) (ஆ) ஆம் பாடல்

ராகம் — ஆரபி

ஐந்தெழுத்தோதி நின்ற அகமுக மகிமையாலே
பந்த பாசங்கள் தந்த பற்றெனும் வேட்கை ஓய்ந்து
சந்ததம் நெஞ்சில் ஊறும் சந்தேகம் அகற்றி ஞான
அந்தமில் அமிர்தம் ஈந்த அடியினை வாழ்க வாழ்க

திருக்கோணேசர் பாடல்

இராகம் : காபி

மரகத மலை போன்ற தென் கயிலை மாமலையில்
நர்த்தனம் ஆடும் நர்த்தகமணியே
மரகதக் கால் சிலம்பொலி கேட்க திருமலை இறைவா
வந்தேன் உன் தாள் இணைக்கு
வருக வருக என்று வரவேற்று வரம் தந்த வரதநாயகா
வரகுஜி ருஜித்தோர் இகருஜி அறியார் சிவனே சிவனே.

இராகம் : சகாரை

நீராம்பல் பூவணத்தை நீர்வாழ் நீரினம் நுகர்வதில்லை
நீரலையில் கூந்து வரும் சிலம்பொலி நாதத்தை
மூடர்கள் மூடதையால் உணர்வாரில்லை
மூர்த்தி ஸ்தலம் தீர்த்தம் என்ற முப்பெரும் ஸ்தல
பெருமையை உணர்ந்தோர்
மூப்பும் பிணியும் அகற்றி முக்தி இன்பம் அடைவார்
ஐயம் இல்லை என் ஐயனே

இராகம் : சிந்து பைரவி

உளக்கண் திறக்கும் திறவுகோல் இங்குதான் உண்டு
வேறு எங்கும் தேட வேண்டாம்
உச்சிமலையில் தவக்குகையில் உள்ளடக்கி
உள்ளோக்கி இருந்தால் அகக்கண் திறக்கும் உண்மை
கோரக்க முனிவர் செய்த தவப்பயனால் திருமலையில்
வந்தமர்ந்த திருமலைத் தேவா
கொடுமைகளை மாளவைத்து அருள்புரியும்
அருட்பெரும் கருணைக் கடலே!

இராகம் : மலநெலி

வேதனையும் சோதனையும் நிறைந்து உயிரோட்டம்!
 நிற்கும் வேளையில் உயிர்ப்பிக்கும் இரட்சகனே
 வத்சலபிரியனே உன் திருத்தாள் மகிமையை எவ்வாறு
 எடுத்துரைப்பேன் சின்மையானந்தனே!
 தெட்சண கயிலைமலை அமிர்தாஉன்பொற்பாதத்தை
 பத்ர புஷ்பம் தூவிப் பூஜிக்க அருள்புரிவாய்!

இராகம் : மத்திய மாவதி

மிலேச்சரால் அழித்தும் அழியாமல் நின்று செங்கதிர்
 வீசி நிற்கும் செஞ்சடையவனே
 மாணசீக லிங்கத்தை மனதால் பூஜைசெய்து
 மௌனமாய்
 இருக்கும் மௌனிகள் அன்றிஉன்னை வேறார்
 அறிவார்
 தங்கத் தமிழில் நொந்து நொந்து உருகி உன்
 திருப்புகழ்பாடி வாழும் நல் அடியாரை
 தங்க பாத மலரில் வைத்து அணைத்திடுவாய்
 சோபிதலிங்க அருள்மணியே

திருக்கோணமலை காளி

ஆச்சிப் பாடல்

திருமலையில் அமர்ந்திருக்கும் என் அம்மை
காளிகையே
திருவடியில் சார்ந்து நிற்கும் அடியாரைக் காப்பவளே
கலிகாலக் கொடுமைகளைத் தீர்த்தருளும் காமாட்சி
கலியுணர்வைத் தீர்த்தருள்வாய் என் அம்மை
மீனாட்சி
அடித்தாலும் வதைத்தாலும் உன் காலடியை விடவே
மாட்டேன்
அடிவைத்து அடியளந்து வருங்கால் கருணை கண்
விழித்தருள்வாய்
கௌரி மனோகரியே கௌரி காப்பு எடுப்பவரைக்
கௌரவமாய் வாழவைத்து இரட்சிக்கும் இரட்சகியே
நீயே கதியென்றெண்ணி தஞ்சம் புகுந்திருப்பவரை
நாயகியே காத்தருள்வாய் ஜோதிர் மணி அம்பிகையே
நீலக்கடல் பார்த்த வண்ணம் வீற்றிருக்கும்
மலையாளே
நீலவர்ண மேனியாளின் அழகல்லோ பேரமுகு
என்வினை என்னைச் சூழ்ந்து நெஞ்சருகி
நிற்கும்வேளை
உன் திருவடியே கதியென்றெண்ணிச் சிரம் தாழ்த்தி
நிற்பேன் அம்மா
பூங்கொடியில் பூமலர்ந்தால் தேன்வண்டு தானே
வருமே
பூர்ணிமையாள் நெஞ்சில் மலர்ந்தால் சங்கரனும்
தானே வருமே

இடர்களைத் துடைத்தெறிந்து இன்பவாழ்வைத்
 தரும் இன்ப வாஹினியே
 பிடிநடையாள் உலகளாவிச் சென்று பரிபாலிக்கும்
 பாலகியே

தென் கையிலை நடுநகரில் கோவில்
 கொண்டமர்ந்திருக்கும் என் அம்மை பத்திரகாளி

தம்பட்டம் அடிப்பவரின் கொட்டமடக்கும் சூழினியே.
 பேரும் வேண்டாம் புகழும் வேண்டாம் மனம்
 நிறைந்த வாழ்வே போதும்

பேரொளியில் வாழ்வோரெல்லாம் அல்லல் இன்றி
 வாழ்பவரே
 ஆரணியின் அருள் ஒளியில் வாழ்ந்து வரும் அடியவரை
 அற்புதமாய்க் காத்தருளும் அருள்நுட்பம் கண்டேன்
 அம்மா

